

EUROPEAN COMMISSION
DIRECTORATE-GENERAL
CLIMATE ACTION

Directorate B - European and International Carbon Markets

4. sz. útmutató dokumentum
az EU kibocsátás-kereskedelmi rendszerére 2020 után vonatkozó harmonizált
ingyenes kiosztási módszerről

A kiosztás szabályairól szóló EU-rendelethez kapcsolódó alapadat-jelentés, további jelentések és a nyomonkövetési módszertani terv hitelesítése

Változat kiadása: 2019. február 18.

Az útmutató nem jelenti a Bizottság hivatalos álláspontját, és jogilag nem kötelező érvényű. Célja ugyanakkor, hogy egyértelművé tegye az üvegházhatást okozó gázok kibocsátási egységei Közösségen belüli kereskedelmi rendszerének létrehozásáról és a 96/61/EK tanácsi irányelv módosításáról szóló 2003/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (a továbbiakban: EU ETS irányelv) és a kibocsátási egységek harmonizált ingyenes kiosztására vonatkozó uniós szintű átmeneti szabályoknak a 2003/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 10a. cikke értelmében történő meghatározásáról szóló *2019/331/EU* felhatalmazáson alapuló bizottsági rendeletben (a továbbiakban: kiosztás szabályairól szóló EU-rendelet) rögzített követelményeket, és alapvető fontosságú a jogilag kötelező érvényű szabályok értelmezéséhez.

Tartalomjegyzék

1	BEVEZETÉS	4
1.1	Az útmutató dokumentumok állapota	4
1.2	Jogi követelmények	4
1.3	A jelen útmutató dokumentum alkalmazási köre	7
1.4	Rendelkezésre álló információk	7
2	A NEMZETI VÉGREHAJTÁSI INTÉZKEDÉSEKET MEGALAPOZÓ NIMS ALAPADAT-JELENTÉSEK HITELESÍTÉSE	9
2.1	A Nemzeti Végrehajtási Intézkedéseket érintő alapadat-jelentés ..	10
2.2	A nyomkövetési módszertani terv szerepe	11
2.3	A „lehető legpontosabb” adatok alkalmazásának körülményei	13
3	ÚJ BELÉPŐK ADATAINAK HITELESÍTÉSE	13
4	AZ ÉVES TEVÉKENYSÉGI ADATOK HITELESÍTÉSE	14
5	A HITELESÍTŐK AKKREDITÁCIÓJA	14
5.1	Akkreditáció	14
5.2	A hitelesítőkre vonatkozó, szakértelemmel kapcsolatos követelmények	16
5.3	A hitelesítőkre vonatkozó, összeférhetetlenséggel kapcsolatos követelmények	19
5.4	Az információcserére vonatkozó követelmények	20
6	A HITELESÍTÉSI ELJÁRÁS	21
6.1	Általános megközelítés	21
6.1.1	A szerződést megelőző kötelezettségek	24
6.1.2	Stratégiai elemzés	25
6.1.3	Kockázatelemzés	27
6.1.4	Hitelesítési terv	27
6.1.5	Folyamatelemzés (részletes hitelesítés)	28
6.1.6	Helyszíni szemlék	29
6.1.7	A valótlanságok, eltérések és meg nem felelések kezelése	30
6.1.8	A hitelesítés eredményeire vonatkozó következtetés levonása	31
6.2	A hitelesítés hatóköre	32
6.3	Adatértékelés	36
6.4	Választott módszerek	40

6.4.1	Bizonyossági szint	40
6.4.2	Lényegesség	41
6.5	A hitelesítői jelentés és szakvélemény	45
6.6	A kedvezőtlen hitelesítői szakvélemények (nem hitelesített, negatív záradékok) kezelése.....	49
7	A KIOSZTÁS SZABÁLYAIRÓL SZÓLÓ EU-RENDELETRE VONATKOZÓ ALAPADATOKKAL KAPCSOLATOS KÜLÖNLEGES TÉMAKÖRÖK	50
7.1	A kiosztás szabályairól szóló EU-rendelet alapelvei.....	50
7.1.1	A létesítményrész-határok értékelése	50
7.1.2	A legpontosabb rendelkezésre álló adatforrások.....	51
7.1.3	Észszerűtlen költségek és a műszaki megvalósíthatatlanság.....	52
7.1.4	Egyszerűsített bizonytalansági értékelés	52
7.1.5	A termék-referenciaértékek alkalmazásának értékelése.....	53
7.1.6	Termékmeghatározások és termelési adatok	53
7.1.7	CO ₂ -kibocsátásáthelyezés	54
7.1.8	A kiosztások módosítása	55
7.1.9	Beolvadások/kiválások.....	55
7.2	Szükséges különleges szakértelmek.....	55
7.3	A kiosztás szabályairól szóló EU-rendelet kapcsolódó adatszolgáltatásai esetén felmerülő adathiányok kezelése	57
8	1. MELLÉKLET – A HITELESÍTŐI JELENTÉS	59
8.1	A hitelesítői jelentés főbb elemei	59
9	2. MELLÉKLET: AZ ELÉRHETŐ ÚTMUTATÓ DOKUMENTUMOK	61
10	3. MELLÉKLET: AZ ADATFORRÁSOK PONTOSSÁGI HIERARCHIÁJA...64	
11	4. MELLÉKLET: PÉLDA „VEZETŐI NYILATKOZATRA”	66
12	5. MELLÉKLET: ÖSSZEHASONLÍTÁS A 2011. ÉVI 4. SZ. ÚTMUTATÓ DOKUMENTUMMAL	68

1 Bevezetés

1.1 Az útmutató dokumentumok állapota

A jelen útmutató dokumentum egy olyan dokumentumsorozat része, amelynek célja, hogy segítséget nyújtson a tagállamok és illetékes hatóságai számára az EU (2020 utáni) kibocsátás-kereskedelmi rendszerének negyedik kereskedési időszakára vonatkozóan megállapított kiosztási módszer Unió-szerte történő következetes végrehajtásában. A módszertant a kibocsátási egységek harmonizált ingyenes kiosztására vonatkozó uniós szintű átmeneti szabályokról szóló 2018. december 19-i felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet határozza meg az EU ETS irányelv 10a. cikke értelmében (az „Ingyenes kiosztásra vonatkozó szabályok”, kiosztás szabályairól szóló 2019/331 EU-rendelet ¹). A térítésmentes kiosztásról szóló általános tudnivalókról általános útmutatást nyújtó 1. sz. útmutató dokumentum áttekinti az útmutató dokumentumok jogszabályi hátterét. Emellett ismerteti, miként viszonyulnak egymáshoz a különböző útmutató dokumentumok, és a mellékletében tartalmazza az útmutató dokumentumokban használt fontos kifejezések jegyzékét.

kibocsátás-kereskedelmikibocsátás-kereskedelmiA jelen útmutató dokumentum egy tanácsadói konzorcium (SQ Consult, Umweltbundesamt) által rendelkezésre bocsátott tervezeten alapul, és a 3. kereskedési időszakban kidolgozott² útmutató dokumentumokra épül. Figyelembe veszi az éghajlatváltozási politikával foglalkozó szakértői csoport több találkozájának megbeszéléseit, valamint a tagállamok érdekelt feleitől és szakértőitől kapott írásos észrevételeket.

1.2 Jogi követelmények

Az [EU ETS irányelvet](#)³ 2018-ban vizsgálták felül. Az irányelv rendelkezéseinek többsége hasonló az irányelv korábbi verziójában szereplő rendelkezésekhez. A jogi keretet, a határérték meghatározásának módját, az ingyenes kiosztást és a kibocsátási egységek árverését illetően azonban tartalmaz néhány különbséget. Ezeket a különbségeket „Az EU 2020 utáni kibocsátás-kereskedelmi rendszerére

¹ A kiosztás szabályairól szóló 2019/331 EU-rendelet az alábbi linken érhető el: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/HU/TXT/PDF/?uri=CELEX:32019R0331&qid=1557213503730&from=HU>

² A dokumentumokat egy tanácsadói konzorcium (Ecofys NL, Fraunhofer ISI, Entec) dolgozta ki.

³ Az Európai Parlament és a Tanács 2003/87/EK irányelve (2003. október 13.) az üvegházhatást okozó gázok kibocsátási egységei Közösségen belüli kereskedelmi rendszerének létrehozásáról és a 96/61/EK tanácsi irányelv módosításáról, és annak összes módosítása, különösen a 2003/87/EK irányelvnek a költséghatékony kibocsátáscsökkentés és az alacsony szén-dioxid-kibocsátású technológiákba történő beruházások növelése érdekében történő módosításáról és az (EU) 2015/1814 határozat módosításáról szóló, 2018. március 14-i (EU) 2018/410 európai parlamenti és tanácsi irányelvet. Egységes szerkezetbe foglalt változat:

<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/hu/TXT/?uri=CELEX:02003L0087-20180408>

vonatkozó harmonizált ingyenes kiosztási módszerről” című 1. sz. útmutató dokumentum ismerteti.

A jogi keretet érintő igen fontos változás az a felhatalmazáson alapuló jogi aktus, amelyet a Bizottság azért fogadott el, hogy harmonizált szabályokat biztosítson az ingyenes kibocsátási egységek kiosztásához. A felhatalmazáson alapuló jogi aktus a(z) 2019/331 EU-rendelet (a továbbiakban: „ingyenes kiosztásra vonatkozó szabályok” vagy a kiosztás szabályairól szóló EU-rendelet)**Hiba! A könyvjelző nem létezik.**, amely részletesebb szabályokat fogalmaz meg a létesítményrészek megnevezéséről, az egyes létesítményrészek múltbeli tevékenységi szintjeinek meghatározásáról és az ingyenesen kiosztandó kibocsátási egységek számának meghatározásához szükséges adatok gyűjtéséről, nyomonkövetéséről és jelentéséről⁴. A Közösség egészében alkalmazandó végrehajtási intézkedésekhez (közösségi végrehajtási intézkedések⁵) képest, amelyek a harmadik kereskedési időszakban voltak érvényesek, a kiosztás szabályairól szóló EU-rendelet közvetlenül az üzemeltetőkre alkalmazandó rendelet. A tagállamoknak már nem kell nemzeti jogszabályaikban ezt harmonizálni.

A kiosztási adatok hitelesítésére vonatkozó követelményeket az akkreditációról és a hitelesítésről szóló rendelet⁶ tartalmazza, amelyet az éves kibocsátás hitelesítését illetően is alkalmazni kell. A 2013 és 2020 közötti időszakra vonatkozó rendelet felülvizsgálatának célja a kiosztáshoz kapcsolódó adatok hitelesítéséről szóló szabályok rendeletbe foglalása.

A kibocsátási egységek ingyenes kiosztásáról szóló más vonatkozó jogszabályok:

- A létesítményrészekre vonatkozó kiosztás számításánál alkalmazandó aktualizált referenciaértékek, amelyeket a referenciaértékek aktualizálásáról szóló végrehajtási jogi aktus rögzít⁷
- A frissített kibocsátásáthelyezési lista, amely azonosítja a 4. kereskedési időszakban meghatározott új kibocsátásáthelyezési szabályok szerinti, 100%-os ingyenes kiosztásra jogosult ágazatokat és tevékenységeket⁸.

⁴ Felhívjuk a figyelmet, hogy ez a dokumentum csak az EU ETS irányelv 10a. cikke értelmében az ipar számára biztosított átmeneti harmonizált ingyenes kiosztást tárgyalja. A 10c. cikk („Átmenetileg ingyenes kibocsátási egységek ingyenes kiosztásának lehetősége az energiaágazat korszerűsítése számára”) nem tartozik e dokumentum alkalmazási körébe.

⁵ A Bizottság 2011/278/EU határozata (2011. április 27.) a kibocsátási egységekre vonatkozó harmonizált ingyenes kiosztás uniós szintű átmeneti szabályainak a 2003/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 10a. cikke értelmében történő meghatározásáról.

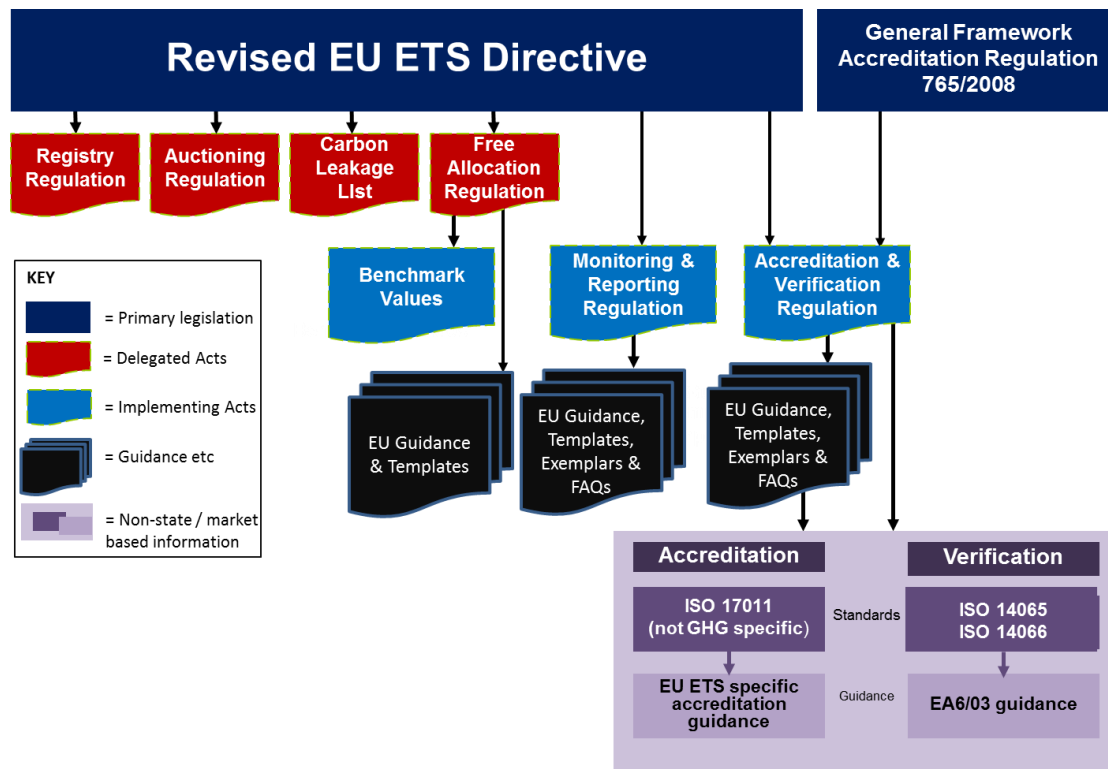
⁶ A Bizottság (EU) 2018/2067 végrehajtási rendelete (2018. december 19.) a 2003/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv értelmében az adatok hitelesítéséről és a hitelesítők akkreditálásáról, amely felváltja a 600/2012/EU rendeletet. <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/HU/TXT/PDF/?uri=CELEX:32018R2067&qid=1557226737043&from=EN>

⁷ még nem hatályos

⁸ Commission Delegated Decision (EU) 2019/708 of 15.02.2019 supplementing Directive 2003/87/EC of the European Parliament and of the Council concerning the determination of sectors deemed at risk of carbon leakage for the period 2021 to 2030. (A Bizottság felhatalmazáson alapuló (EU) 2019/708 határozata (2019. február 15.) a 2003/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv kibocsátásáthelyezés kockázatának kitettnek minősített ágazatok 2021 és 2030 közötti időszakra

- Az arra vonatkozó szabályokat, hogy miként érintik a létesítmény(rész) termelési szintjeinek változásai a vonatkozó kiosztást, a tevékenységi szint változásáról szóló végrehajtási jogi aktus határozza meg⁹

Az alkalmazandó jogszabályokról „Az EU 2020 utáni kibocsátás-kereskedelmi rendszerére vonatkozó harmonizált ingyenes kiosztási módszerről” című 1. sz. útmutató dokumentum nyújt további útmutatást.

1. ábra: Az EU ETS szabályok és útmutatók stb. közötti kapcsolat

Revised EU ETS Directive	Módosított EU ETS irányelv
General Framework Accreditation Regulation 765/2008	Általános akkreditációs keretrendelet (765/2008/EK)
Registry Regulation	Forgalmi egység létrehozásáról szóló rendelet
Auctioning Regulation	Árverésekről szóló rendelet
Carbon Leakage List	Kibocsátásáthelyezési listáról szóló jogi aktus
Free Allocation Regulation	Ingyenes kiosztásról szóló rendelet
Benchmark Values	Referenciaértékek
Monitoring & Reporting Regulation	A nyomon követésről és jelentéstételről szóló rendelet
Accreditation & Verification Regulation	Az akkreditációról és hitelesítésről szóló rendelet
EU Guidance & Templates	Uniós útmutató és formanyomtatványok
EU Guidance, Templates, Exemplars & FAQs	Uniós útmutató, formanyomtatványok, minták és gyakori kérdések
Accreditation	Akkreditáció
Verification	Hitelesítés
Standards	Szabványok

vonatkozó meghatározása tekintetében történő kiegészítéséről.)<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/HU/TXT/?qid=1557319906707&uri=CELEX:32019D0708>

⁹ még nem hatályos

ISO 17011 (not GHG specific)	ISO 17011 (nem ÜHG-specifikus)
Guidance	Útmutató
EU ETS specific accreditation guidance	EU ETS-specifikus akkreditációs útmutató
EA6/03 guidance	EA6/03 útmutató
KEY	Ábramagyarázat
Primary legislation	Elsődleges jogszabályok
Delegated Acts	Felhatalmazáson alapuló jogi aktusok
Implementing Acts	Végrehajtási jogi aktusok
Guidance etc	Útmutató stb.
Non-state / market based information	Nem állami/piaci alapú információ

1.3 A jelen útmutató dokumentum alkalmazási köre

E dokumentum célja, hogy útmutatást nyújtson a kibocsátási egységek ingyenes kiosztásához kapcsolódó adatok hitelesítéséről és az olyan hitelesítők akkreditációjáról, akik ilyen hitelesítést végeznek. Az ilyen adatok hitelesítését illetően az alábbiakról nyújt információt:

- mit kell a hitelesítőnek ellenőriznie a vonatkozó adatok hitelesítése során;
- milyen elveket kell alkalmaznia a hitelesítés során;
- a hitelesítési eljárás lépései és a vonatkozó adatok hitelesítése során alkalmazandó különös szabályok;
- az ilyen hitelesítést végző hitelesítők akkreditációja, valamint az alkalmazandó, egyedi illetékességre és pártatlanságra vonatkozó követelmények.

Ez a dokumentum az ingyenes kiosztást igényelni kívánó meglévő létesítmények Nemzeti Végrehajtási Intézkedések megalapozására vonatkozó NIMs alapadat-szolgáltatásai és az új belépő létesítmények¹⁰ által benyújtandó adatszolgáltatások hitelesítésére vonatkozik. A tevékenységre vonatkozó éves adatok hitelesítéséről is tartalmaz tudnivalókat.

E dokumentum cikkeiben szereplő hivatkozások általában a módosított EU ETS irányelv, a kiosztás szabályairól szóló EU-rendelet, valamint a módosított Akkreditációról és a hitelesítésről szóló EU-rendelet legújabb változataira utalnak. Az útmutató dokumentum főbb módosításainak áttekintése – a 3. kereskedési időszakhoz képest - az 5. mellékletben található. Felhívjuk figyelmét, hogy a módosított EU ETS irányelv, a módosított Akkreditációról és a hitelesítésről szóló EU-rendelet és a Kiosztás szabályairól szóló EU-rendelet új szabályai következtében az útmutató dokumentum tartalma jelentősen megváltozott.

1.4 Rendelkezésre álló információk

Ez az útmutató nem önálló dokumentum. Tartalma az Akkreditációról és a hitelesítésről szóló EU-rendeleten, a kiosztás szabályairól szóló EU-rendeleten és

¹⁰ Az új belépőkre 2019-ben és 2020-ban a CIM határozat és az EU-ETS 4. kereskedési időszakának első öt évére vonatkozóan és azt követően a kiosztás szabályairól szóló EU-rendelet vonatkozik.

egyéb vonatkozó jogszabályokon alapul, és a többi útmutató dokumentummal együtt olvasandó. Iránymutatást nyújt arról, hogyan kell a többi dokumentumot alkalmazni az ingyenes kiosztás és a referenciaértékek aktualizálása szempontjából lényeges adatok gyűjtésével és jelentésével összefüggően.

Mivel a Kiosztás szabályairól szóló EU-rendelettel összefüggő adatok hitelesítése az Akkreditációról és a hitelesítésről szóló EU-rendelet szerinti hitelesítésre vonatkozó általános szabályokat követi, feltételezhető, hogy ezen útmutató olvasója tisztában van az Akkreditációról és a hitelesítésről szóló EU-rendelet¹¹ biztosított útmutatócsomag tartalmával, különösen az Akkreditációról és a hitelesítésről szóló EU-rendelet¹¹ készült magyarázó útmutatóval (EGD I). Ezen túlmenően az olvasónak a továbbiakban: a nyomon követésről és jelentésről szóló EU-rendeletnek nevezett jogszabály¹² rendelkezéseit, az EU ETS szerinti nyomon követés és jelentés alapfogalmait is ismernie kell, és különösen a Kiosztás szabályairól szóló EU-rendeletre vonatkozóakat az ingyenes kiosztásra vonatkozó szabályokkal kapcsolatos nyomon követésről és jelentésről szóló 5. sz. útmutató dokumentumban foglaltaknak megfelelően.

A hitelesítési feladatok és követelmények teljes körű ismeretéhez továbbá az alábbi dokumentumokat is figyelembe kell venni:

- EU ETS irányelv;
- az Európai Bizottság a kibocsátási egységek harmonizált ingyenes kiosztására vonatkozó uniós szintű átmeneti szabályoknak a 2003/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 10a. cikke értelmében történő meghatározásáról szóló 2019/331 felhatalmazáson alapuló rendelete (ingyenes kiosztásra vonatkozó szabályok, Kiosztás szabályairól szóló EU-rendelet).
- egyéb vonatkozó jogszabályok, így például a referenciaértékek aktualizálásáról szóló végrehajtási jogi aktus, a frissített kibocsátásáthelyezési lista és a tevékenységi szint változásáról szóló végrehajtási jogi aktus¹³;
- az EU ETS irányelv értelmében az adatok hitelesítéséről és a hitelesítők akkreditálásáról szóló (EU) 2018/2067 végrehajtási rendelet (Akkreditációról és a hitelesítésről szóló EU-rendelet);
- EA 6/03: Az Európai Akkreditálási Együttműködés dokumentuma az EU ETS irányelv szerinti hitelesítők elismeréséről;

¹¹ A nyomon követésről és jelentésről szóló EU-rendelet értelmében végzett éves nyomon követésre és jelentésre, valamint az EU ETS hitelesítőinek akkreditációjára és a kibocsátás hitelesítésére vonatkozó útmutató dokumentumok a Bizottság weboldalán, a https://ec.europa.eu/clima/policies/ets/monitoring_en#tab-0-1 címen érhetők el.

¹² A nyomonkövetésről és jelentésről szóló 2018/2066 EU-rendelet az alábbi linken érhető el: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/HU/TXT/PDF/?uri=CELEX:32018R2066&qid=1557213812360&from=HU>

¹³ <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/HU/TXT/?qid=1557319906707&uri=CELEX:32019D0708>

- a Bizottság által rendelkezésre bocsátott formanyomtatványok: a nyomkövetési módszertani tervre (MMP), a Nemzeti Végrehajtási Intézkedések NIMs alapadat-jelentéseire, az új belépők jelentéseire és a hitelesítői jelentésekre vonatkozóan;
- a Bizottság által rendelkezésre bocsátott útmutató dokumentumok az adatgyűjtésre vonatkozóan, amelyek további értelmezést adnak a Kiosztás szabályairól szóló EU-rendeletre¹²; A vonatkozó útmutató dokumentumok listája a 2. mellékletben található;
- a Bizottság által rendelkezésre bocsátott útmutató dokumentumok az Akkreditációról és a hitelesítésről szóló EU-rendeletre vonatkozóan. A vonatkozó útmutató dokumentumok listája a 2. mellékletben található;
- Annak a tagállamnak az irányadó jogszabályai és/vagy iránymutatása, ahol a létesítmény található.

2 A Nemzeti Végrehajtási Intézkedéseket megalapozó NIMs alapadat-jelentések hitelesítése

A Kiosztás szabályairól szóló EU-rendelet 4. cikkének (1) bekezdésével összhangban a kibocsátási egységek ingyenes kiosztására jogosult üzemeltető ingyenes kiosztás iránti kérelmet nyújthat be az illetékes hatósághoz. A kérelmet 2019. június 17-ig be kell nyújtani a 2021. január 1-jével kezdődő ötéves kiosztási szakaszra vonatkozóan.¹⁴ Ezt követően a kérelmet az öt évente esedékes, megadott határidőig kell benyújtani. A kérelemnek a következőket kell tartalmaznia:

- A Nemzeti Végrehajtási Intézkedéseket érintő alapadat-jelentése, amelyet egy akkreditált hitelesítő megfelelőnek minősített. Ez a jelentés a Kiosztás szabályairól szóló EU-rendelet IV. mellékletében található információkat tartalmazza – a létesítményekre és létesítményrész(ek)re vonatkozó adatokat és a referenciaértékek frissítését az alapidőszak egyes éveire vonatkozóan.
- Nyomkövetési módszertani terv (a továbbiakban: MMP és minden kapcsolódó dokumentum), amely a NIMs alapadat-jelentés alapját alkotja. A terv azt ismerteti, hogyan zajlik az alapadat-jelentéshez az adatok Kiosztás szabályairól szóló EU-rendelettel összhangban történő gyűjtése, nyomon követése és jelentése. Emellett meghatározza a létesítmény létesítményrészének határait, valamint a minőségbiztosítási és belső ellenőrzési intézkedéseket. Ha az illetékes hatóság már jóváhagyta az MMP-t, nem szükséges még egyszer benyújtani. További információért lásd még az ingyenes kiosztási szabályokkal kapcsolatos nyomon követésről és bejelentésről szóló 5. sz. útmutató dokumentumot.

¹⁴ A tagállamok más időpontot is meghatározhatnak a kérelem benyújtására, amelynek április 30-a és június 30-a közé kell esnie.

- Hitelesítői jelentés, amely tartalmazza a NIMs alapadat-jelentés hitelesítésének következtetéseit, és ha az MMP-t nem hagyta jóvá az illetékes hatóság, akkor az MMP-re vonatkozó következtetéseket is.

Amennyiben a kiosztást végző illetékes hatóság nem azonos az engedélyek kiadásával és az éves kibocsátási jelentések ellenőrzésével foglalkozó illetékes hatósággal, a kiosztást végző illetékes hatóságnak célszerű bekérnie az üzemeltetőtől a nyomon követésről és jelentésről szóló rendelet szerint elkészített legutolsó jóváhagyott nyomon követési tervet. Az illetékes hatóság eseti alapon további információkat is bekérhet a kérelemmel együtt, amennyiben az adatok teljességének és hitelességének ellenőrzéséhez további információra van szükség.

2.1 A Nemzeti Végrehajtási Intézkedéseket érintő alapadat-jelentés

A Kiosztás szabályairól szóló EU-rendelet IV. melléklete meghatározza a Nemzeti Végrehajtási Intézkedéseket érintő alapadat-jelentések tartalmát. A hitelesítő ellenőrzi a jelentés minden adatát, valamint a jelentés elkészítéséhez felhasznált háttéradatokat. A jelentésben két, kulcsfontosságú adatokat tartalmazó adatsor található (egyrészt a kiosztás kiszámításához használt alapadatok, másrészt – adott esetben – a referenciaérték frissítéséhez szükséges adatok) amelyekről a hitelesítőnek meg kell állapítania, hogy nem tartalmaznak-e lényeges változásokokat. A Nemzeti Végrehajtási Intézkedéseket érintő alapadatok között a referenciaérték frissítése szempontjából lényeges adatok is találhatóak – amennyiben ez releváns, például az egyes termék-referenciaérték szerinti létesítményrészekhez tartozó tevékenységre vonatkozó adatok. Ez az útmutató dokumentum ezért azt is tárgyalja, hogy a Nemzeti Végrehajtási Intézkedéseket érintő alapadat-jelentés hitelesítésének részeként hogyan minősítse a hitelesítő ezeket az adatokat a referenciaérték frissítésére vonatkozóan.

Az 1. táblázat azokat a kulcsfontosságú adatokat ismerteti, amelyekről a hitelesítő megfogalmazza megállapításait, a

2. táblázat pedig azokat az adatokat, amelyeket a hitelesítőnek értékelnie kell az 1. táblázatban szereplő kulcsfontosságú adatok megerősítése/adott esetben mint helyettesítő adatok használata érdekében.

1. táblázat: Kulcsfontosságú adatok, amelyekről a hitelesítő megfogalmazza megállapításait

Ingyenes kiosztások:

Minden alapévre és minden létesítményrészre vonatkozóan a tevékenységi szintet. Ez az alábbiakat foglalja magában (a létesítményre vonatkozóan):

- a termék-referenciaérték szerinti létesítményrészek termelési szintjei;
- a létesítmény hőmérlegének eredményeképpen a hő-referenciaérték szerinti létesítményrészek és a távfűtés létesítményrész alapján jogosult mérhető hőmennyiség;
- a tüzelőanyag energiatartalmának a tüzelőanyag-referenciaérték szerinti létesítményrész alapján jogosult mennyisége;
- a technológiai kibocsátások szerinti létesítményrész alapján jogosult kibocsátás-mennyiség;
- termék-referenciaértékek esetében, ahol villamosenergia-felcserélhetőség alkalmazandó, a villamos energia megfelelő mennyisége;
- adott esetben a létesítményre vonatkozóan a Kiosztás szabályairól szóló EU-rendelet IV. mellékletének 2.6. pontjában felsorolt további adatok;
- adott esetben a termék-referenciaérték szerinti létesítményrészre vonatkozóan a Kiosztás szabályairól szóló EU-rendelet IV. mellékletének 2.7. pontjában felsorolt további adatok;

Ezen túlmenően a **referenciaértékek frissítésére** vonatkozóan az alábbi adatok:

- a tüzelőanyagokból, a technológiai alapanyagokból, a mérhető hő-egyenértékből, az előállításból, a hulladékgázok vagy az átadott CO₂ importjából vagy exportjából eredő, hozzárendelt kibocsátások.

2. táblázat: Megerősítő, adott esetben helyettesítő, továbbá ellenőrző adatok

Ingyenes kiosztások:

Az 1. táblázatban lévő adatok értelmezéséhez és megerősítéséhez szükséges információk:

- a létesítmény és a létesítményrész szintjén mért, részletes hitelesített éves kibocsátási adatok;
- a hőimport, -termelés, -fogyasztás és -export egész létesítményre kiterjedő mérlege;
- az energia létesítményrészekhez rendelése;
- a villamosenergia-import, -termelés, -fogyasztás és -export egész létesítményre kiterjedő mérlege;
- a hulladékgázimport, -termelés, -fogyasztás és -export egész létesítményre kiterjedő mérlege;

2.2 A nyomonkövetési módszertani terv szerepe

Az MMP biztosítja az alapot az üzemeltető számára az összes adat Kiosztás szabályairól szóló EU-rendelet szerinti nyomon követéséhez és bejelentéséhez, azaz például az ingyenes kiosztás kiszámításához, valamint a referenciaértékek frissítéséhez. Az MMP visszamenőlegesen (a 2014–2018-as alapidőszakra vonatkozóan) és előremutatóan (a 2019–2023-as alapidőszakra és az azt követő

időszakra vonatkozóan) is tartalmaz információt. Ez hozzájárul ahhoz, hogy az adatok „a lehető legpontosabbak legyenek”, amit a hitelesítőnek figyelembe kell vennie (lásd a 2.3. szakaszt).

A nyomon követésről és jelentésről szóló rendelet (MRR rendelet¹⁵) szerinti nyomonkövetési tervhez hasonlóan az MMP-nek is az a célja, hogy biztosítsa az adatok időbeli konzisztenciáját; ez egy olyan belső „szabálykönyv”, amelyet létesítmény személyzetének követnie kell. Ezért az MMP-t legkésőbb 2020. december 31-ig jóvá kell hagynia az illetékes hatóságnak. A 2019-ben esedékes NIMs alapadat-jelentés esetében azonban a Kiosztás szabályairól szóló EU-rendeletből kiindulva előfordulhat, hogy az MMP-t nem lehet jóváhagyni a hitelesített kérelem benyújtását megelőzően. Ebben az esetben az MMP-t az akkreditált hitelesítőnek a Kiosztás szabályairól szóló EU-rendelet rendelkezéseivel összhangban validálnia kell¹⁶. A validálás e tekintetben azt jelenti, hogy a hitelesítő ellenőrzi, hogy az MMP összhangban van-e a Kiosztás szabályairól szóló EU-rendelet rendelkezéseivel. Ez a NIMs alapadat-jelentés hitelesítésének részét képezi és a hitelesítő az alapadat-jelentésben található adatok pontosságának értékelésével együtt végez el. A gyakorlatban ez azt jelenti, hogy a hitelesítő – mielőtt részletesen megvizsgálja az adatokat és a minőségellenőrző rendszereket – először azt ellenőrzi, hogy az MMP megfelel-e a Kiosztás szabályairól szóló EU-rendeletnek. Bármilyen később, a részletes hitelesítés során azonosított, Kiosztás szabályairól szóló EU-rendelettel való meg nem felelést szintén vizsgálnia kell.

Az első alapadat-jelentés hitelesítése során, amely 2019. június 17-ig esedékes, a hitelesítőnek az MMP-re vonatkozó validálást illetően az MMP azon elemeire kell hangsúlyt fektetnie, amelyek alátámasztják a 2014 és 2018 közötti időszakra vonatkozó múltbeli adatokat¹⁷. Az MMP „előremutató”, a soron következő kiosztási időszakokhoz kapcsolódó elemei az illetékes hatóság értékelésének tárgyát képezik majd, amikor az illetékes hatóság jóváhagyja az MMP-t. Az ingyenes kiosztási szabályokkal kapcsolatos nyomon követésről és bejelentésről szóló 5. sz. útmutató dokumentum elmagyarázza a különféle MMP-helyzeteket, az MMP tartalmát és azt, hogyan kell zajlania a tervek illetékes hatóság által történő jóváhagyásának.

Ha az első kiosztási ciklusra vonatkozó MMP hitelesítése során a hitelesítő bármilyen egyértelmű meg nem felelést tár fel az „előremutató” elemeknél a Kiosztás szabályairól szóló EU-rendeletet illetően, azonnal fel kell tüntetnie ezeket a hitelesítői jelentésében, hogy felhívja az illetékes hatóság figyelmét arra, hogy a következő jelentéstételi ciklusra az MMP módosítására lehet szükség.

¹⁵ A nyomonkövetésről és jelentésről szóló 2018/2066 EU-rendelet az alábbi linken érhető el: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/HU/TXT/PDF/?uri=CELEX:32018R2066&qid=1557213812360&from=HU>

¹⁶ Az Akkreditációról és a hitelesítésről szóló EU-rendelet megfogalmazása szerint: „amennyiben a nyomonkövetési módszertani terv esetében nem kötelező megszerezni az illetékes hatóság jóváhagyását”.

¹⁷ A 2019-ben benyújtandó alapadat-jelentés a 2014 és 2018 közötti alapidőszakra vonatkozik. A hitelesítőnek ezért ellenőriznie kell, hogy az adatokat alátámasztó MMP összhangban van-e a Kiosztás szabályairól szóló EU-rendelettel erre az „alapidőszakra” vonatkozóan.

A hitelesítés befolyásolni fogja a hitelesítéshez szükséges idő mennyiségét, mint ahogy az elvégzett feladatokat is, például azt, hogy milyen ellenőrzéseket végez el a hitelesítő, és miként tesz jelentést megállapításairól, mivel a hitelesítői jelentés az MMP és a NIMs alapadat-jelentés hitelesítését egyaránt magában foglalja majd.

Az illetékes hatóságnak minden más esetben előzetesen jóvá kell hagynia az MMP-t. A hitelesítő ezt követően a jóváhagyott MMP-ből fog kiindulni annak értékeléséhez, hogy az alapadat-jelentés lényeges valótlanságtól mentes-e vagy sem. További információért lásd a 6.2. szakaszt.

2.3 A „lehető legpontosabb” adatok alkalmazásának körülményei

A Kiosztás szabályairól szóló EU-rendelet 7. cikke és VII. melléklete megköveteli az üzemeltetőktől, hogy az alapadat-jelentésükben felhasznált adatok a „lehető legpontosabbak” legyenek. A legpontosabb adatforrások hierarchiáját a kiosztás szabályairól szóló-EU rendelet VII. mellékletének 4. szakasza mutatja be a Kiosztás szabályairól szóló EU-rendelet szerinti adatgyűjtési eljárás egyes elemeire vonatkozóan. Egy rövid összefoglalót e dokumentum 3. mellékletének 10. szakasza tartalmaz. A hierarchiáról részletesebb útmutatást az 5. sz. útmutató dokumentum tartalmaz.

A hitelesítőknek figyelembe kell venniük az adatgyűjtés hátterét annak értékeléséhez, hogy a feltüntetett adatok megfelelnek-e a „lehető legnagyobb mértékű pontosság” kritériumának. Ehhez különböző forгатókönyveket kell alkalmazni. Azoknál a múltbéli adatoknál, amelyeket a 2014 és 2018 közötti alapidőszakhoz használnak fel, az üzemeltető a már nyilvántartásban szereplő adatokat használja fel. Ha több felhasználható adat is rendelkezésre áll, akkor azokat az adatokat kell felhasználni, amelyek a hierarchiában feljebb állnak, hacsak nem indokolt az alacsonyabb rendű adatforrások használata. A következő, 2024-ben és a jövőbeli ciklusokban esedékes kiosztásgyűjtési eljárásig összegyűjtött adatokra vonatkozóan az MMP meghatározza majd, hogy az üzemeltető milyen megközelítést kíván használni az adatgyűjtéshez. A hitelesítők különböző megközelítéseket használnak a különböző forгатókönyvek alkalmazása esetén releváns adatforrásaik értékelése során. A hitelesítő által elvégzett ellenőrzésekről a 7. szakasz tartalmaz további információt.

3 Új belépők adatainak hitelesítése

Az az új belépő, amelyik kérelmet kíván benyújtani a kibocsátási egységek ingyenes kiosztása iránt a 4. kereskedési időszakra vonatkozóan, a létesítmény üzemszerű működésének megkezdését követően kérelmet kell benyújtania az illetékes hatóság számára. Az üzemeltetőnek, ha ingyenes kiosztást kérelmez, az alábbi információkat kell biztosítania:

- Minden releváns információt (az ingyenes kibocsátási egységek iránti kérelemhez) és az új belépői adatokat tartalmazó jelentést, amely az egyes létesítményrészekre vonatkozóan külön-külön tartalmazza a Kiosztás szabályairól szóló EU-rendelet IV. mellékletével összhangban szükséges adatokat. Az új belépő jelentése az üzemszerű működés megkezdése utáni első naptári évre vonatkozó adatokat tartalmazza.

- Az illetékes hatóság által jóváhagyott MMP-t.
- Az új belépői adatokat tartalmazó jelentésről szóló megállapításokat tartalmazó hitelesítői jelentést.

A kérelemnek tartalmaznia kell a létesítmény üzemszerű működése megkezdésének időpontját. Az új belépő jelentésének hitelesítése során ugyanazt az eljárást kell alkalmazni, mint a Nemzeti Végrehajtási Intézkedéseket érintő NIMs alapadat-jelentés hitelesítése során. A hitelesítő hasonló ellenőrzéseket és tevékenységeket végez annak értékelése céljából, hogy az új belépőre vonatkozó adatjelentés mentes-e a lényeges valótlanságoktól, valamint hogy ellenőrizze az MMP végrehajtását. Az új belépőkkel kapcsolatban azonban a hitelesítőnek egyedi elemeket is figyelembe kell vennie. Idetartozik például az üzemszerű működés megkezdésének értékelése. Ez az útmutató jelöli, amennyiben az új belépők hitelesítése eltér a tagállami átültető intézkedést érintő alapadat-jelentésétől.

4 Az éves tevékenységi adatok hitelesítése

Ez a szakasz szándékosan üres, frissítésére egy újabb változatban kerül majd sor – amint elérhetővé válnak az éves tevékenységi adatokról szóló jelentéshez tartozó szabályok.

5 A hitelesítők akkreditációja

5.1 Akkreditáció

Mivel az Akkreditációról és a hitelesítésről szóló EU-rendelet tartalmazza az ingyenes kiosztásra vonatkozó adatok hitelesítésének követelményeit, az éves kibocsátás-hitelesítési megközelítések és követelmények az ingyenes kiosztási adatok hitelesítésére is vonatkoznak, hacsak az Akkreditációról és a hitelesítésről szóló EU-rendelet kifejezetten másképp nem rendelkezik. Ez a kiosztási adatok hitelesítését végző hitelesítők akkreditációjára is vonatkozik. A hitelesítő az Akkreditációról és a hitelesítésről szóló EU-rendelet szerint hitelesítési tevékenységeket végző jogi személy vagy más jogi személy tagja, akit a nemzeti akkreditáló testület akkreditál az akkreditációról szóló 765/2008/EK rendelet és az AVR alapján.¹⁸

Az Akkreditációról és a hitelesítésről szóló EU-rendelet 44. cikke szerint annak a hitelesítőnek, aki az alapadat-jelentés hitelesítését kívánja végezni, az alábbi hatókörökre kell akkreditálva lennie:

- az Akkreditációról és a hitelesítésről szóló EU-rendelet I. mellékletében említett 98. tevékenységi csoport (az EU ETS irányelv 10a. cikke szerinti egyéb

¹⁸ Az Akkreditációról és a hitelesítésről szóló EU-rendelet lehetővé teszi a tagállam számára hitelesítő minősítési rendszer létrehozását, amennyiben a hitelesítők megfelelnek ugyanazoknak a követelményeknek, mint amelyeknek az akkreditált hitelesítők. Jelenleg egyik tagállam sem alkalmazza a hitelesítési minősítést. Ezért az Akkreditációról és a hitelesítésről szóló EU-rendelet szerinti minősítésre vonatkozó követelményeket ez az útmutató dokumentum a továbbiakban nem részletezi.

tevékenységek). Ez a hatókör vonatkozik a kibocsátási egységek ingyenes kiosztását érintő adatok hitelesítésére. Idetartozik az alapadat-jelentések, az új belépői adatokat tartalmazó jelentések és az éves tevékenységi szintre vonatkozó adatok hitelesítése; valamint

- az Akkreditációról és a hitelesítésről szóló EU-rendelet I. mellékletében említett műszaki ágazat hatóköre, amely tekintetében a hitelesítő hitelesítést végez. A létesítmények megkövetelhetik, hogy a hitelesítő akkreditációja több ágazati hatókörre is kiterjedjen, amennyiben a létesítmény az irányelv I. mellékletében felsorolt tevékenységek közül egynél többet végez.

Amennyiben például a létesítmény cementgyár, a hitelesítőnek legalább a 6. hatókör tekintetében akkreditációval kell rendelkeznie, amely magában foglalja a cement előállítását és a 98. tevékenységi csoportot.

A hitelesítőnek érvényes akkreditációval kell rendelkeznie a hitelesítői jelentés üzemeltetőnek történő kibocsátásakor.

Az akkreditációs folyamat ugyanazon lépései és eljárásai vonatkoznak az ingyenes kiosztási adatok hitelesítését végezni kívánó hitelesítők akkreditálására, mint az éves kibocsátás-hitelesítéssel kapcsolatos akkreditációra. A nemzeti akkreditáló testületnek értékelnie kell, hogy a hitelesítési tevékenységeket végző hitelesítő és annak személyzete:

- rendelkezik-e a hitelesítéséhez szükséges szakértelemmel, és ismeri-e a Kiosztás szabályairól szóló EU-rendelet követelményeit;
- az Akkreditációról és a hitelesítésről szóló EU-rendeletnek megfelelően végzi-e a hitelesítést;
- megfelel-e az Akkreditációról és a hitelesítésről szóló EU-rendelet III. fejezetében említett követelményeknek, amelyek magukban foglalják a szakértelemre, pártatlanságra, eljárásokra, dokumentumokra vonatkozó követelményeket, valamint az EN ISO 14065 szabványban említett további követelményeknek.

A nemzeti akkreditáló testület éves felülvizsgálattal és újraértékeléssel nyomon követi az akkreditációval rendelkező hitelesítő teljesítményét és szakértelmét. Az Akkreditációról és a hitelesítésről szóló EU-rendelet éves kibocsátás-hitelesítés területén tevékenykedő hitelesítők esetében alkalmazott felülvizsgálatra és újraértékelésre vonatkozó követelményei az ingyenes kiosztási adatok hitelesítését végző hitelesítők nyomon követésére is vonatkoznak. Az Akkreditációról és a hitelesítésről szóló EU-rendelet 54. cikke szabályozza, hogy a nemzeti akkreditáló testület mikor alkalmazhatja a hitelesítő akkreditálási okiratának felfüggesztését, visszavonását vagy a hatókör szűkítését szankcióként. További útmutatást az Akkreditációról és a hitelesítésről szóló EU-rendeletre készült magyarázó útmutató (EGD I) 6. fejezete nyújt.

5.2 A hitelesítőkre vonatkozó, szakértelemmel kapcsolatos követelmények

A hitelesítőnek és a hitelesítési tevékenységekben részt vevő személyzetnek szakértelemmel kell rendelkeznie az ellenőrzés elvégzéséhez. A szakértelem nem csupán tudás, hanem az ismeretek és az előírt tevékenységek végrehajtásához szükséges készségek alkalmazásának képessége. Az Akkreditációról és a hitelesítésről szóló EU-rendelet a hitelesítést végző csoport egészére, valamint az EU ETS hitelesítőkre, az EU ETS vezető hitelesítőkre és a külső szakértőkre egyaránt tartalmazza az EU ETS-specifikus szakértelemmel kapcsolatos követelményeket.

A kiosztási adatok hitelesítését végző EU ETS hitelesítőknél és EU ETS vezető hitelesítőknél:

- ismernie kell az EU ETS irányelvet, a Kiosztás szabályairól szóló EU-rendeletet, az Akkreditációról és a hitelesítésről szóló EU-rendeletet, a Bizottság által kibocsátott útmutatókat és jogszabályokat, valamint annak a tagállamnak az útmutatóit és jogszabályait, amelyekben a hitelesítő hitelesítést végez. Idetartoznak az ezen útmutató 1.2., 1.4. és 9. (2 melléklet) fejezetben említett jogszabályok és útmutatók.
- Az adatok és információk ellenőrzésének ismerete és az e területen szerzett tapasztalat.
- A hitelesítési tevékenységek végrehajtásának képessége.
- Az ágazatspecifikus műszaki nyomonkövetési és jelentési aspektusok ismerete és az e területen szerzett tapasztalat, amelyek fontosak az akkreditáció hatóköre szempontjából. Ez nem csak azt az ágazatot foglalja magában, amelyben az üzemeltető aktív, hanem az ingyenes kiosztási adatokkal kapcsolatos nyomonkövetési és jelentési szempontokat is tartalmazza.

Az EU ETS vezető hitelesítőkre vonatkozó követelményeket az Akkreditációról és a hitelesítésről szóló EU-rendelet 39. cikke tartalmazza. Az EU ETS hitelesítőknél ismereteire és tapasztalatára vonatkozó követelményeken kívül a vezető hitelesítőnek képesnek kell lennie a hitelesítést végző csoport irányítására, a hitelesítési tevékenységek ellátására, valamint a hitelesítői következtetések megállapítására.

A hitelesítést végző csoportra vonatkozó követelmények listáját (például az összetételről és a szakértelemről) az Akkreditációról és a hitelesítésről szóló EU-rendelet 37. cikke tartalmazza. A csoport minden tagjának pontosan kell ismernie saját egyéni szerepét a hitelesítési eljárásban, és hatékonyan kell tudnia kommunikálni a hitelesítési tevékenységekben hozzárendelt feladatok elvégzéséhez szükséges nyelven. A cikk ezen túlmenően a hitelesítést végző csoport egészének szakértelmére vonatkozó követelményeket is tartalmazza:

- A hitelesítést végző csoport legalább egy tagjának rendelkeznie kell az ágazati létesítmény által végzett tevékenységek értékeléséhez, valamint az ágazati nyomon követéséhez és jelentési eljárásához kapcsolódó műszaki

szakértelemmel és tudással. További információért lásd az AVR KGN II.7. sz. dokumentumot.

- Amennyiben a hitelesítő ingyenes kiosztási adatok hitelesítését végzi, a hitelesítést végző csoportban legalább egy olyan személynek is lennie kell, aki rendelkezik a kiosztás szempontjából releváns adatok gyűjtéséhez, nyomon követéséhez és jelentéséhez kapcsolódó műszaki aspektusok értékeléséhez szükséges szakértelemmel és tudással.
- A hitelesítést végző csoportban egy olyan személynek is részt kell vennie, aki képes kommunikálni azon a nyelven, amely az üzemeltető jelentésének hitelesítéséhez szükséges.

Az AVR KGN II.7. sz. dokumentum ismerteti az éves kibocsátási jelentés hitelesítést végző hitelesítőkre vonatkozó specifikus követelményeket. Ezek a követelmények a kiosztási adatok hitelesítését végző hitelesítőkre is vonatkoznak. Az útmutató következő szakaszai az MMP-k és a NIMs alapadat-jelentések, illetve az új belépői adatokat tartalmazó jelentések értékelésére vonatkozó követelményeket ismertetik. Az nemzeti akkreditáló testületeknek és a hitelesítőknak tisztában kell lenniük az azonosított tevékenységek teljesítéséhez szükséges további, szakértelmére vonatkozó követelményekkel, és meg kell hozniuk a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy ezek a követelmények teljesüljenek. A 7.2. fejezet példákat mutat be azokról ingyenes kiosztási adatok ellenőrzéséhez szükséges további szakértelmekről, amelyekkel a hitelesítőknak és a hitelesítést végző csoportoknak rendelkezniük kell. Az, hogy milyen további szakértelmekre van szükség, az az egyes létesítmények körülményeitől és az alkalmazandó referenciaértéktől függ. A hő-referenciaérték szerinti létesítményrész szempontjából releváns adatok értékeléséhez más készségekre lehet szükség, mint a tüzelőanyag-referenciaérték vagy technológiai kibocsátások szerinti létesítményrészhez kapcsolódó adatok értékelésénél. A termék-referenciaérték szerinti létesítményrészek esetében a munka központi eleme (a tevékenységi szint) olyan területet érinthet, amellyel a hitelesítők általában nem foglalkoznak az éves kibocsátásra vonatkozó hitelesítésekben¹⁹. Ezért szükség lehet a gyártási folyamat részleteinek további műszaki ismeretére annak érdekében, hogy a termékeket többek között a megfelelő referenciaértékhez rendeljék hozzá.

Az éves kibocsátás-hitelesítésekhez hasonlóan a Kiosztás szabályairól szóló EU-rendelet szerinti hitelesítéseknek is tartalmazniuk kell egy független bíráló által elvégzett felülvizsgálatot, amelynek meg kell felelnie az Akkreditációról és a hitelesítésről szóló EU-rendelet 39. cikkében meghatározott követelményeknek. A független felülvizsgálat a hitelesítés minden elemét tartalmazza, így például szükség

¹⁹ Az éves kibocsátás-hitelesítés magában foglalhatja az üzemanyagok és anyagok mennyiségére, valamint a fűtőértékre vonatkozóan már elvégzett ellenőrzéseket; ezeket a paramétereket a tüzelőanyag és technológiai kibocsátások szerinti létesítményrészekre vonatkozó alaptevékenységi szinthez kapcsolódó adatokba is integrálják; ehhez hasonlóan a hő szerinti létesítményrész tevékenységi szintjéhez kapcsolódó adatok elemeinek ellenőrzésére is sor kerülhetett – adott esetben az éves kibocsátási jelentéshez.

esetén az MMP értékelését és validálását. További információért lásd az AVR KGN II.7. sz. dokumentumot.

Ha az EU ETS hitelesítőnek, vezető hitelesítőnek vagy független bírálónak egy adott kérdésben segítségre van szüksége, egy külső szakértő is részt vehet a hitelesítést végző csoport munkájában, hogy részletes ismeretét és szakértelmét a hitelesítő rendelkezésére bocsássa. Az AVR KGN II.7. sz. dokumentum szerint ez minden kérdéstípust érinthet. Az ingyenes kiosztásra vonatkozó adatok hitelesítésével összefüggően a külső szakértők bevonása különösen hasznos lehet az egyedi létesítményekben felmerülő további műszaki kérdések esetében, így például:

- termékmennyiségek anyagmérlegen keresztül történő meghatározása esetén;
- gőz/hőmérés, számlázás és a kibocsátás CHP-egységekhez²⁰ történő hozzárendelésére vonatkozó szabályok esetében;
- a Kiosztás szabályairól szóló EU-rendelet VII. melléklete 3.2. szakasza (1) bekezdésének b) pontjában említett, létesítményrészekhez történő rendelés vonatkozásában „a szerepet játszó kémiai reakciók szabad reakcióentalpiáinak aránya alapján készített vagy tudományosan megalapozott módszertanra épülő, e célra alkalmas egyéb elosztási kulcsok alapján készített becslések” hitelesítése esetén;
- a Kiosztás szabályairól szóló EU-rendelet VII. melléklete 3.3. szakaszának c) pontja alapján a nem az üzemeltető irányítása alá eső mérőműszerekkel és eljárásokkal összefüggően harmadik felek, például a berendezés szállítója, műszaki szolgáltatók vagy akkreditált laboratóriumok által szolgáltatott „*empirikus korreláció*” hitelesítése esetén.
- A Kiosztás szabályairól szóló EU-rendelet VII. mellékletének 3.3. szakaszában említett közvetett meghatározási módszerekkel összefüggően a hitelesítő számításoknak a következőkön kell alapulniuk:
 - „az érintett anyagok kémiai és fizikai tulajdonságaira vonatkozó megfelelő, a szakirodalomban elfogadott értékek, megfelelő sztöchiometriai tényezők és termodinamikai jellemzők, például reakcióentalpiás érték felhasználásával”;
 - „a létesítmény tervezési adatain, például a műszaki egységek energiahatékonyságán vagy a termékegységre számított energiafogyasztáson”;
 - „a nem kalibrált berendezésből vagy a gyártási protokollokban dokumentált adatokból származó adatokra vonatkozó becslési értékek meghatározására szolgáló, ún. empirikus vizsgálatok”.

Tekintettel arra, hogy az alapjelentés első hitelesítéséhez rövid idő áll rendelkezésre, erre különösen akkor lehet szükség, ha a hitelesítő nem tudja időben teljesíteni a

²⁰ Kapcsolt hő és villamos energia.

hitelesítést végző személyzet szükséges szakértelmének kialakítását. A külső szakértőnek az alábbiakkal kell rendelkeznie:

- az EU ETS hitelesítő és vezető hitelesítő vagy a független bíráló támogatásához szükséges hozzáértéssel és szakértelemmel abban a kérdésben, amely miatt a tudására és a szakértelmére szükség van;
- az EU ETS-specifikus jogszabályok megfelelő ismerete, a Kiosztás szabályairól szóló EU-rendeletet és a kapcsolódó útmutatást, az adat- és információ-ellenőrzéseket, valamint a számára kijelölt feladatok végrehajtásához szükséges tevékenységeket is ideértve. A külső szakértőnek nem szükséges átfogó szakértelemmel rendelkeznie az összes említett kérdésben, de kellően ismernie kell azokat, hogy biztosítani tudja a szükséges támogatást a hitelesítés során.

Az Akkreditációról és a hitelesítésről szóló EU-rendelet 36. cikke értelmében a hitelesítőnek alkalmassági eljárást kell létrehoznia, dokumentálnia, végrehajtania és fenntartania annak biztosítása érdekében, hogy a hitelesítést végző személyzet alkalmas legyen a rábízott feladatok elvégzésére. Ez az alkalmassági eljárás magában foglalja a személyzet hitelesítésében, képzésében, teljesítményének nyomon követésében stb. részt vevő személyekre vonatkozó, szakértelemmel kapcsolatos, általános és konkrét kritériumok kialakítását. További információ az EU ETS szerinti hitelesítésről szóló magyarázó útmutatóban, az AVR EGD I. sz. dokumentum 5. fejezetében található. A hitelesítőnek gondoskodnia kell a folyamatos alkalmassági eljárásához tartozó elemek Kiosztás szabályairól szóló EU-rendelet szerinti aktualizálásáról, valamint a kapcsolódó formanyomtatványok és vonatkozó útmutató dokumentum használatáról. Az alkalmassági eljárást úgy kell kialakítani, hogy a hitelesítő ki tudja választani az EU ETS vezető hitelesítőkből, hitelesítőkből és ahol szükséges, külső szakértőkből álló, szakértelemmel bíró csapatot.

5.3 A hitelesítőkre vonatkozó, összeférhetlenséggel kapcsolatos követelmények

Az Akkreditációról és a hitelesítésről szóló EU-rendelet EU ETS-specifikus rendelkezéseket ír elő a hitelesítő, valamint a hitelesítési tevékenységeket végző személyzetének pártatlanságára és függetlenségére vonatkozóan. Ezek a rendelkezések a hitelesítő és a személyzete számára egyaránt tartalmaznak korlátozó és tiltó rendelkezéseket. A hitelesítőnek függetlennek kell lennie az üzemeltetőtől és testületektől, intézményektől, hatóságoktól. Az alkalmazandó pártatlansági követelmények magyarázata az AVR EGD I. sz. dokumentum 5. fejezetében található.

Ami az éves kibocsátásra vonatkozó hitelesítést illeti, az ingyenes kiosztási adatok hitelesítése azt jelenti, hogy nem adható műszaki támogatás/tanácsadás az üzemeltetőnek a kiosztáshoz kapcsolódó számviteli folyamata tekintetében. A hitelesítő vagy ugyanazon jogi személy bármely része nem nyújthat tanácsadói szolgáltatásokat az MMP-ben meghatározott nyomonkövetési és jelentési eljárás kialakításában, ideértve a nyomonkövetési módszer kidolgozását, valamint az alapjelentés, az új belépői adatokat tartalmazó jelentés és a nyomonkövetési módszertani terv elkészítését. Idetartozik a jóváhagyott MMP bármilyen elemével

kapcsolatos az MMP-ben felsorolt ellenőrzési tevékenységek és eljárások kialakítására vonatkozó tanácsadás is.

Összeférhetetlenségnek minősül, amennyiben a hitelesítő vagy ugyanazon jogi személy bármely része műszaki segítséget nyújt a kiosztási adatok gyűjtésére, nyomon követésére és bejelentésére létrehozott rendszer kifejlesztéséhez vagy fenntartásához, ideértve az többek között az adatkezelő rendszereket is.

A fent említett elemek listája nem teljes körű. Ez azt jelenti, hogy más tevékenységek is a pártatlanságot veszélyeztető elfogadhatatlan kockázatot eredményezhetnek. A pártatlansági követelményekről és a folyamatos pártatlanságot és függetlenséget szavatoló eljárás kialakításának módjáról az AVR EGD I. sz. dokumentum, 5. fejezetében található további információ.

Ami a kiosztásra vonatkozó alapadat-jelentések 2019-es első hitelesítési ciklusát illeti, nem tekinthető a függetlenséget és a pártatlanságot veszélyeztető tevékenységnek az MMP hitelesítő által történő validálása, mivel az a Kiosztás szabályairól szóló EU-rendelet követelményeinek való megfelelés ellenőrzése, nem pedig az üzemeltető által kidolgozott egyedi módszer jóváhagyása. Az alapszabályoknak való megfelelés ellenőrzése a hitelesítő munkakörének és az alapadat-jelentés 2019. június 17-ig esedékes hitelesítésének része. Az ellenőrzés az MMP visszafelé tekintő részével kapcsolatos elemekre koncentrál: azaz az MMP 2014 és 2018 közötti alapidőszakhoz kapcsolódó adatokat alátámasztó elemeit vizsgálja. A 4. kereskedési időszak első szakaszának időzítése miatt a hitelesítőnek teljes mértékben és kifejezetten feladata, hogy értékelje e követelmény teljesülését, és arról jelentést készítsen.

5.4 Az információcserére vonatkozó követelmények

Az Akkreditációról és a hitelesítésről szóló EU-rendelet VI. fejezete a nemzeti akkreditáló testület és az illetékes hatóságok közötti információcserére vonatkozó követelményeket tartalmazza. Ezek a követelmények azokkal a hitelesítőkkal kapcsolatos kérdésekre is vonatkoznak, amelyek tevékenyen részt vesznek a NIMs alapadat-jelentések, az új belépői adatokat tartalmazó jelentések és az éves tevékenységi szintre vonatkozó adatok hitelesítésében. Ez azt jelenti, hogy:

- Az ingyenes kiosztási adatok hitelesítését végző hitelesítőknél minden év november 15-éig értesíteniük kell a nemzeti akkreditáló testületet a hitelesítés tervezett időpontjáról, helyéről és a hitelesítendő üzemeltetők adatairól, amennyiben ezek az adatok rendelkezésre állnak. Ha az adatok később megváltoznak, vagy amennyiben az a 2019-re vonatkozó alapadat-jelentések hitelesítését érinti²¹, a hitelesítőnek értesítést kell küldenie a tervekről a nemzeti akkreditáló testülettel egyeztetett határidőn belül (az Akkreditációról és a hitelesítésről szóló EU-rendelet 77. cikke);
- A nemzeti akkreditáló testületeknek december 31-ig munkaprogramot kell benyújtaniuk azon tagállamnak az illetékes hatóságához, amelyben a nemzeti

²¹ Ami az alapadat-jelentések 2019. évi hitelesítését illeti, az értesítést nem kivitelezhető elküldeni 2018. november 15-ig.

akkreditáló testület által hitelesített hitelesítők a kiosztási adatok hitelesítését végzik. A munkaprogram információkat tartalmaz a tervezett tevékenységeikről az említett hitelesítők vonatkozásában. Amennyiben a tervezett tevékenységek módosulnak, a munkaprogram aktualizált változatát január 31-ig be kell nyújtani (az Akkreditációról és a hitelesítésről szóló EU-rendelet 71. cikkének (1) bekezdése).

- A nemzeti akkreditáló testületeknek június 1-éig vezetői jelentést kell benyújtaniuk azon tagállamnak az illetékes hatóságához, amelyben a nemzeti akkreditáló testület által hitelesített hitelesítők az ingyenes kiosztási adatok hitelesítését végzik. A vezetői jelentés információkat tartalmaz a nemzeti akkreditáló testület tevékenységeiről az említett hitelesítők vonatkozásában. Ez magában foglalja például az akkreditáció részleteit, a hatókört érintő változásokat és a felülvizsgálat és újraértékelés eredményeinek összefoglalását (az Akkreditációról és a hitelesítésről szóló EU-rendelet 71. cikkének (3) bekezdése).
- A nemzeti akkreditáló testületeknek tájékoztatniuk kell a hitelesítővel kapcsolatban bevezetett igazgatási intézkedésekről azon tagállamnak az illetékes hatóságát, amelyben a nemzeti akkreditáló testület által hitelesített hitelesítők az ingyenes kiosztási adatok hitelesítését végzik, valamint azon tagállam illetékes hatóságát, amelyben a hitelesítőt akkreditálták (az Akkreditációról és a hitelesítésről szóló EU-rendelet 72. cikke).
- Azon tagállam illetékes hatóságának, amelyben a hitelesítő az ingyenes kiosztási adatok hitelesítését végzi, tájékoztató jelentést kell benyújtania annak a nemzeti akkreditáló testületnek, amely akkreditálta a hitelesítőt. Ez a tájékoztató jelentés minden olyan eltérés adatait tartalmazza, amelyeket az alapadat-jelentések, az új belépői adatokat tartalmazó jelentések, az éves tevékenységi szintre vonatkozóan készített jelentések, valamint a megfelelő hitelesítői jelentések értékelése során találtak. Az ellenőrzés során feltárt eltérésekkel, a hitelesítőnek az Akkreditációról és a hitelesítésről szóló EU-rendelet 26. cikke (3) bekezdése szerinti belső hitelesítő dokumentációjának értékelése során feltárt eltérésekkel, valamint a panaszokkal kapcsolatos információkat is tartalmazhatja. Az ilyen jelentés benyújtásának ajánlott időpontja szeptember 30.

Az információcserére vonatkozó követelmények megértéséhez és az említett jelentések bizottsági formanyomtatványainak használatához az AVR EGD I. sz. dokumentum 10. fejezete és az információcseréről szóló AVR KGN II.10. sz. dokumentum tartalmaz további információt.

6 A hitelesítési eljárás

6.1 Általános megközelítés

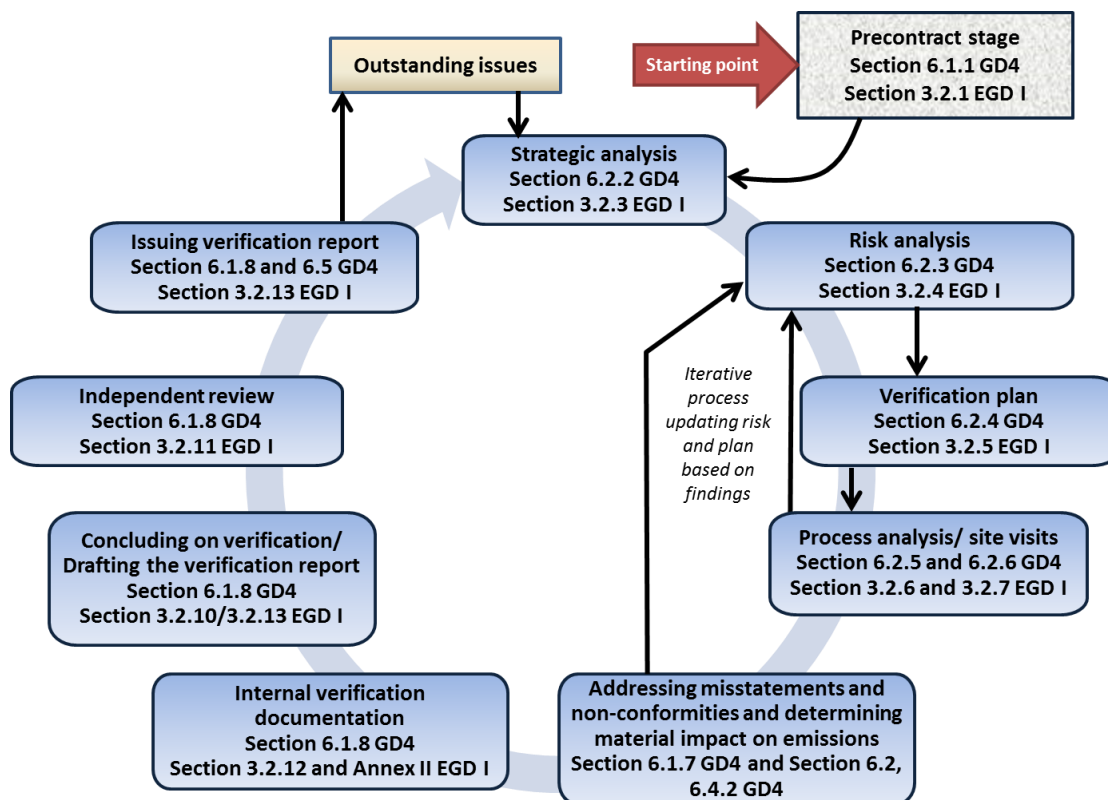
A NIMs alapadat-jelentések hitelesítése elvben az Akkreditációról és a hitelesítésről szóló EU-rendelet II. fejezetében meghatározott megközelítést követi. A folyamat összhangban áll azzal a megközelítéssel, amelyet már alkalmaztak az alapadat-

jelentések bemenő adatainak részét képező éves kibocsátási jelentések adatainak hitelesítéséhez. A megközelítés megkönnyíti a kibocsátási egységek ingyenes kiosztásához szükséges adatok hatékony hitelesítését (például a termék-referenciaérték és a hő referenciaérték szerinti létesítményrész esetében).

Az alapadatok hitelesítéséhez szükséges tevékenységek végrehajtásakor a hitelesítő figyelembe veszi, hogy nem a létesítményszintű kibocsátás, hanem a létesítményrész szintjén lévő múltbeli tevékenységi szintek és más releváns adatok képezik a hitelesítés tárgyát. A tüzelőanyag-referenciaérték és a technológiai kibocsátások szerinti létesítményrész adatainak hitelesítését illetően ez azt jelentheti, hogy a tüzelőanyag- és technológiai kibocsátásra vonatkozó adatok éves hitelesítése során végzett munkát meg kell ismételni, ha ezek az adatok eltérő bontásban vannak megadva a teljesítményrész(ek)re vonatkozóan.

Ezen túlmenően, az MMP-ben megfogalmazott követelményeket kell figyelembe venni az éves kibocsátásra vonatkozó nyomkövetési terv helyett. Ahogy azt a 0. szakasz tárgyalja, bizonyos esetekben előfordulhat, hogy az illetékes hatóság a hitelesítési tevékenység megkezdése előtt nem hagyta jóvá az MMP-t. Ilyen esetekben a hitelesítő feladata, hogy validálja az MMP-t a Kiosztás szabályairól szóló EU-rendeletben megfogalmazott követelmények vonatkozásában. Ha a hitelesítő meg nem felelést talál, az üzemeltetőnek aktualizálnia kell az MMP-t és a kapcsolódó adatsorokat.

E szempontokat alkalmazva az alábbi ábrán ismertetett főbb tevékenységeket kell a hitelesítés során elvégezni. A hitelesítési eljárás tevékenységei egymáshoz kapcsolódó és egymással összefüggő tevékenységek. Ez azt jelenti, hogy a hitelesítési eljárás eredményei alapján az eljárás részét képező néhány korábbi lépés újragondolására és utólagos módosítására lehet szükség.

GD4 : FAR Verification guidance document
EDG I : AVR Explanatory guidance document

2. ábra: A hitelesítés ciklusa

Outstanding issues

Starting point

Precontract stage

Section 6.1.1 GD4

Section 3.2.1 EGD I

Strategic analysis

Section 6.2.2 GD4

Section 3.2.3 EGD I

Issuing verification report

Section 6.1.8 and 6.5 GD4

Section 3.2.13 EGD I

Risk analysis

Section 6.2.3 GD4

Section 3.2.4 EGD I

Independent review

Section 6.1.8 GD4

Section 3.2.11 EGD I

Iterative process updating risk and plan based on findings

Verification plan

Section 6.2.4 GD4

Section 3.2.5 EGD I

Concluding on verification/ Drafting the verification report

Section 6.1.8 GD4

Section 3.2.10/3.2.13 EGD I

Fennálló hibák

Kiindulási pont

Szerződést megelőző szakasz

4. GD, 6.1.1. fejezet

EGD I, 3.2.1. fejezet

Stratégiai elemzés

4. GD, 6.2.2. fejezet

EGD I, 3.2.3. fejezet

Hitelesítői jelentés kiadása

6.1.8. fejezetés 4. GD, 6.5. fejezet

EGD I, 3.2.13. fejezet

Kockázatelemzés

4. GD, 6.2.3. fejezet

EGD I, 3.2.4. fejezet

Független felülvizsgálat

4. GD, 6.1.8. fejezet

EGD I, 3.2.11. fejezet

A kockázat és a hitelesítési terv frissítésének iteratív folyamata a megállapítások alapján

Hitelesítési terv

4. GD, 6.2.4. fejezet

EGD I, 3.2.5. fejezet

A hitelesítésre vonatkozó következtetés levonása/A hitelesítői jelentés tervezetének elkészítése

4. GD, 6.1.8. fejezet

EGD I, 3.2.10./3.2.13. fejezet

Process analysis/ site visits	Folyamatelemzés/helyszíni szemlék
Section 6.2.5 and 6.2.6 GD4	4. GD, 6.2.5. és 6.2.6. fejezet
Section 3.2.6 and 3.2.7 EGD I	EGD I, 3.2.6. és 3.2.7. fejezet
Internal verification documentation	Belső hitelesítő dokumentáció
Section 6.1.8 GD4	4. GD, 6.1.8. fejezet
Section 3.2.12 and Annex II EGD I	EGD I, 3.2.12. fejezet és II. melléklet
Addressing misstatements and non-conformities and determining material impact on emissions	Valótlanságok és nem-megfelelőségek kezelése, és a kibocsátásra vonatkozó lényeges hatás meghatározása
Section 6.1.7 GD4 and	4. GD, 6.1.7. fejezet és
Section 6.2, 6.4.2 GD4	4. GD, 6.2., 6.4.2. fejezet
GD4 : FAR Verification guidance document	GD4: Kiosztás szabályairól szóló EU-rendelet szerinti hitelesítésre vonatkozó útmutató dokumentum
EDG I : AVR Explanatory guidance document	EDG I: Akkreditációról és a hitelesítésről szóló EU-rendeletre vonatkozó magyarázó útmutató dokumentum

6.1.1 A szerződést megelőző kötelezettségek

Az Akkreditációról és a hitelesítésről szóló EU-rendelet szerint a hitelesítőnek – a létesítmény üzemeltetője által szolgáltatott dokumentumok alapján – mérlegelnie kell, hogy képes-e elvégezni az adott létesítmény hitelesítési feladatait. Ehhez a hitelesítőnek többek között el kell döntenie, hogy rendelkezik-e a szükséges akkreditációval az alkalmazandó hatókörökhöz; és hogy rendelkezik-e szakértelemmel, személyzettel és erőforrásokkal a létesítmény hitelesítéséhez megfelelő, hitelesítést végző csoport összeállításához.

Ezen túlmenően a hitelesítőnek azt is meg kell határoznia, hogy mennyi idő szükséges a hitelesítési feladatok végrehajtásához. A hitelesítőnek gondoskodnia kell arról, hogy a hitelesítés hatóköre és a szerződésben meghatározott ideje összhangban legyen az azonosított hitelesítési kockázatokkal. Nem szabad lerövidíteni a hitelesítés kielégítő teljesítéséhez és a kockázatok megfelelő kezeléséhez szükséges munka idejét. A hitelesítéshez szükséges idő meghatározásakor a hitelesítő figyelembe vesz olyan tényezőket, mint a létesítmény összetettsége, az alkalmazandó referenciaértékek száma és jellege, valamint a(z egyes) létesítményrész(ek) összetettsége. A hitelesítő azt is megvizsgálja, hogy az üzemeltető által szolgáltatott dokumentáció elegendő-e az árajánlat elkészítéséhez, és egy megfelelő hitelesítési megközelítés kidolgozásával van-e lehetőség eredményesen mérsékelni a hitelesítéssel összefüggő üzleti kockázatokat.

Az üzemeltető által rendelkezésre bocsátandó dokumentumoknak legalább az alábbiakat tartalmazniuk kell:

- az MMP-t (és adott esetben az illetékes hatóság jóváhagyását igazoló dokumentumot);
- a létesítmény éves ÜHG-kibocsátására vonatkozó engedélyt és a kapcsolódó jóváhagyott nyomonkövetési tervet;
- a létesítmény leírását (egy egyszerű folyamatábrával a jobb érthetőség érdekében), amennyiben ezt nem tartalmazzák a fent említett dokumentumok;

- a hitelesített kibocsátási jelentést és a hitelesítői záradékokat (amennyiben azok külön dokumentumban található) az alapévekre vonatkozóan, valamint a hitelesített jelentésnek az illetékes hatóságnak történő benyújtását követő adatkorrekciókkal kapcsolatos észrevételeket;
- a korábbi kiosztási időszakot érintő, hitelesített, NIMs alapadat-jelentést (nem alkalmazandó a 2019-es első alapadat-jelentés esetében);
- a NIMs alapadat-jelentést (a létesítmény helye szerinti tagállamban alkalmazandó formátumban);

A szerződés létrejöttének időpontjától függően előfordulhat²², hogy a NIMs alapadat-jelentés vagy a legfrissebb hitelesített kibocsátási jelentés nem áll rendelkezésre a szerződést megelőző szakaszban. Ilyen esetben a hitelesítő a korábbi kiosztási ciklusból származó alapadat-jelentéseket és a korábbi évek jóváhagyott éves kibocsátási jelentéseit használhatja. Amint elérhetővé válnak az aktuális időszakra vonatkozó jelentések, a hitelesítőnek újra kell értékelnie az információkat annak megállapítás érdekében, hogy a szerződéses idő és a hitelesítési terv továbbra is megfelelő-e.

A szerződést megelőző szakaszban a hitelesítő szerződést köt az üzemeltetővel. Az Akkreditációról és a hitelesítésről szóló EU-rendelet 9. cikke és az EA 6/03. sz. dokumentum többek között a szerződés bizonyos feltételeire vonatkozó követelményeket is tartalmaz. A szerződés egyik lényeges szempontja az időbeosztás. Az időbeosztás nem fejezhető ki határozott időtartamban; ha a részletes hitelesítés során kiderül, hogy a hitelesítőnek több időre van szüksége a szükséges tevékenységek megfelelő elvégzéséhez, az árajánlatban előzetesen megadott időbeosztást módosítani kell. A szerződésnek ezért rendelkeznie kell erről a módosításról. További információért lásd az időbeosztásról szóló KGN II.12. sz. dokumentumot.

6.1.2 Stratégiai elemzés

Az Akkreditációról és a hitelesítésről szóló EU-rendelet 11. cikkével összhangban a hitelesítőnek az üzemeltető által rendelkezésre bocsátott információk alapján elemeznie kell az elvégzendő hitelesítési tevékenységek jellegét, léptékét és összetettségét. A hitelesítő képet kap arról, hogyan gyűjtötte és határozta meg az üzemeltető a hitelesítésre váró ingyenes kiosztási adatokat (és adott esetben a referenciaértékeket). Az információk a fent felsorolt dokumentumokon kívül egyéb releváns információkat is tartalmaznak, ideértve a következőket:

- az ÜHG-kibocsátási engedélyt és egyéb környezetvédelmi engedélyeket, amennyiben azok releváns információt szolgáltatnak a termelési folyamatokról;

²² A gyakorlatban a szerződésekkel kapcsolatos tárgyalásokra jóval a releváns jelentési ciklus szerinti év vége előtt sor kerülhet, így – reálisan nézve – előfordulhat, hogy nincs lehetőség felülvizsgálni az alapadat-jelentést (még a tervezetét sem) az előzetes kötelezettségvállalási értékelés lefolytatása közben; azonban ha az üzemeltetők a jelentéstervezet rendelkezésre állásig várnának a szerződésre vonatkozó tárgyalások lefolytatásával, nem tudnának a benyújtási határidő előtt időben szerződést kötni a hitelesítővel.

- az MMP-hez kapcsolódó dokumentált eljárások másolatai, így például:
 - a nyomon követésre és jelentésre vonatkozó feladatok kiosztása;
 - az MMP megfelelőségének, valamint a nyomon követés hatékonyságának rendszeres értékelése;
 - a NACE- és PRODCOM-kódok, valamint az egyes létesítményrészek által előállított termékek nyomon követése;
 - az MMP módosításainak nyomon követése;
- adatkezelési tevékenységek és ellenőrzési tevékenységek annak biztosítására, hogy az adatok anomáliáktól mentesek legyenek, ideértve a következő területeket:
 - az adatok belső vizsgálata és hitelesítése;
 - korrekciók és korrekciós intézkedések;
 - az informatikai és mérőrendszerek minőségbiztosítása;
 - az alvállalkozók bevonásával végzett folyamatok ellenőrzése;
 - a dokumentumok és feljegyzések ellenőrzése;
- az üzemeltető kockázatértékelése;
- bármilyen egyéb lényeges információ, amely támogatja a hitelesítőt abban, hogy megismerje a létesítményben elvégzett tevékenységeket.

Az információ elemzése közben a hitelesítő különös figyelmet fordít az egyes létesítményrészek számvitelének összetettségére és arra, hogyan vannak az összesített adatok hozzájuk rendelve, az alkalmazandó referenciaértékre, az MMP-ben megadott, a többek között a számításon alapuló módszerre vonatkozó konkrét részletekre, valamint a kapcsolódó adatkezelésre és a belső ellenőrzési tevékenységekre.

Ezen túlmenően ha az MMP különböző belső ellenőrzéseket határoz meg azokra az adatokra vonatkozóan, amelyeket korábbi éves jelentés és hitelesítés céljából az MP (nyomonkövetési terv) tárgyát képezték, a hitelesítőnek meg kell állapítania, hogy miért térnek el az ellenőrzések, és hogy ez hatással van-e a korábban hitelesített adatok bármelyikére.

Amennyiben a hitelesítő a korábbi években ugyanazon létesítményre vonatkozóan elvégezte az éves kibocsátási jelentések vagy éves, tevékenységre vonatkozó adatok ellenőrzését, a stratégiai elemzés részeként értékeli, milyen bizonyítékokat és adatokat tartalmaz már a létesítmény belső hitelesítő dokumentációja az alapadatok értékelését célzó jelentéstételi évekre vonatkozóan, hogy biztosítsa a múltbeli alapadatok hatékony hitelesítését. Például a tüzelőanyag referenciaérték és a technológiai kibocsátások szerinti létesítményrészekre vonatkozó adatok (például tüzelőanyag-/anyagmennyiségek, fűtőérték stb.) értékelését nagy valószínűséggel már elvégezték az éves kibocsátási hitelesítések során; a kapcsolódó műszerezettség már megvizsgálták, és a műszerek karbantartási állapotát is ellenőrizték az éves helyszíni szemlék során. Ilyen esetekben a hitelesítőnek mérlegelnie kell, hogy ezek a korábbi hitelesítések mennyiben érintik az aktuális

alapidőszak tekintetében hitelesített adatokat, és hogy a korábbi hitelesítések hatóköre(i) egybeesnek-e a jelenlegi hitelesítés hatókörével/hatókörökével.

6.1.3 Kockázatelemzés

A hitelesítőnek elemeznie kell a valótlanságok, meg nem felelések és eltérések kockázatait és azok lényeges hatását a jelentésben foglalt adatokra vonatkozóan. A kockázatelemzés eredménye határozza meg, hogy miként és milyen mértékben kell a hitelesítési tevékenységeket kialakítani, megtervezni és végrehajtani. A kockázatelemzés kétféle típusú kockázat, nevezetesen az eredendő kockázatok²³ és az ellenőrzési kockázatok²⁴ azonosítására és elemzésére fókuszál. Az észlelési kockázattal együttesen ezek alkotják a teljes hitelesítési kockázatot: azaz annak a kockázatát, hogy a hitelesítő nem megfelelő hitelesítő szakvéleményt ad ki. A kockázatelemzéssel kapcsolatban további információért lásd a releváns legfontosabb útmutató feljegyzést (AVR KGD II.2).

Az Akkreditációról és a hitelesítésről szóló EU-rendelet értelmében a hitelesítő a stratégiai elemzés eredménye alapján értékeli a lehetséges eredendő, ellenőrzési és észlelési kockázatokat. Ezen túlmenően a hitelesítő az alábbiakkal összefüggő hitelesítési kockázatokat is értékeli:

- (adott esetben) az előző évi helyszíni ellenőrzések és interjúk stb. során szerzett bizonyítékok megbízhatósága annak megállapítására, hogy szükség van-e további helyszíni szemlékre az adatgyűjtés megkönnyítésére; és
- egyéb külső hitelesítők, például termékinformációk esetében pénzügyi hitelesítők által rendelkezésre bocsátott bizonyítékok megbízhatósága.

A kockázatelemzés ismétlődő folyamat, amelyet aktualizálni kell, ha a folyamatelemzés során végzett részletes hitelesítési tevékenységek azt mutatják, hogy a kockázatok magasabbak vagy alacsonyabbak az előzetesen értékelt kockázatoknál. Ebben az esetben a hitelesítési tervet is frissíteni kell.

6.1.4 Hitelesítési terv

A kockázatelemzés meghatározza, hogyan alakítja ki a hitelesítő a hitelesítési tervet, amely három elemből áll:

²³ Az eredendő kockázatok az üzemeltető adatkezelési tevékenységeihez kapcsolódnak, feltételezve, hogy nincsenek érvényben kapcsolódó ellenőrzési tevékenységek ezen kockázatok enyhítésére, és figyelmen kívül hagyva az üzemeltető ellenőrzési környezetét. Példák eredendő kockázatokra: jelentős mértékű kézi adatbevitel és -átruházás; bonyolult adatkezelési rendszerek használata a termékekre vonatkozó adatok vagy kibocsátási adatok gyűjtésére és számszerűsítésére, sok létesítményrész, a kibocsátási források és a felhasznált tüzelőanyagok összetettsége és nagy száma – különösen ha ezek egynél több létesítményrészhez kapcsolódnak, üzemzavarok, leállások vagy a termelési folyamatban bekövetkező változások stb.

²⁴ Az ellenőrzési kockázatok az üzemeltető belső ellenőrzési környezetéhez, valamint a belső ellenőrzések esetleges sikertelenségéhez vagy meghiúsulásához kapcsolódnak. Példák ellenőrzési kockázatokra: informatikai rendszer hiányzó vagy nem megfelelően működő automatizált ellenőrzései, nem kalibrált mérőeszközök, az adatok belső felülvizsgálatának és manuális átruházására vonatkozó ellenőrzésének a hiánya, vagy az ellenőrzés olyan módon történő végrehajtása, amely nem a kapcsolódó eredendő kockázat szintjének megfelelő kellő alapossággal zajlott.

- egy hitelesítési programból²⁵, amely leírja a hitelesítési tevékenységek jellegét és körét, valamint a szóban forgó tevékenységek elvégzésének idejét és módját. Az összes tevékenység megtervezését is magában foglalja. Az Akkreditációról és a hitelesítésről szóló EU-rendelet 26. cikkével összhangban a tevékenységek hitelesítői kockázatelemzése alapján történő kizárásának igazolását teljesen dokumentálni kell a belső hitelesítési dokumentációban;
- vizsgálati tervből, amely meghatározza az ellenőrzési tevékenységek vizsgálatának körét, módszereit és az ellenőrzési tevékenységek eljárásait;
- mintavételi tervből, amely meghatározza az összesített adatok alapjául szolgáló adatpontokkal kapcsolatos adatgyűjtés körét és módszereit, valamint az összegyűjtött adatokon végrehajtandó vizsgálatokat.

Bővebben lásd a kockázatelemzésről szóló legfontosabb útmutató feljegyzést (AVR KGD II.2) arról, hogyan befolyásolja a kockázatelemzés a hitelesítési terv kidolgozását.

6.1.5 Folyamatelemzés (részletes hitelesítés)

A hitelesítés e szakaszának célja, hogy összegyűjtse és dokumentálja azokat a részletes bizonyítékokat, amelyekre a hitelesítő alapozhatja szakvéleményét. A hitelesítőnek a folyamatelemzés során végre kell hajtania a hitelesítési tervet. Ebben a szakaszban a hitelesítő:

- az adatkezelési tevékenységek, az ellenőrzési tevékenységek és eljárások elemzése, valamint a létesítményrész-határok és a módszerek ellenőrzése révén értékeli az MMP végrehajtását;
- adott esetben²⁶ validálja az MMP-t a Kiosztás szabályairól szóló EU-rendeletben megfogalmazott követelmények vonatkozásában, hogy megerősítse megfelelőségét;
- átfogó adatvizsgálatot végez, beleértve az adathitelesítést, analitikai jellegű vizsgálatok áttekintését és a nyomonkövetési/adatgyűjtési módszer ellenőrzését.

A hitelesítő különféle technikákkal és módszerekkel végzi el ezeket az ellenőrzéseket, például interjúk lefolytatásával, annak vizsgálatával, hogyan alkalmazzák az üzemeltetők az ellenőrzési tevékenységeket, az adatok elsődleges forrás(ok)hoz történő visszakövetésével, stb. További információkat az AVR EGD I. sz. dokumentum és a folyamatelemzésről szóló AVR KGN II.3. sz. dokumentum tartalmaz. E dokumentum 7. fejezete további információkat tartalmaz arról, hogy milyen konkrét ellenőrzéseket végez el a hitelesítő az ingyenes kiosztásra vonatkozó adatokat illetően. Fontos, hogy a hitelesítő ellenőrzi az MMP Kiosztás szabályairól szóló EU-rendeletnek való megfelelőségét, amennyiben nem került az illetékes hatóság által

²⁵ A hitelesítési program nemcsak a helyszíni szemle ütemtervéből áll, de kellő részletességgel be kell mutatnia a tervezett vizsgálatokat és tevékenységeket, hogy tájékoztassa a csoporttagokat arról, hogy milyen tevékenységek elvégzése szükséges.

²⁶ Például ha az MMP esetében nem kötelező megszerezni az illetékes hatóság jóváhagyását, és ezért azt nem hagyják jóvá az alapadat-jelentés benyújtása előtt.

jóváhagyásra. Ez azt jelenti, hogy a hitelesítő a következőkre kifejezetten kitér értékelésében:

- a létesítményrész-határok a Kiosztás szabályairól szóló EU-rendeletnek megfelelően vannak-e meghatározva, és összhangban vannak-e a létesítmény egészének határaival (azaz éves kibocsátási jelentésben engedélyezettekkel);
- az alkalmazandó referenciaérték(ek) szempontjából lényeges adatok a megfelelő létesítményrészhez vannak-e hozzárendelve, kétszeres beszámítás vagy adathiány nélkül;
- az adatgyűjtésre és -nyomon követésére vonatkozó módszereket a Kiosztás szabályairól szóló EU-rendelettel összhangban, megfelelően alkalmazzák-e;
- az adatok megfelelnek-e a lehető legnagyobb pontosság követelményének és a pontosság megfelelő hierarchiájára vonatkozó követelménynek;
- az adathiányok pótlására alkalmazott módszereket a Kiosztás szabályairól szóló EU-rendelettel összhangban, megfelelően alkalmazzák-e;
- az adatkezelési tevékenységek és eljárások a Kiosztás szabályairól szóló EU-rendelettel összhangban, megfelelően vannak-e kialakítva, végrehajtva, dokumentálva és fenntartva.

Amennyiben az MMP-t az illetékes hatóság jóváhagyta, a hitelesítő a jóváhagyott MMP-t használja kiindulási pontként tevékenységei megtervezéséhez. Amennyiben az MMP nem került az illetékes hatóság által jóváhagyásra, a hitelesítő tevékenységei megtervezéséhez kiindulási pontként ellenőrzi, hogy az MMP összhangban van-e a Kiosztás szabályairól szóló EU-rendeletben előírt követelményekkel. További információért lásd a 6.2. szakaszt.

Bizonyos esetekben az adatsorok terjedelme túlságosan nagy ahhoz, hogy mindegyiket megvizsgálják. Amennyiben a hitelesítő kockázatelemzése indokolja, a hitelesítő mintavételt alkalmazhat az adatokra vagy ellenőrzési tevékenységekre vonatkozóan, hogy a lényeges szempontokra irányíthassa figyelmét. További információért lásd a mintavételre alkalmazandó alapelvekről szóló AVR KGN II.4. sz. dokumentumot.

Amennyiben valótlanosságokra, eltérésekre és meg nem felelésekre derül fény, a hitelesítő ezeknek megfelelően módosítja a stratégiai és kockázatelemzést, valamint a hitelesítési tervet.

6.1.6 Helyszíni szemlék

Az Akkreditációról és a hitelesítésről szóló EU-rendelet 21. és 31. cikkével összhangban az alapadat-jelentések hitelesítéséhez helyszíni szemlékre van szükség. A helyszíni szemle célja elegendő bizonyíték összegyűjtése annak érdekében, hogy elvárható bizonyossággal lehessen megállapítani az üzemeltető adatjelentéséről, hogy nem tartalmaz lényeges valótlanosságokat. A helyszíni szemlék során többek között az alábbi tevékenységekre kerül sor:

- személyzeti interjúk lefolytatása, a dokumentumok felülvizsgálata és az üzemeltető eljárásainak gyakorlatban történő értékelése;

- a létesítmény- és létesítményrész-határok ellenőrzése, az adatkezelés ellenőrzése és a forrásanyagok és kibocsátó források teljességének értékelése;
- az ellenőrzési tevékenységek tényleges vizsgálata, valamint a jóváhagyott MMP-ben említett eljárások alkalmazásának értékelése;
- fizikai bizonyítékok gyűjtése a mérőeszközök, a nyomkövetési rendszerek és folyamatok értékelése révén²⁷.

A hitelesítő kockázatelemzése meghatározza, szükség van-e további helyszínek szemléjére, és azokra milyen időpontokban kerül sor.

A tüzelőanyag-referenciaérték és a technológiai kibocsátások szerinti létesítményrész kiosztási adatainak – és a hő-referenciaérték szerinti létesítményrész bizonyos elemeinek – hitelesítése során megfontolandó szempont, hogy az alapidőszakra vonatkozó adatok hitelesítése bizonyos esetekben már az éves kibocsátás hitelesítése során lezajlik. Amennyiben a létesítményrész a létesítmény egészére vagy jelentős részére kiterjed, például part menti létesítmények esetén, és ha az adatokat az éves kibocsátás hitelesítése során ugyanaz a hitelesítő hitelesíti, előfordulhat, hogy nincs szükség további helyszíni szemlékre, ha ezt a hitelesítő kockázatelemzése indokolja, és az összes vonatkozó dokumentum elérhető egy központi helyen. Ez azonban nem jelenti azt, hogy nem kell helyszíni szemlét végezni. Egy szemlére már sor került az éves kibocsátás hitelesítése során. Továbbá annak a központi helynek a szemléjére is szükség van ilyen esetekben, ahol az összes dokumentáció és adat hozzáférhető. A hitelesítőnek különös figyelmet kell fordítania arra, hogy:

- a múltbeli éves jelentéstételre vonatkozó korábbi kibocsátási adatok hitelesítésének hatóköre(i) megegyeznek-e az alapadat-jelentések hitelesítésére vonatkozó hatókörrel/hatókörökkel;
- értékelték-e a hitelesítendő ingyenes kiosztási adatokat, a módszereket és a létesítményhatárokat, valamint az adatkezelési tevékenységeket, ellenőrzési tevékenységeket és eljárásokat a hivatkozott éves kibocsátás hitelesítése során.

Ha ezek a hatókörök nem egyeznek, és korábban nem hitelesítettek minden lényeges adatot, **további szemlék szükségesek**.

6.1.7 A valótlanágok, eltérések és meg nem felelések kezelése

A hitelesítőnek időben értesítenie kell az üzemeltetőt, ha valótlanágokat, eltéréseket és meg nem feleléseket talált.

²⁷ Megjegyzendő, hogy az adatgyűjtéskor használt ellenőrzési rendszereknek és mérőeszközöknek a típusa és állapota abban az időben fontos, amikor az adatgyűjtésben részt vettek. Ezért a helyszíni szemle során végzett rendszer- és műszerellenőrzéseknek az első ciklus alapadatainak múltbeli jellegét kell tükröznie; az aktuálisan használatban lévő ellenőrzések és eszközök vizsgálata nem feltétlenül releváns az adatsor szempontjából.

Valótlanságok	Kihagyás, tévesen közölt információ vagy hiba az üzemeltető alapadat-jelentésében. Nem tartozik ide a Kiosztás szabályairól szóló EU-rendelet szerint megengedett bizonytalanság.
Eltérések	Minden olyan cselekedet vagy mulasztás, amely ellentétes az MMP-vel. eltérésnek minősül például a módszertan alkalmazásának elmulasztása az alapadatok helyes kiszámítására. Ha az eltérés hibát, tévesen közölt információt vagy kihagyást eredményez a jelentésben foglalt adatokban, akkor azt valótlanságnak is kell tekinteni.
Meg nem felelések	Minden olyan cselekedet vagy mulasztás, amely nincs összhangban a Kiosztás szabályairól szóló EU-rendelettel vagy egyéb vonatkozó jogszabállyal. A nemzeti jogszabályok is ide tartoznak. Bizonyos esetekben az eltérések a Kiosztás szabályairól szóló EU-rendeletnek való meg nem felelésnek is minősülnek.

Az üzemeltetőnek kötelessége kijavítani a hitelesítő által azonosított minden valótlanságot, eltérést és meg nem felelést. Ezt megteheti például az alapadat-jelentésben szereplő adatok korrigálásával, adott esetben az MMP aktualizálásával és az MMP-ből hiányzó adatok pótlásával stb.

Ha a hitelesítő meg nem felelést azonosít, és az MMP-hez nem szerezték meg az illetékes hatóság jóváhagyását, az üzemeltetőnek olyan módon kell módosítania az MMP-t, hogy az megfeleljen a Kiosztás szabályairól szóló EU-rendeletben foglaltaknak.

Ha a hitelesítő meg nem felelést azonosít, és az MMP-hez megszerezték az illetékes hatóság jóváhagyását, az üzemeltetőnek értesítenie kell az illetékes hatóságot. Az illetékes hatóság jóváhagyásának megszerzésével az üzemeltető köteles korrigálni a meg nem felelést, és a hitelesítő minden fennmaradó meg nem felelést feljegyez.

A korrigált valótlanságokat, eltéréseket és meg nem feleléseket dokumentálni kell a belső hitelesítési dokumentációban.

Ha a valótlanságokat, eltéréseket és meg nem feleléseket nem korrigálja az üzemeltető, a hitelesítőnek értékelnie kell azok lényegi hatását a jelentésben foglalt adatokra vonatkozóan. Lásd a 6.4.2. szakaszt.

A hitelesítő további tevékenységeket hajt végre, ha adathiányokat azonosít (lásd a 7.3. szakaszt).

6.1.8 A hitelesítés eredményeire vonatkozó következtetés levonása

A hitelesítés befejezésekor és a hitelesítés során összegyűjtött összes bizonyítékot figyelembe véve a hitelesítő köteles elvégezni az Akkreditációról és a hitelesítésről szóló EU-rendelet 24. cikkében felsorolt tevékenységeket. E lépésnek az egyik kulcsfontosságú aspektusa, hogy a hitelesítőnek elegendő bizonyítékot kell gyűjtenie a hitelesítő szakvélemény alátámasztására. További információért lásd az AVR EGD I. 3.2.10. szakaszát.

A bizonyítékok értékelése és a hitelesítés befejezése után helyes gyakorlat, ha a hitelesítő a létesítmény vezetőségétől bekéri az aláírt „vezetői nyilatkozatot” (teljességi nyilatkozatot), amelyben a vezetőség megerősíti, hogy minden olyan információt és bizonyítékot rendelkezésre bocsátott, amelyre a hitelesítőnek szüksége van a munka elvégzéséhez. Ez a nyilatkozat a Kiosztás szabályairól szóló EU-rendelet szerinti szabályok alkalmazása alóli kivételekhez fűzött (például a legpontosabb adatok alkalmazására vonatkozó követelményekkel kapcsolatos) indokolások írásbeli megerősítésére is szolgál.

Az ilyen „vezetői nyilatkozatok” segítik a hitelesítőket a hitelesítési kockázataik és lehetséges kötelezettségeik kezelésében. A vezetői nyilatkozat mintasablonja a 4. mellékletben található. Fontos megjegyezni, hogy egy ilyen nyilatkozat nem mentesíti a hitelesítőt az adatok részletes ellenőrzése és az MMP-vel és a Kiosztás szabályairól szóló EU-rendelettel való megfelelés vizsgálata alól; mint ahogy a további ellenőrzések és szükség esetén a nemzeti akkreditáló testület szankciói alól sem.

Független felülvizsgálat

A hitelesítői jelentés közzététele előtt a belső hitelesítési dokumentációnak és a hitelesítői jelentésnek független felülvizsgálat tárgyát kell képeznie. További információért lásd az AVR EGD I. 3.2.11. szakaszát.

Belső hitelesítési dokumentáció

A hitelesítőnek belső hitelesítési dokumentációt kell összeállítania, hogy teljes körű eseménynaplót bocsásson rendelkezésre azokról az értékelésekről és döntésekről, amelyek révén elvárható bizonyossággal készítette el hitelesítő szakvéleményét. A belső hitelesítési dokumentáció tartalmazza az összes felhasznált vonatkozó dokumentumot és a korábbi hitelesítési lépések valamennyi megállapítását. További információért lásd az AVR EGD I. 3.2.12. szakaszát.

Hitelesítői jelentés

Az Akkreditációról és a hitelesítésről szóló EU-rendelet 27. cikke szerint a hitelesítő hitelesítői jelentést bocsát ki az üzemeltetőnek, amely tartalmazza a végleges hitelesítő szakvéleményt. Lásd a 6.5. szakaszt.

6.2 A hitelesítés hatóköre

Az üzemeltető által benyújtott minden egyes egyéni alapadat-jelentés esetében a hitelesítőnek szakvéleményt kell kiállítania arról, hogy az alapadat-jelentésben feltüntetett adatok nem tartalmaznak lényeges valótlanosságokat az elvárható bizonyosságot alapul véve²⁸. Ezt a feladatot a hitelesítő az Akkreditációról és a hitelesítésről szóló EU-rendelet 6. cikkének és a 7. cikkének (2) és (3) bekezdése alapján végzi el, ami azt jelenti, hogy a jóváhagyott alapadat-jelentésnek vagy az új belépői adatokat tartalmazó jelentésnek megbízhatónak kell lennie, vagyis hitelesen

²⁸ „Lényeges valótlanosság”: olyan valótlanosság, amely a hitelesítő véleménye szerint önmagában vagy más valótlanosságokkal együttesen meghaladja a lényegességi szintet, vagy befolyásolhatja az üzemeltető vagy légitársaság-üzemeltető jelentésének illetékes hatóság általi kezelését.

kell képviselnie a valóságot. A hitelesítőknek kritikus szakmai hozzáállással, közérdekből és a Kiosztás szabályairól szóló EU-rendelet szerinti eljárásban részt vevő többi féltől függetlenül kell megtervezniük és elvégezniük a hitelesítést.

A hitelesítés hatókörét azok a feladatok határozzák meg, amelyeket a hitelesítőnek végre kell hajtania a hitelesítés céljának eléréséhez, azaz például biztosítania kell, hogy az ingyenes kiosztásra vonatkozó adatok nyomon követése a Kiosztás szabályairól szóló EU-rendelettel összhangban zajlik, és hogy megbízható és helyes alapadatok és kiosztási adatok szerepelnek a jelentésben. Az Akkreditációról és a hitelesítésről szóló EU-rendelet 7. cikkének (4) bekezdésével összhangban a hitelesítőnek értékelnie kell, hogy:

- az alapadat-jelentés teljes és megfelel a Kiosztás szabályairól szóló EU-rendelet IV. mellékletében említett követelményeknek;
- az üzemeltető az illetékes hatóság által jóváhagyott MMP-ben (amennyiben releváns) található követelményeknek megfelelően jár el, illetve hogy az üzemeltető a kiosztás szabályairól szóló EU-rendelattal összhangban cselekedett olyan esetekben, amikor az MMP-hez nem szükséges megszerezni az illetékes hatóság jóváhagyását²⁹;
- az alapadat-jelentésében szereplő adatok nem tartalmazzak-e lényeges valótlanosságokat. Annak érdekében, hogy ezt a hitelesítő megállapíthassa, egyértelmű és objektív bizonyítékokat kell szereznie az üzemeltetőtől, hogy alátámassza a jelentésben szereplő összesített adatokat. Az elvárható bizonyossági fok eléréséhez szükséges bizonyítékok megszerzéséhez, és hogy az értékelést az adatok és a hozzájuk kapcsolódó információk lényegi pontossága alapján készítse el, a hitelesítő analitikai eljárásokkal kapcsolatos értékelést végez, elvégzi az adatok hitelesítését, és értékeli, hogy a nyomonkövetési módszer végrehajtása összhangban van-e az Akkreditációról és a hitelesítésről szóló EU-rendelet 15., 16. és 17. cikkével. Az alapadatok és referenciaértékek egyes elemeinek lényegességi küszöbértékeit az Akkreditációról és a hitelesítésről szóló EU-rendelet 23. cikkének (4) bekezdése, míg a lényegességi elemzés Kiosztás szabályairól szóló EU-rendelet esetében történő alkalmazásának magyarázatát a 6.4.2. szakasz tartalmazza.
- Tájékoztatást lehet nyújtani az üzemeltető adatkezelési tevékenységeiről, ellenőrzési rendszeréről és kapcsolódó eljárásairól annak érdekében, hogy hatékonyabb legyen nyomon követésük és jelentésük. Ez a tevékenység szorosan kapcsolódik az Akkreditációról és a hitelesítésről szóló EU-rendelet 27. cikke (3) bekezdésének p) pontjához és a 30. cikkéhez. A hitelesítő köteles megvizsgálni és értékelni, hogy vannak-e javításra váró területek az üzemeltető nyomonkövetési és jelentési eljárásában, hogy javuljon a jelentésben foglalt adatok pontossága, megbízhatósága és minősége. Ez különösen az adatkezelési tevékenységekre, az üzemeltető

²⁹ Az ingyenes kiosztás iránti kérelem benyújtásának időzítéséről lásd az MMP jóváhagyásáról szóló 0. szakaszt.

kockázatértékelésére, az ellenőrzési tevékenységekre, az ellenőrzési rendszer értékelésére és az MMP-ben említett eljárásokra vonatkozik. Ha vannak javításra váró területek, a hitelesítőnek javításra vonatkozó javaslatokat kell foglalni a hitelesítői jelentésbe³⁰.

Az üzemeltető egyik legfontosabb feladata – a múltbeli alapadatok meghatározása és az adatoknak létesítményrészekhez való hozzárendelése érdekében – a meglévő adatok összeállítására vonatkozó módszer kidolgozása, szükség esetén kiegészítve az adatokat (óvatos) feltevésekkel és becslésekkel. A cél az, hogy az „elérhető legpontosabb adatforrásokot” használják. Ez azt jelenti, hogy ha ugyanarra a múltbeli adatsorra vonatkozóan több forrás is az üzemeltető rendelkezésére áll, akkor a lehető legpontosabb adatokat kell választania, és a többi forrásból származó adatokat alátámasztás céljából kell csatolnia. Ennek az adatgyűjtési eljárásnak a lényegét dokumentálni kell az MMP-ben, és indokolni kell, miért minősülnek a kiválasztott adatok a „lehető legpontosabbnak” (a múltbeli és az előremutató adatsorokat illetően lásd a 2.3. szakaszt).

Az MMP hitelesítő által végzett értékelése ezért a hitelesítés kulcsfontosságú eleme. Ahogy azt már korábban felvázoltuk, az értékelés hatóköre más abban az esetben, ha az MMP esetében megszerezték az illetékes hatóság jóváhagyását, és más 2019-ben, amikor az MMP esetében nem kötelező megszerezni az illetékes hatóság jóváhagyását. Az MMP ellenőrzéséhez kapcsolódó különbségeket az alábbi táblázat foglalja össze.

³⁰ Noha a hitelesítőnek a javaslatokban azonosítania kell az ellenőrzési tevékenységek hibáit, és indoklásában tájékoztatnia kell az üzemeltetőt a hibák okáról, azonban semmilyen módon nem kommunikálja, hogyan korrigálja az üzemeltető **a szóban forgó hibákat, mivel azzal a hitelesítő tanácsadói szerepbe kerülne, és veszélyeztetné a függetlenségét.**

Ha az MMP-t az illetékes hatóság nem hagyta jóvá, a hitelesítő:	Ha az MMP-t az illetékes hatóság jóváhagyta, a hitelesítő:
<ul style="list-style-type: none"> A hitelesítő a stratégiai elemzés során ellenőrzi, hogy a hitelesítendő MMP a helyes változat-e. 	<ul style="list-style-type: none"> A hitelesítő ellenőrzi a stratégiai elemzésben, hogy az MMP az illetékes hatóság által jóváhagyott, legújabb verzió-e, megváltozott-e az MMP a jelentési időszak(ok)ban, a változások jelentősek-e, és ha igen, jóváhagyta-e őket az illetékes hatóság. Arról, hogy mi számít jelentős változásnak, az „útmutató a térítésmentes kiosztásra vonatkozó nyomon követés és jelentéstétel szabályairól” című 5. sz. útmutató dokumentum tartalmaz bővebb információt. Az MMP végrehajtásának értékelése során a hitelesítő az illetékes hatóság MMP jóváhagyására vonatkozó levelezését is ellenőrzi.
<ul style="list-style-type: none"> A hitelesítő validálja (ellenőrzi), hogy az MMP összhangban van-e a Kiosztás szabályairól szóló EU-rendelettel, hogy megerősítse annak teljességét és a szabályoknak való megfelelését. A hitelesítő értékeli a módszer helyességét és a múltbeli alapadatok meghatározásához használt adatforrások megfelelőségét (vagyis azt, hogy azok valóban a legpontosabb rendelkezésre álló adatok). A hitelesítő az elvárható bizonyosság érdekében értékeli az üzemeltető indokolását a kiválasztott adatforrásokra vonatkozóan (a Kiosztás szabályairól szóló EU-rendelet alapján). A hitelesítő ellenőrzi, hogy az MMP-ben szereplő adatok összhangban vannak-e a létesítmény összetettségével. A hitelesítő ellenőrzi az MMP különböző elemeinek végrehajtását, és értékeli, hogy az egyes létesítményrészek tényleges helyzete valóban tükrözi-e az MMP-ben rögzítetteket. 	<ul style="list-style-type: none"> A jóváhagyás részeként az illetékes hatóság ellenőrzi, hogy az MMP megfelel-e a Kiosztás szabályairól szóló EU-rendeletnek. A hitelesítő a jóváhagyott MMP-ből fog kiindulni az adatok pontosságának értékeléséhez. A hitelesítő ellenőrzi az MMP különböző elemeinek végrehajtását, és értékeli, hogy az egyes létesítményrészek tényleges helyzete valóban tükrözi-e az MMP-ben rögzítetteket. A hitelesítő bizonyos mértékben keresztellenőrzéseket végez az MMP és a Kiosztás szabályairól szóló EU-rendelet között: ennek során értékeli, hogy a létesítményrész határai megfelelőek-e, ellenőrzi az ellenőrzési tevékenységek és eljárások megfelelőségét és végrehajtását, stb.

Ha az MMP-t az illetékes hatóság nem hagyta jóvá, a hitelesítő:	Ha az MMP-t az illetékes hatóság jóváhagyta, a hitelesítő:
<ul style="list-style-type: none"> • Ha a hitelesítő meg nem felelést azonosít, tájékoztatja az üzemeltetőt. Az üzemeltetőnek aktualizálnia kell az MMP-t, hogy az megfeleljen a Kiosztás szabályairól szóló EU-rendeletben foglaltaknak. 	<ul style="list-style-type: none"> • Ha a hitelesítő meg nem felelést azonosít, tájékoztatja az üzemeltetőt. Az üzemeltetőnek értesítenie kell az illetékes hatóságot, és az illetékes hatósággal egyetértésben korrigálnia kell a meg nem felelést (például aktualizálja az MMP-t és megszerzi az illetékes hatóság jóváhagyását).
<ul style="list-style-type: none"> • A korrigált meg nem feleléseket és a korrekciós intézkedéseket dokumentálni kell a belső hitelesítési dokumentációban. 	<ul style="list-style-type: none"> • A korrigált meg nem feleléseket és a korrekciós intézkedéseket dokumentálni kell a belső hitelesítő dokumentációban.
<ul style="list-style-type: none"> • A nem korrigált meg nem felelések esetében a hitelesítő értékeli a meg nem felelés jelentésben foglalt adatokra vonatkozó lényeges hatását. • Bele kell foglalni a hitelesítői jelentésbe azokat a meg nem feleléseket, amelyek korrigálására nem kerül sor a hitelesítői jelentés üzemeltetőnek történő kibocsátása előtt. 	<ul style="list-style-type: none"> • A nem korrigált meg nem felelések esetében a hitelesítő értékeli a meg nem felelés jelentésben foglalt adatokra vonatkozó lényeges hatását. • Bele kell foglalni a hitelesítői jelentésbe azokat a meg nem feleléseket, amelyek korrigálására nem kerül sor a hitelesítői jelentés üzemeltetőnek történő kibocsátása előtt.

A hitelesítő mindkét esetben:

- értékeli, hogy a létesítményrészeket és azok határait megfelelően definiálták-e;
- ellenőrzi, hogy a bemutatott módszer átlátható-e, és vissza lehet-e követni az auditnaplót az elsődleges adatforrásoktól a végleges számadatokig kiosztás szabályairól szóló EU-rendeletre vonatkozó alapadat-jelentésben.
- ellenőrzi az MMP teljességét, ügyelve arra, hogy ne legyen adathiány vagy kétszeres beszámítás a dokumentumban;
- ellenőrzi, hogy az ellenőrzési tevékenységek és eljárások megfelelően vannak-e kialakítva, végrehajtva, dokumentálva és fenntartva, és hatékonyan használhatók-e a kockázatok enyhítésére. A hitelesítő hasonló módon végzi az ellenőrzési tevékenységek és eljárások ellenőrzését, mint az éves kibocsátás hitelesítése esetében. Az ellenőrzési tevékenységek és eljárások ellenőrzésének módjáról a folyamatelemzésről szóló AVR KGN II.3. sz. dokumentum tartalmaz további információt.

6.3 Adatértékelés

A folyamatelemzés során a hitelesítő átfogó adathitelesítést végez, és ellenőrzi az adatgyűjtéshez és az adatok nyomon követéséhez használt módszer végrehajtását. Ehhez a hitelesítési terv és a stratégiai és kockázatelemzés eredményeit veszi alapul. A Kiosztás szabályairól szóló EU-rendelet IV. mellékletében meghatározott adatokkal és a Kiosztás szabályairól szóló EU-rendelet 10. cikke (5) bekezdésének követelményeivel kapcsolatos ellenőrzéseken kívül a hitelesítő a következő elemeket

is kifejezetten ellenőrzi. A hitelesítő ezeket az ellenőrzéseket attól függetlenül elvégzi, hogy az MMP esetében megszerezték-e az illetékes hatóság jóváhagyását, vagy sem, és belefoglalja a hitelesítési tervbe:

- ellenőrzi, hogy a kibocsátásokkal, bemenő és kimenő anyag- és energiaáramokkal kapcsolatos valamennyi adatot a rendszerhatároknak megfelelően rendelték-e a létesítményrész(ek)hez; A hitelesítő az adatellenőrzés részeként például az alábbiakat is elvégzi:
 - ellenőrzi, hogy a IV. melléklet 2. pontjának (2) bekezdése szerinti egyes létesítményrészekhez rendelt éves hitelesített kibocsátások mennyisége megegyezik-e az adott év teljes hitelesített kibocsátással. Ha ezek az adatok nem egyeznek, a hitelesítőnek ellenőriznie kell, hogy:
 - vannak-e olyan tevékenységekkel összefüggő kibocsátások a létesítménynél, amelyek nem jogosultak ingyenes kiosztásra. Az 5. sz. útmutató dokumentum 4.2. szakasza további információkat tartalmaz a nem jogosult tevékenységekről (lásd még e dokumentum 3. táblázatát);
 - észszerűek-e az üzemeltető által a vonatkozó hitelesített jelentésben végzett bármilyen utólagos korrekciók³¹;
 - vannak-e olyan további kibocsátások, amelyek az éves kibocsátási jelentésekben nem bejelentett létesítményrészekhez vannak hozzárendelve, például „belső forrásanyagok”³² vagy az importált mérhető hővel egyenértékű kibocsátások; és hogy ezeket a további kibocsátásokat helyesen számolták-e ki adathiányok és kétszeres beszámítás nélkül;
 - helyesen vették-e figyelembe a hulladékgázok importját és exportját (lásd az 5. útmutató dokumentum 4.3. és 7.3. szakaszát).
 - megerősíti, hogy ahol az üzemeltető az éves kibocsátását rendszerint tömegalapú kibocsátási tényező használatával adja meg, az alapadat-jelentésben az energijelentéshez használt fűtőértéket a normál állapotra vonatkozó jelentési követelménnyel összhangban határozták-e meg;³³
- ellenőrzi, hogy az adatok teljesekek-e, illetve felmerül-e adathiány vagy történt-e kétszeres beszámítás;

³¹ A hitelesítőnek ellenőriznie kell, hogy az éves kibocsátási jelentés legaktuálisabb példányával dolgoznak-e, mivel lehetséges, hogy egy későbbi módosításról értesítették ugyan az illetékes hatóságot, de az éves kibocsátási jelentés nem igényelt újbóli hitelesítést.

³² Lásd az 5. sz. útmutató dokumentum 4.2. szakaszát.

³³ A normál állapot fogalommagyarázatát a nyomon követésről és jelentésről szóló rendelet 3. cikkének (50) pontja tartalmazza.

- ellenőrzi, hogy a termék-referenciaértékekhez kapcsolódó tevékenységi szintek a Kiosztás szabályairól szóló EU-rendelet I. mellékletében felsorolt termékmeghatározások helyes alkalmazásán alapulnak-e;
- ellenőrzi, hogy a hő-referenciaérték szerinti létesítményrészekre, a távfűtés létesítményrészeire, a tüzelőanyag-referenciaérték szerinti létesítményrészekre és a technológiai kibocsátások szerinti létesítményrészekre vonatkozó tevékenységi szintek megállapítása az előállított termékeknek megfelelően és a kibocsátásáthelyezési listát tartalmazó EU-határozattal³⁴ összhangban történik-e;
 - ezen ellenőrzések részeként megerősíti, hogy az alapadat-jelentésben szereplő NACE-/PRODCOM-kódok összhangban vannak-e az üzemeltető által rendelkezésre bocsátott egyéb bizonyítékokkal; vagy igazolható oka van annak, hogy a már feltüntetett kódot megváltoztatták.

3. táblázat: Ingyenes kiosztásra nem jogosult tevékenységek

A Kiosztás szabályairól szóló EU-rendelethez kapcsolódó 5. sz. útmutató dokumentum 4.2. szakasza felsorolja azokat a tevékenységeket, amelyek nem jogosultak ingyenes kiosztásra, és felhívja a figyelmet a következőkre:

„...az összes bemenő és kimenő anyag- és energiaáram, valamint kibocsátás létesítményrészekhez történő hozzárendelése után fennmaradnak bizonyos bemenő és kimenő anyag- és energiaáramok, valamint kibocsátások, amelyek egyetlen létesítményrészhez sincsenek hozzárendelve, mivel ezek nem jogosultak ingyenes kiosztásra. Ez különösen a következőket érinti:

- *villamosenergia-termelésre használt tüzelőanyagok és/vagy mérhető hő, és a kapcsolódó kibocsátás;*
- *salétromsavat termelő létesítményrészben előállított vagy az EU ETS hatálya alá nem tartozó egységekből importált mérhető hő;*
- *az EU ETS hatálya alá tartozó létesítményekbe exportált hővel kapcsolatos energia-áramok, kibocsátások;*
- *A termék-referenciaérték szerinti létesítményrészekon kívül nem biztonsági fáklyázás céljából elfáklyázott hulladékgázok vagy tüzelőanyagok és egyéb kapcsolódó kibocsátások.”*

A hitelesítés során a hitelesítő valótlanságokat találhat az adatokban vagy eltéréseket az adatok és az MMP között. Ilyen esetekben a hitelesítő felszólítja az üzemeltetőt, hogy korrigálja az azonosított hibákat, a téves adatokat, a hiányosságokat és az eltéréseket. Az üzemeltetőnek aktualizálnia és korrigálnia kell az MMP-t, ha a hitelesítő megállapítja, hogy az hiányos, hibás vagy ellentmond a Kiosztás szabályairól szóló EU-rendeletben előírt szabályoknak. Az üzemeltetőnek az MMP bármely javításaival összhangban a kapcsolódó alapadatokat is korrigálnia kell, és a hitelesítő figyelembe veszi ezeket a módosításokat a(z) adott esetben) frissített

³⁴ Elérhető: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/HU/TXT/?qid=1557319906707&uri=CELEX:32019D0708>

MMP és alapadat-jelentés későbbi hitelesítése során. A 6.2. szakasz tartalmaz további információt arról, hogyan kell kezelni az azonosított eltéréseket és a Kiosztás szabályairól szóló EU-rendeletnek való meg nem felelést.

Ha az alapadat-jelentéshez szükséges adatok nem állnak rendelkezésre, és vannak hiányzó adatok, az üzemeltetőnek alternatív módszert vagy adatforrást kell használnia az adathiány pótlására, feltéve, hogy ez a módszer vagy adatforrás fel van tüntetve az MMP-ben (a Kiosztás szabályairól szóló EU-rendelet 12. cikkének (2) bekezdése). Ha az MMP nem tartalmaz ilyen módszert vagy adatforrást, az üzemeltetőnek megfelelő becslési módszert kell alkalmaznia az adott időszakban az adathiányokra és paraméterekre vonatkozó, konzervatív becslésen alapuló helyettesítő adatok meghatározására. Az üzemeltetőnek megfelelő indokolást kell adnia az adathiányra és az alapadat-jelentésben használt módszerre vonatkozóan.

Az alapadatokkal összefüggően az „konzervatív” egy feltételrendszer meghatározásának olyan módja, amely biztosítja, hogy az ingyenes kibocsátási egységek kiosztása szempontjából releváns paraméterek hozzárendelésére olyan módon kerüljön sor, hogy a kapott kiosztás ne legyen nagyobb, mint a paraméter valós értékének alkalmazása esetén³⁵. Az adathiányokat átlátható módon kell megszüntetni. A 7.4. szakasz tartalmaz további információt arról, milyen ellenőrzéseket végez el a hitelesítő ezen adathiányok esetében.

A hitelesítőnek el kell döntenie, hogy a fennmaradó valótlanágok, eltérések vagy meg nem felelés lényegi hatással van-e a jelentett adatokra nézve (lásd a 6.4.2. szakaszt). Ha a hitelesítés végéig nem sikerül megoldani azokat a problémákat, amelyek lényegi hatást gyakorolnak a jelentett adatokra, a hitelesítőnek negatív hitelesítői (azaz nem hitelesített) szakvéleményt kell kiadnia. Ezen túlmenően minden fennálló valótlanág, eltérés és meg nem felelés bekerül a hitelesítői jelentésbe, az arra vonatkozó indokolást is ideértve, hogy az egyes valótlanágok, eltérések és meg nem felelések miért vannak lényegi hatással a jelentett adatokra.

Ha a valótlanágok, eltérések vagy meg nem felelések nincsenek lényegi hatással a bejelentett adatokra, a hitelesítő megjegyzésekkel ellátott, kedvező hitelesítői (azaz megjegyzéssel ellátott hitelesített) szakvéleményt adhat ki. A hitelesítőnek fel kell tüntetnie ezeket az eltéréseket a hitelesítői jelentésben. A hibákat létesítményrészszinten és nem összesített szinten is meg kell adni, azaz ha a létesítményrészekben vannak kijavíthatatlan hibák, de ezek nincsenek lényegi hatással az adatokra, attól még jelenteni kell őket. Ezzel felhívja az illetékes hatóság figyelmét az eltérésekre.

Ha a hitelesítő nem talál valótlanágokat vagy eltéréseket, vagy azokat teljes mértékben korrigálták, a hitelesítő kedvező hitelesítő (azaz hitelesített) szakvéleményt adhat ki, amelyben megállapítja, hogy a jóváhagyott alapadat-jelentés megfelelőnek tekinthető.

A hitelesítői jelentés Bizottság által rendelkezésre bocsátott formanyomtatványa tartalmazza az ilyen hitelesítői nyilatkozat megszövegezését.

³⁵ Azaz az előírányzott előzetes kiosztás alacsonyabb, nem pedig magasabb lesz az óvatos becslést követően – ez különbözik az éves kibocsátási jelentésekre alkalmazandó módszertől.

6.4 Választott módszerek

6.4.1 Bizonyossági szint

Az Akkreditációról és a hitelesítésről szóló EU-rendelet 7. cikkének (1) bekezdése előírja a hitelesítő számára, hogy a hitelesítést azzal a céllal végezze, hogy olyan jelentést készítsen, amely elvárható bizonyosságot nyújt arról, hogy az üzemeltető jelentése (pl. a NIMs alapadat-jelentés) nem tartalmaz lényeges valótlanosságokat. A hitelesítő által közölt szakvéleményben az adatok pontosságával kapcsolatban nyújtott bizonyosság szintjének össze kell függnie hitelesítés alaposságával és részletességével. Az elvárható bizonyosság alkalmazásával kapcsolatos tudnivalókat az AVR EGD I. sz. dokumentum 3.1.4. szakasza tartalmazza.

A múltbeli adatok visszamenőleges jellege miatt a kiosztás szabályairól szóló EU-rendeletre vonatkozó alapadatok hitelesítésének első szakaszában (2019-ben) előfordulhat, hogy a hitelesítő nehezen győződik meg arról, hogy az üzemeltető figyelembe vette az összes releváns meglévő adatot (lásd még a 2.3. szakaszt). A Kiosztás szabályairól szóló EU-rendelet azonban megköveteli az üzemeltetőtől, hogy az elsődleges forrástól az összesített adatokig jelenítse meg az adatkezelést; mint ahogy megköveteli az adatgyűjtés módjának ismertetését, és azt, hogy az adatok miért tekinthetők a „lehető legnagyobb mértékű pontosságúnak”. Az üzemeltetőknek alátámasztás céljából alternatív adatsorokat is biztosítaniuk kell, ha más adatforrások is rendelkezésre állnak (például a más paraméterekkel való korrelációk feltüntetésével).

A későbbi hitelesítési ciklusok esetében valószínűbb a jobb adatminőség, mivel az adatok gyűjtését egy olyan jóváhagyott MMP alapján végzik, amely a jövőbeli adatgyűjtés céljából az elérhető lehető legjobb forrásokat használja. Ez potenciálisan azt jelenti, hogy az üzemeltető szükség szerint új mérőeszközöket telepíthet, hogy elkerülje a korrelációk és becslések használatát – amennyiben ez technikailag, ésszerűtlen költségek nélkül lehetséges.

Ezen túlmenően a hitelesítőnek lehetősége lesz ésszerű fejlesztési javaslataival az adatminőség befolyásolására vagy javítására, amely javaslatokat az üzemeltetőnek az MMP aktualizálása révén figyelembe kell vennie a jövőbeli adatgyűjtési ciklusoknál, vagy meg kell magyaráznia, hogy miért kell figyelmen kívül hagynia a hitelesítő javaslatait. Például nem ért egyet a hitelesítő javaslataival, mert azok ésszerűtlen költségekkel járnának, vagy műszakilag megvalósíthatatlanok. Ezekben a kérdésekben az illetékes hatóság dönt.

Ebben az összefüggésben a hitelesítő számára lehetővé kell tenni, hogy vissza tudja követni az auditnaplót az elsődleges adatgyűjtési pontig, például a gyártási protokollokig vagy az üzemenyagszámláig. Az első ciklus esetében nyilvánvalóan lehetnek olyan adatforrások, amelyeket nem a Kiosztás szabályairól szóló EU-rendelet által előírt célra használnak fel, és amelyek esetlegesen nem képezték minőségbiztosítási vagy ellenőrzési tevékenységek tárgyát. Az ilyen adatok hitelesítési kockázata nagyobb, amit a hitelesítőnek figyelembe kell vennie a hitelesítési terv összeállításakor, hogy elvárható bizonyosságot érjen el.

6.4.2 Lényegesség

A lényegesség a hitelesítés fontos eleme, amelynek két szempontból van jelentősége:

- Egyrészt maga a fogalom akkor releváns, ha a hitelesítő meghatározza a hitelesítési tevékenységek jellegét, időzítését és terjedelmét: e tevékenységek megtervezése és kidolgozása a valótlanágok és az eltérések kockázatainak, valamint a jelentett adatokat érintő esetleges lényeges hatások értékelésén alapul.
- Másrészt a lényegesség annak megállapítása szempontjából is fontos, hogy az alapadat-jelentés/az új belépői adatokat tartalmazó jelentés kielégítőnek tekinthető-e. Kizárólag azok a jelentések tekinthetők kielégítőnek, amelyek nem tartalmaznak lényeges valótlanágokat³⁶.

A lényegesség kvalitatív és kvantitatív jellemzőkkel is bír. A kvantitatív jelleg attól függ, hogy mekkora és milyen jellegű hatása van a hibának a jelentett adatok összességére vonatkozóan, míg a kvalitatív jelleget nagymértékben olyan tényezők határozzák meg, amelyek befolyással lehetnek az adatok felhasználójára, például az illetékes hatóságra (például konkrét körülmények, a meg nem felelést érintő jelleg stb.).

A kvantitatív jelleg szempontjából fontos a lényegességi szint.

A Kiosztás szabályairól szóló EU-rendelettel összefüggő NIMs alapadatok hitelesítésének céljából az Akkreditációról és a hitelesítésről szóló EU-rendelet 23. cikkének (4) bekezdése meghatározza az adatsor egyes elemeinek lényegességi szintjét. A lényegességi szint a jelentett értékek $\pm 5\%$ -a az alábbi egyes adatelemek tekintetében³⁷:

- a) a létesítmény teljes kibocsátása³⁸, amennyiben az alapadat-jelentésben található adatok a kibocsátásra vonatkoznak; vagy

³⁶ Az Akkreditációról és a hitelesítésről szóló EU-rendelet 3. cikkének (6) pontjával összhangban a lényeges valótlanág olyan valótlanág, amely a hitelesítő véleménye szerint önmagában vagy más valótlanágokkal együttesen meghaladja a lényegességi szintet, vagy befolyásolhatja az üzemeltető vagy légitársaság-üzemeltető jelentésének illetékes hatóság általi kezelését.

³⁷ Ezek az elemek a következő adatsorokra terjednek ki: a) az éves kibocsátás nyomon követése során vizsgált adatok (idetartoznak a tüzelőanyag és a technológiai kibocsátások szerinti létesítményrészre vonatkozó adatok); és b), c), d) a további adatsorok, amelyek az ingyenes kiosztásra és a referenciaértékre vonatkozó eljárásokra vonatkoznak. Az (a) esetében lényeges hiba a teljes kibocsátásban azt jelenti, hogy már eleve vannak hibák a létesítményrészekben, amelyek a CO₂ átszámításánál és a teljes kibocsátással összevetve összességében lényeges hibává adódnak össze. Felhívjuk a figyelmet, hogy az Akkreditációról és a hitelesítésről szóló EU-rendelet 23. cikkének (2) bekezdése értelmében az éves kibocsátási hitelesítési időszakban előforduló lényeges hiba egy 2%-os lényegességi szinttel jellemezhető létesítmény vonatkozásában nem feltétlenül minősül automatikusan lényegesnek a Kiosztás szabályairól szóló EU-rendelet szerint, amennyiben az nem haladja meg az 5 %-os lényegességi küszöböt. A kvalitatív értékelés alapján azonban továbbra is lényegesnek minősülhet ez az érték, függetlenül attól, hogy a Kiosztás szabályairól szóló EU-rendelet szerinti 5 %-os lényegességi küszöbértéket meghaladja-e vagy sem.

³⁸ Felhívjuk a figyelmet, hogy az összes létesítményrész hozzárendelt kibocsátásának összege nem feltétlenül egyezik meg a létesítmény (jóváhagyott) kibocsátásával. További részletekért lásd

- b) az importált és az előállított mérhető hő nettó mennyiségének összege a létesítmény szintjén, adott esetben, amennyiben az alapadat-jelentés adatai a mérhető hővel kapcsolatos adatokra vonatkoznak; vagy
- c) az importált és a létesítményben előállított hulladékgázok mennyiségének összege, adott esetben; vagy
- d) az egyes releváns termék-referenciaérték szerinti létesítményrészek tevékenységi szintje.

Amikor az egyes valótlanságok³⁹, illetve a fent említett elemek valamelyike tekintetében összesített valótlanságok szintje meghaladja a ± 5 %-os lényegességi szintet, akkor az lényeges valótlanságnak minősül az adott elem tekintetében. Ilyenkor a jelentett adatsorok egészét elutasítják, és a hitelesítőnek kedvezőtlen hitelesítő szakvéleményt kell kiállítania az alapadat-/új belépői adatokat tartalmazó jelentésre vonatkozóan.

Az Akkreditációról és a hitelesítésről szóló EU-rendelet nem határoz meg lényegességi szintet a 23. cikk (4) bekezdésében említettektől eltérő adatsor elemeire vonatkozóan, amint azt a fentiekben leírtuk. Amennyiben a hitelesítő az adatsor bármely más elemében/elemeiben jelentős kvantitatív hibát talál, azt az átfogóbb lényegességi elemzésében (kvalitatív értékelés) kell figyelembe vennie akkor, amikor a jelentett adatok összességének megbízhatóságára vonatkozóan vonja le következtetéseit. Ha a hitelesítő jelentős hibát talál az adatsorban, amely nem a megfelelő lényegességi küszöbértékkel meghatározott elemek egyike, akkor figyelembe kell vennie a jelentett adatok felhasználójára gyakorolt esetleges hatást.

Az a)–c) elem a teljes bejelentett értékhez, azaz a teljes kibocsátáshoz, az importált és az előállított mérhető hő nettó mennyiségének összegéhez vagy az importált és a létesítményben előállított hulladékgázok mennyiségének összegéhez kapcsolódik. Ha több létesítményrész is ezen adatelemek egyikén alapul, az adott valótlanság vagy a valótlanságok összevontan teszik ki az adott elem teljes értékét. Ez nem jelenti azt, hogy egy létesítményrész-szintű hiba nem vezethet lényeges hibához. Minden a lényegesség kvalitatív értékelésén múlik.

például a jelen dokumentum 6.3. szakaszának 3. táblázatát. A hozzárendelt kibocsátások meghatározásával kapcsolatban további részleteket az 5. sz. útmutató dokumentum 4.3. és 7.3. szakasza nyújt. Felhívjuk a figyelmet, hogy bizonyos esetekben a létesítmény saját kibocsátása alacsonyabb lehet, mint a kiosztás (például ahol a kiosztás jelentős részét az importált hő adja). Ilyen esetekben a hitelesítő lényegességi értékelése kvalitatív kritériumokon alapul, a hőimport tényét (és mennyiségét) figyelembe véve.

³⁹ Az eltérés vagy a meg nem felelés is lehet valótlanság, ha hatással van a jelentett adatokra.

Példa:

Egy létesítmény teljes hőértéke (termelés + import) 100 TJ az összes releváns létesítményrészben; egy 5 TJ-os vagy annál magasabb, egy létesítményrészre vonatkozó vagy összesített hőértékhiba a fenti b) pont szerint lényeges hiba lenne: a nettó mérhető hő teljes termelt és importált mennyiségének 5%-a 5 TJ-lal egyenértékű. A lényegességi szinttel egyenlő vagy annál nagyobb kvantitatív hiba lényegesnek minősül.

A létesítményekben két hő szerinti létesítményrész – (A) és (B) – található, egyenként 10 TJ-os hőimportértékkel:

- Az (A) létesítményrész importértékében 2 TJ hiba tapasztalható; ez önmagában nem lenne kvantitatív szempontból lényeges, ám mégis az importált hőérték 20 %-ának felel meg.
- A (B) létesítményrész importértékében 3,5 TJ hiba azonosítható; ez önmagában nem lenne kvantitatív szempontból lényeges, ám mégis az importált hőérték 35 %-ának felel meg.

A teljes hőimportra vonatkozó összesített hiba az (A) és a (B) létesítményrészekre vonatkozóan 5,5 TJ; ez meghaladja az 5 %-os lényegességi szintet a nettó mérhető hő importjának és termelésének összegére vonatkozóan, ami lényeges hibát, és ilyenformán kedvezőtlen hitelesítő szakvéleményt eredményez (nem hitelesített).

Ha a fenti példában a létesítménynek csak egy hő szerinti létesítményrésze lenne – a (B) létesítményrész – 3,5 TJ-os egyedi hibával az importált hőértéket illetően, amely kvantitatív szempontból nem lényeges hiba, a hitelesítő összességében ettől még lényeges hibaként értékelhetné a hibát, amennyiben a lényegesség kvalitatív szempontjainak értékelése során olyan kijavíthatlan meg nem felelést és/vagy eltérést állapít meg, amely befolyásolja az adatszámítás folyamatát, és amelyet elég jelentősnek tart ahhoz, hogy lényegesnek minősítsen.

A termék-referenciaértékek esetében (a d)-vel jelölt elem) bármilyen olyan egyéni valótlanág vagy összesített valótlanágok kedvezőtlen hitelesítő szakvéleményt eredményeznek, amelyek önmagában a releváns termék-referenciaérték szerinti létesítményrészre vonatkozóan meghaladják az 5 %-os tevékenységi szintet.

Amint korábban említettük, egy hiba lényegességének meghatározásánál a lényegességi szintet önmagában nem egyetlen tényezőként kell figyelembe olynkor, amikor egy valótlanág, eltérés vagy meg nem felelés lényeges hatását vizsgáljuk a jelentett adatok összességére nézve. A kvalitatív szempontokat is figyelembe kell venni, amelyek akkor is lényeges hatással lehetnek a jelentett adatok összességére, ha a meghatározott lényegességi szintet nem lépik túl.

A kvalitatív szempontok figyelembevétele a 23. cikk (4) bekezdésében nem felsorolt adattípusokra is vonatkozik, így például a felcserélhető villamos energia mennyiségére, az egyes CWT-értékekre stb. Ilyen esetekben a hitelesítőnek figyelembe kell vennie a Kiosztás szabályairól szóló EU-rendelet követelményeit annak megállapítása érdekében, hogy a meg nem felelés vagy az eltérés lényeges hatással van-e a jelentett adatokra, azok használati céljait illetően. Ezt két különböző forgatókönyvre kell alapozni:

- az ingyenes kiosztási kérelem; és
- a referenciaértékek frissítése vonatkozásában.

A kvalitatív szempontok értékelésének legfontosabb kérdése minden esetben az, hogy a valótlanág, az eltérés vagy a meg nem felelés (az egyes létesítményrészekre vonatkozóan vagy kombinálva) befolyásolhatja-e a felhasználó döntését (például az illetékes hatóságot a kiosztási adatokat illetően vagy a Bizottságot a referenciaérték frissítéseivel összefüggően). Ez függ a valótlanágok, eltérések vagy meg nem

felelések mértékétől és jellegétől, valamint azok konkrét előfordulási körülményeitől. A döntés a hitelesítő szakmai megítélésétől függ.

Az alábbi tényezők lehetnek relevánsak egy valótlan, eltérés vagy meg nem felelés lényeges hatásának megítélésénél:

- korrigálható-e az adott valótlan, eltérés vagy meg nem felelés. Ha egy nagyobb adathiány megszüntetésére megbízható alternatív becslési módszer alkalmazható – és az adathiány a létesítményre vonatkozó kibocsátási egységek kiosztását érinti – a hitelesítő kvalitatív szempontból határozhat úgy, hogy nem áll fenn lényeges hiba, mivel az alternatív módszer megfelelő. Ha azonban az alternatív módszer nem megbízható, nincs alátámasztva megfelelő bizonyítékokkal, vagy más hibákat tartalmaz, a hitelesítőnek döntést kell hoznia arról, hogy a hiba kvalitatív szempontból lényeges-e. További példa, hogy a CO₂-kibocsátáshelyezés kockázatának kitétt és nem kitétt ágazatok közötti hőfogyasztás hozzárendelésére vonatkozó becslési módszerek megbízhatóak-e, és alá vannak-e támasztva bizonyítékokkal;
- hajlandó-e az üzemeltető korrigálni az azonosított valótlan, eltérést vagy meg nem felelést. Ha az üzemeltető megtagadja a hiba kijavítását, a hitelesítő először felszólítja az üzemeltetőt, hogy indokolja döntését. Az Akkreditációról és a hitelesítésről szóló EU-rendelet 22. cikkének (1) bekezdése előírja az üzemeltetők számára minden megállapított valótlan, eltérés és meg nem felelés korrigálását, és a hitelesítőnek fontos tényezőként kell figyelembe vennie a lényegesség értékelésénél, ha az üzemeltető megalapozott indokolás nélkül megtagadja a fennálló hiba korrigálását;
- a megállapított valótlan, eltérés vagy meg nem felelés ismétlődésének valószínűsége. Ha az ellenőrzési tevékenységek nem elegendőek az eredendő kockázatok mérsékléséhez, ebben az esetben a felülvizsgálatot nem a tervezett és strukturált formában hajtják végre, a fontos nyomonkövetési adatokat nem megfelelően dokumentálják, és az értékeket szisztematikusan túl- vagy alulbecslik, még akkor is, ha az egyes hibák alacsonyabbak egy meghatározott lényegességi küszöbértéknél. Ilyen esetekben a valótlan, eltérés vagy meg nem felelés ismétlődésének magas lehet a valószínűsége, ezért előfordulhat, hogy ez a helyzetet lényeges hibának lehet tekinteni;
- a valótlan, eltérés vagy meg nem felelés időtartama. Ha a hiba tartósan (több éven keresztül) fennáll, az általában annak a jele, hogy az ellenőrzési rendszer nem működik megfelelően, vagy az üzemeltetők nem hajlandók korrigálni a problémát. A hitelesítő ez alapján értékelése közben mérlegeli, hogy a hiba lényeges hatással van-e a jelentett adatokra;
- a valótlan, eltérések vagy meg nem felelés szándékos vagy nem szándékos cselekményből fakadnak-e;
- a kiosztás szabályairól szóló EU-rendeletnek való meg nem felelés típusa, és hogy az hatással van-e a kibocsátási egységek kiosztására vagy mennyiségére, például:

- a létesítményrészek rendszerhatárait nem a Kiosztás szabályairól szóló EU-rendelettel összhangban határozták meg, ami hatással van a jelentett alapadatokra;
- a (bejelentett NACE- vagy PRODCOM-kódnál feltüntetett) termékmeghatározás nem felel meg a tényleges termelési folyamatnak és/vagy a helyes CO₂-kibocsátásáthelyezési státuszának;
- a létesítmény vagy létesítményrész olyan villamos energiát állít elő, amely nem jogosult a kibocsátási egységek ingyenes kiosztására.

Amennyiben az adatok olyan valótlanságokat tartalmaznak, amelyek nem befolyásolják közvetlenül a kiosztást, mert az adatok bejelentésére csak azért van szükség, hogy a hitelesítő és az illetékes hatóság hitelességi ellenőrzéseket végezhesen, a hitelesítő a kiosztás szempontjából nem lényeginek tekintheti ezt a valótlan-ságot. Azonban ez nem menti fel az üzemeltetőt az adatok korrigálásának követelménye alól. A hitelesítőnek az ilyen valótlan-ságokat megállapításként bele kell foglalnia a hitelesítői jelentésbe, ha azokat nem korrigálták a hitelesítői jelentés kiadásáig.

6.5 A hitelesítői jelentés és szakvélemény

Átláthatóság és teljesség

A hitelesítői jelentést úgy kell elkészíteni, hogy az illetékes hatóság számára egyértelműek legyenek az elvégzett hitelesítés főbb lépései, és hogy világos képet kapjon az üzemeltető MMP-jének (amennyiben releváns) és a rendelkezésre bocsátott adatoknak a minőségéről. Az illetékes hatóságnak és az üzemeltetőnek egyaránt meg kell tudniuk érteni az azonosított hibák jellegét. A hitelesítői jelentés tartalmára vonatkozó követelményeket az Akkreditációról és a hitelesítésről szóló EU-rendelet 27. cikkének (3) bekezdése tartalmazza (lásd a 9. szakaszt [2. melléklet]).

A hitelesítői jelentésnek tartalmaznia kell a hitelesítés alapját, valamint az alábbiakra vonatkozó következtetéseket:

- (adott esetben) az MMP Kiosztás szabályairól szóló EU-rendeletnek való megfelelése;
- az ingyenes kiosztási kérelemhez használt adatok minősége és megbízhatósága; és
- a referenciaértékek frissítéséhez használt adatok minősége és megbízhatósága.

A hitelesítő szakvélemény többféleképpen is megfogalmazható (az alábbi példák bármelyik fentebb ismertetett helyzetben alkalmazhatók):

A hitelesítő szakvélemény	Magyarázat
A jelentés kielégítőnek tekinthető (kedvező hitelesítői /hitelesített/ szakvélemény)	<p>A hitelesítő két esetben adja ezt a típusú szakvéleményt:</p> <ul style="list-style-type: none"> • ha az adatok nem tartalmaznak fennálló valótlanságokat, eltéréseket vagy meg nem felelést; • ha az adatok tartalmaznak ugyan fennálló valótlanságokat, eltéréseket vagy meg nem felelést, ám azok nem lényeges hibák.
A jelentés nem tekinthető kielégítőnek , mert olyan lényeges valótlanságokat tartalmaz, amelyeket nem korrigáltak a hitelesítői jelentés kiadásáig (kedvezőtlen /nem hitelesített/ hitelesítői szakvélemény)	A hitelesítő ilyen szakvéleményt lényeges valótlanságok esetén ad. Ilyen lényeges valótlanság lehet minden olyan eltérés vagy meg nem felelés, amely lényeges hatással van a jelentett adatokra.
A jelentés nem tekinthető kielégítőnek , mert a hitelesítés hatóköre túl szűk (kedvezőtlen /nem hitelesített/ hitelesítői szakvélemény)	<p>Hatókör-korlátozás abban az esetben fordulhat elő, ha:</p> <ul style="list-style-type: none"> • hiányosak az adatok, és ez megakadályozza a hitelesítőt abban, hogy megszerezze a szükséges bizonyítékokat a hitelesítési kockázat olyan mértékű csökkentéséhez, hogy elvárható mértékű bizonyosságot érjen el, például néhány vagy az összes elsődleges forrásadat hiányzik, és az adatok csak összesített szinten érhetők el; • az MMP nem nyújt elegendő hatókört, vagy nem kellően egyértelmű a hitelesítés megadásához (például a részeket nem mutatják be megfelelően, vagy nem egyértelmű, hogy milyen módszert alkalmaznak), és a hitelesítési terv végrehajtása során nincs lehetőség a meghatározására; • az üzemeltető nem biztosított elegendő információt ahhoz, hogy a hitelesítő elvégezze a hitelesítést; • ha az MMP-hez szükség van jóváhagyásra, ám azt nem adták meg. Lásd a 2.2. szakaszban azokat az eseteket, amelyekben az MMP-hez nem szükséges jóváhagyást szerezni, és a hitelesítő elvégzi a Kiosztás szabályairól szóló EU-rendelet alapján történő teljes ellenőrzést.

A hitelesítő szakvélemény	Magyarázat
<p>Az eltérések miatt – azokat egyesével vagy más eltérésekkel együtt véve figyelembe – nem elég egyértelmű a helyzet, és a hitelesítő nem tudja elvárható bizonyossággal kijelenteni, hogy a jelentés nem tartalmaz lényeges valótlanosságokat.</p> <p>A jelentés nem tekinthető kielégítőnek (kedvezőtlen /nem hitelesített/ hitelesítői szakvélemény)</p>	<p>A hitelesítési eljárás során észlelt eltérések befolyásolják a kockázatelemzést és a tervezett hitelesítési tevékenységeket. Ha az ilyen eltérések növelik a valótlanosságok kockázatát, és bizonytalanságot eredményeznek az adatok pontosságát illetően, az hitelesítési tevékenységeknek alaposabbnak kell lenniük, és további vizsgálatokra és ellenőrzésekre van szükség ahhoz, hogy nőjön az adatok megbízhatósága. A további vizsgálatok azonban nem mindig növelik a megbízhatóságot a hitelesítő számára, és kedvezőtlen szakvélemény kiadására kerülhet sor.</p> <p>Bizonyos esetekben az eltérések – egyesével vagy más eltérésekkel együtt – túl nagy bizonytalanságot eredményeznek a hitelesítő számára, ezért nem tudja elvárható bizonyossággal kijelenteni, hogy az üzemeltető jelentése nem tartalmaz lényeges valótlanosságokat. Ez például akkor fordulhat elő, ha az üzemeltető nem kalibrálja a mérőeszközt, ismételten nem korigálja az eltéréseket, és/vagy nem állnak rendelkezésre kalibrált mérési eredmények, ami elbizonytalanítja a hitelesítőt abban, hogy a jelentett adatok tartalmazzak-e lényeges valótlanosságokat, vagy sem.</p>

A hitelesítő szakvélemény	Magyarázat
<p>Ha az MMP-hez nem szükséges megszerezni az illetékes hatóság jóváhagyását, a Kiosztás szabályairól szóló EU-rendeletnek való meg nem felelés egyesével vagy más eltérésekkel együttesen bizonytalan helyzetet teremt, és a hitelesítő nem tudja elvárható bizonyossággal kijelenteni, hogy a jelentés nem tartalmaz lényeges valótlanságokat.</p> <p>A jelentés nem tekinthető kielégítőnek (kedvezőtlen /nem hitelesített/hitelesítői szakvélemény)</p>	<p>A hitelesítő például akkor ad ilyen szakvéleményt, ha az MMP egyes elemei nem támasztható alá tudományosan, azok nem felelnek meg az Kiosztás szabályairól szóló EU-rendeletnek (például a „lehető legnagyobb mértékű pontosságú” adatforrást nem indokoltan használják), vagy ha a módszer átláthatatlan, és nem határozható meg a hitelesítési terv végrehajtása során. Ha ezek a meg nem felelések nagyon súlyosak, vagy megnövekedett bizonytalansághoz vezetnek az adatok pontosságát illetően, akkor a hitelesítő nem tudja elvárható bizonyossággal értékelni a jelentett adatokat.</p> <p>Vegye figyelembe, hogy a 2019-ben benyújtandó első alapadat-jelentés adatai a 2014 és 2018 közötti alapidőszakra vonatkoznak. Ha az MMP-hez nem szükséges megszerezni az illetékes hatóság jóváhagyását, a hitelesítő az MMP hitelesítésekkor az MMP azon elemeire koncentrál, amelyek a 2014 és 2018 között időszak adataira vonatkoznak. Az olyan előremutató elemeket érintő meg nem felelések, amelyek nem képezik tárgyát az első alapadat-jelentés hitelesítésének, nem befolyásolják a hitelesítő szakvéleményét. A hitelesítő ugyanakkor megjegyzéseket fűzhet a lehetséges meg nem felelésekhez a hitelesítői jelentésben.</p>

Bármilyen azonosított valótlanságokról, eltérésekről és meg nem felelésekről (függetlenül attól, hogy lényegesek-e, vagy sem) jelentést tesznek a hitelesítői jelentésben, kivéve, ha azokat az üzemeltető korigálta a hitelesítői jelentés kiadásáig.

Az MMP-t érintő lehetséges helyzetek

Ha a hitelesítőnek alapos kétségei vannak bizonyos kisebb jelentőségűelemek minőségét illetően, például az adathiányok megszüntetésére szolgáló helyettesítő adatokra vonatkozó konkrét becslési módszerre vonatkozóan, akkor ezeket a kétségeit szintén egyértelműen fel kell tüntetnie a hitelesítői jelentésben. Ha az ilyen eltérésekről megállapítják, hogy nincsenek jelentős hatással a jelentett adatokra, a hitelesítő kiadhat kedvező szakvéleményt, ha a megerősítő (helyettesítő) adatok helyesnek bizonyulnak az MMP alapján, és ha az üzemeltető igazolja, hogy nem tud pontosabb adatokkal szolgálni.

Ha a hitelesítő megállapítja, hogy az MMP olyan elérhető adatforrások használatára utal, amelyek nem minősülnek a „lehető legnagyobb mértékű pontosságúnak”, a hitelesítő ezt a tényt megállapításként feltünteti a hitelesítői jelentésben. Mindazonáltal folytathatja a további hitelesítési feladatokat, ha az ilyen eltérésekről megállapította, hogy nem lényegesek. A hitelesítő kiadhat kedvező szakvéleményt,

ha a származtatott adatok helyesnek bizonyulnak az MMP alapján, és ha az üzemeltető igazolja, hogy nem tud pontosabb adatokkal szolgálni.

Ilyen esetben a hitelesítő észrevételeket fűzhet a szakvéleményhez, hogy felhívja az illetékes hatóság figyelmét az általa különösen fontosnak ítélt hibákra.

Hibák leírása a hitelesítői jelentésben

Minden fennálló hibát egyértelműen kell ismertetni a jelentésben. Ez lehetővé teszi az illetékes hatóság és a nemzeti akkreditáló testület számára, hogy a hitelesítő megállapításait alaposabban megvizsgálják. Az Akkreditációról és a hitelesítésről szóló EU-rendelet 27. cikkének (4) bekezdése előírja a hitelesítő számára, hogy az alábbiakat foglalja bele a hibák hitelesítői jelentésben történő leírásakor:

- a) a valótlanág, az eltérés, illetve a Kiosztás szabályairól szóló EU-rendeletnek való meg nem felelés mértéke és jellege;
- b) a valótlanág, az eltérés vagy a meg nem felelés lényeges hatással van-e a jelentett adatokra vagy sem;
- c) az üzemeltető jelentésének mely elemére vonatkozik a valótlanág, vagy az MMP mely elemére vonatkozik az eltérés;
- d) a Kiosztás szabályairól szóló EU-rendelet mely cikkére/cikkeire vonatkozik a meg nem felelés.

Amellett, hogy megállapításait belefoglalja a hitelesítői jelentésbe, a hitelesítő észrevételeket fűzhet a szakvéleményhez, hogy felhívja az illetékes hatóság figyelmét az általa különösen fontosnak ítélt hibákra, például az adatsorok elemeinek olyan jelentős mennyiségi meghatározási hibáira, amelyekre az Akkreditációról és a hitelesítésről szóló EU-rendelet 23. cikkének (4) bekezdésével összhangban nem vonatkozik a lényegességi szint. Vegye figyelembe, hogy ilyen jelentős hibák esetén az a tény, hogy a lényegességi szint nincs meghatározva, nem jelenti szükségszerűen azt, hogy a hiba nem lényeges. A lényegesség kvalitatív értékelése alapján a hiba lehet lényeges (lásd a 6.4.2. szakaszt).

6.6 A kedvezőtlen hitelesítői szakvélemények (nem hitelesített, negatív záradékok) kezelése

A tagállamok csak azokat az illetékes hatóságnak megküldött ingyenes kiosztásra vonatkozó adatokat fogadhatják el, amelyeket az Akkreditációról és a hitelesítésről szóló EU-rendelettel összhangban egy hitelesítő kielégítőnek ítélt. Ha az adathiányok olyan kivételes és/vagy előre nem látható körülményekből fakadnak, amelyek nem lehettek volna elkerülhetők még a legnagyobb gondossággal sem, és ezekre a körülményekre az üzemeltető nincs ráhatással, az illetékes hatóság dönthet úgy, hogy meghatározza az alapidőszak múltbeli tevékenységi szintjeit, akár kedvezőtlen hitelesítői (nem hitelesített) szakvélemény esetén is (a Kiosztás szabályairól szóló EU-rendelet 15. cikkének (2) bekezdése).

7 A kiosztás szabályairól szóló EU-rendeletre vonatkozó alapadatokkal kapcsolatos különleges témakörök

A fejezet olyan konkrét problémákat ismertet, amelyek a NIMs alapadat-jelentések és az új belépői adatokat tartalmazó jelentések hitelesítésére vonatkoznak. Vegye figyelembe, hogy a problémalista nem teljes.

7.1 A kiosztás szabályairól szóló EU-rendelet alapelvei

A hitelesítőknek ismerniük kell a kiosztás szabályairól szóló EU-rendelet számításainak háttéréül szolgáló alapelveket. A legfontosabbakat az alábbiakban ismertetjük. Ezekről a fogalmakról a II. mellékletben említett útmutatókban olvashatók további adatok.

7.1.1 A létesítményrész-határok értékelése

A hitelesítő ellenőrzi a létesítményrész, valamint a létesítmény határait, hogy meggyőződjön arról, miszerint a számítások összességében valóban megfelelnek a fizikai valóságnak, átfedések vagy hiányosságok nélkül. Egy létesítményhez több létesítményrész is tartozhat.

A hitelesítőknek ezért tisztában kell lenniük a létesítményrész fogalmával a különböző referenciaértékeket (különösen a termék-referenciaértékeket) illetően, valamint a létesítményrészek közötti felosztással, amennyiben egy létesítményhez egynél több létesítményrész tartozik. További kiemelten fontos fogalmak a következők:

- a villamosenergia-termelő meghatározása⁴⁰. A villamosenergia-termeléshez használt hőexport vagy -fogyasztás nem jogosult ingyenes kiosztásra, a hitelesítőnek tehát többszörösen is ellenőriznie kell, hogy egy létesítményben történik-e villamosáram-termelés, és hogy mik e termelés határai.
- a mérhető hő, a másfajta nem mérhető hő és a távfűtés meghatározása, valamint a határokon keresztül folyó hőáramlásokra vonatkozó alapelvek. A hő-referenciaérték szerinti létesítményrészek gyakran összetettek. A hitelesítőknek ajánlatos különösen figyelembe venniük a 6. sz. útmutató dokumentum tartalmát.
- a technológiai kibocsátások szerinti létesítményrész meghatározása, többek között a hulladékgázokra vonatkozó alapelvek, valamint a kiosztás kiszámítása esetén alkalmazandó számítás. A hulladékgázokra érvényes korrekciók a termék-referenciaérték szerinti létesítményrészek hozzárendelt kibocsátására is vonatkoznak a referenciaértékek frissítésével kapcsolatban. A technológiai kibocsátások szerinti létesítményrész meghatározása, valamint a hulladékgázok fogalma a negyedik kereskedési időszakra lett pontosan megállapítva. További részleteket a 8. sz. útmutató dokumentum tartalmaz.

⁴⁰ A villamosenergia-termelők azonosításához használható útmutató:

https://ec.europa.eu/clima/sites/clima/files/ets/docs/guidance_electricity_generators_en.pdf

További magyarázat a Kiosztás szabályairól szóló EU-rendeletre készült egyéb útmutató dokumentumokban olvasható.

A hitelesítőknél ezenfelül az MMP-ben felsorolt forrásanyagok és kibocsátó források teljességét is ellenőrizniük kell. Ennek érdekében a hitelesítőknél az éves kibocsátás-hitelesítés során végzetekhez hasonló ellenőrzéseket kell végezniük. A hitelesítés hatásköréről a KGN II.1. sz. dokumentumban olvasható további információ.

7.1.2 A legpontosabb rendelkezésre álló adatforrások

A 2.3. szakaszban ismertetettek szerint az üzemeltetőnek olyan adatforrásokat kell használnia, amelyekkel a lehető legnagyobb pontosság érhető el. Eltérő forgatókönyvek léteznek.

Azoknál a múltbéli adatoknál, amelyeket a 2014 és 2018 közötti alapidőszakhoz használnak fel, az üzemeltető a már nyilvántartásban szereplő adatokat használja fel. Az üzemeltetőnek elvileg a létesítmény éves kibocsátási MP-jében felsoroltakkal megegyező adatforrásokat kell felhasználnia – ezek tekinthetők a legpontosabb adatoknak az üzemanyagok és anyagok mennyiségi meghatározásához, valamint az üzemanyagok és anyagok tulajdonságainak meghatározásához.

Ha például az üzemeltető jelenleg nem rendelkezik mérőeszközökkel, és közelítő értéket számít ki a mérhető hő nettó mennyiségének meghatározásához a Kiosztás szabályairól szóló EU-rendelet melléklete 7.2. szakaszának 3. módszere szerint, az MMP-ben fel kell tüntetni, hogy jelenleg ez a lehető legnagyobb pontosság, amely elérhető az üzemeltető részéről. Amennyiben nincs egyértelmű bizonyíték ennek ellenkezőjére, a hitelesítő elfogadhatja ezt a módszertani eljárást az alapadatok meghatározásához az első ciklust illetően. A helyzet és az adatsor függvényében az üzemeltetőnek bizonyítékkal kell szolgálnia arról, hogy nem létezik más (ennél pontosabb) adatforrás, illetve egyéb formában, például egy pontosabb adatforrásban lévő adathiány-mennyiséggel kell megfelelően megindokolnia stb.

A hitelesítőknél azonban értékelniük kell az alapadat-jelentéshez javasolt adatforrást az éves kibocsátás nyomon követéséhez használt adatforrásokkal összevetve (ha releváns), és ha a javasolt adatforrás eltér az éves MP-ben meghatározottól, az üzemeltetőnek igazolnia kell ennek indokoltságát, illetve azt, hogy megfelel a Kiosztás szabályairól szóló EU-rendeletben meghatározott lehető legpontosabb adatok fogalmának. A következő, 2024-ben és a jövőbeli kereskedési szakaszokban esedékes kiosztási eljárásig összegyűjtött adatokra vonatkozóan az MMP meghatározza majd, hogy az üzemeltető milyen megközelítést kíván használni az adatgyűjtéshez. E specifikációt alkalmazás előtt az illetékes hatóságnak kell jóváhagynia, azaz a hitelesítőnek nem kell további adatforrás-értékelést végeznie. Ha azonban a hitelesítő a munkavégzése során olyasvalamit állapít meg, ami ellentmond az előrettekintő adatgyűjtéshez megadott specifikációnak, erről be kell számolnia a megállapításai között, hogy felhívja rá az illetékes hatóság figyelmét.

Amennyiben az illetékes hatóság jóváhagyta az MMP-t, az illetékes hatóságnak jóváhagyásra beküldött MMP adott esetben az alkalmazott adatforrások indoklását is tartalmazza. Amennyiben az illetékes hatóság elfogadja az új mérőrendszerek bevezetésével járó műszaki megvalósíthatóságra vagy észszerűtlen költségekre vonatkozó indoklást, ezt a jóváhagyott MMP is figyelembe veszi, a hitelesítő pedig

elfogadhatja a jóváhagyott adatforrásokat lehető legnagyobb pontosságú adatforrásként. Az illetékes hatóságnak az MMP-vel kapcsolatos döntéseit a hitelesítő ezután kiindulópontként használhatja a munkavégzéshez, ám továbbra is beszámolhat a meg nem felelési problémákról, illetve javítási javaslatokat tehet, ha úgy véli, hogy nem felelnek meg a legpontosabb adatforrásra vonatkozó követelményeknek, vagy ha úgy véli, hogy az üzemeltető javítani tud a legpontosabb adatforrások kiválasztásán.

7.1.3 Észszerűtlen költségek és a műszaki megvalósíthatatlanság

Ha észszerűtlen költségek vagy a műszaki megvalósíthatatlanság miatt más adatforrásokat használnak fel, a hitelesítő ugyanolyan ellenőrzéseket végez, mint ha észszerűtlen költségekkel vagy a műszaki megvalósíthatatlansággal kapcsolatos éves kibocsátás-hitelesítést végezne. Az észszerűtlen költségek tekintetében a hitelesítők értéklik az észszerűtlen költségek kiszámítását, valamint a számítások során alkalmazott költségek háttérében álló okokat, hogy megállapítsák, vajon az indokolás és a bizonyítékok hiánytalanok és észszerűek-e.

A műszaki megvalósíthatatlanságot illetően a hitelesítő bizonyítékokat gyűjt azzal kapcsolatban, hogy milyen berendezés volt használatban, illetve állt rendelkezésre az adatgyűjtés időpontjában, hogy megállapíthassa, hogy az üzemeltetőnek a műszaki megvalósíthatatlanságról szóló MMP-ben bemutatott bizonyítékai hiánytalanok és észszerűek-e.

7.1.4 Egyszerűsített bizonytalansági értékelés

Az üzemeltetők más adatforrásokat is felhasználhatnak, amennyiben kielégítően bizonyítani tudják az illetékes hatóság előtt, hogy az általuk javasolt adatforrás pontosságának kapcsolódó szintje megfelel a Kiosztás szabályairól szóló EU-rendelet VII. melléklete 4. szakaszában megadott hierarchiában szereplő adatforrások pontossági szintjének, illetve meghaladja azt. E cél érdekében az üzemeltetőnek egyszerűsített bizonytalansági értékelést kell készítenie, amelyben azonosítja a fő bizonytalansági tényezőket, és megbecsüli a kapcsolódó bizonytalansági szinteket. E bizonytalansági vizsgálatnak nem kell annyira pontosnak lennie⁴¹, mint amennyire ezt az éves kibocsátásra vonatkozó jelentéstétel során megkövetelik, azonban megbízhatónak kell lennie, valamint logikus bizonyítékokkal és indokolásokkal kell alátámasztani.

Amikor elkészül egy adott egyszerűsített bizonytalansági értékelés, a hitelesítőnek ellenőriznie kell a bizonytalansági vizsgálathoz felhasznált információk hitelességét. A hitelesítőnek ellenőriznie kell az arra vonatkozó bizonyítékokat, hogy minden fő bizonytalansági tényezőt azonosítottak-e – a teljes adatkezelésen belüli releváns adatpontok létrehozása, összegyűjtése és kiszámítása céljából –, illetve azt is, hogy honnan származik az egyes bizonytalanságok becslésének alapja.

⁴¹ Ugyanazt a megközelítést és módszert sem kell követnie, ám ha létezik egy, az eszközökre stb. alkalmazott, meglévő megközelítés a kibocsátásra vonatkozó éves jelentéstételhez, az üzemeltetőknek észszerűen meg kell indokolniuk a hitelesítő számára, hogy miért nem ezt alkalmazták a Kiosztás szabályairól szóló EU-rendelet szerinti releváns adatgyűjtési tevékenységekhez.

A hitelesítő keresztellenőrzéseket végez ezeken az információkon a saját maga által végzett adatkezelés-ellenőrzésnek és az üzemeltető kockázatértékelésének segítségével. A hitelesítők ezenfelül arra is felszólítják az üzemeltetőt, hogy indokolja meg a bizonytalansági tényezők értékelésből történő kizárását/belefoglalását, és hogy észszerű bizonyítékokkal igazolja, hogy miként határozta meg a bizonytalansági szintet.

7.1.5 A termék-referenciaértékek alkalmazásának értékelése

A 6.3. szakaszban leírtak alapján a hitelesítő ellenőrzéseket végez a termék-referenciaértékek, illetve más referenciaérték-aktualizálási adatok megfelelő alkalmazásával, például az alábbiakkal kapcsolatban:

- Előfordul-e valamilyen adathiány vagy kétszeres beszámítás?
- Megfelelően alkalmazták-e a termékmeghatározásokat?
- Megfelelően rendelték-e hozzá a tartalék-referencia érték kiosztási megközelítésekhez (hő-, távfűtés-, tüzelőanyag-referenciaérték szerinti és technológiai kibocsátások szerinti létesítményrészekhez) tartozó tevékenységi szinteket az érintett létesítményrészekhez, valamint az érintett termékek NACE-/PRODCOM-kódjaihoz kapcsolt CO₂-kibocsátásáthelyezés státusza alapján?
- Múltbeli tevékenységi szintek (az alapidőszakban érvényes átlagértékek, valamint a releváns számítási módszerek alapján).

A hitelesítő analitikai eljárásokkal kapcsolatos vizsgálatok és adathitelesítés segítségével értékeli ezeket az elemeket, azaz tisztában kell lennie azzal, hogyan történik ezen fogalmak értékelése (lásd még a 6.3. szakaszt). A hitelesítőknek ismerniük kell a Kiosztás szabályairól szóló EU-rendelethez készült útmutató dokumentumokat.

7.1.6 Termékmeghatározások és termelési adatok

A Kiosztás szabályairól szóló EU-rendelet szerinti alapadat-hitelesítés kiemelt problémája azon előállítási adatok ellenőrzése, amelyek alapján kiszámítják a termék-referenciaértékekhez tartozó múltbeli tevékenységi szinteket (HAL), hogy meghatározzák az ingyenesen kiosztott kibocsátási egységek előzetes számát. Ez két szempontot érint:

- a) Kvalitatív ellenőrzések: Megfelelő referenciaértéket választott-e ki az üzemeltető? Más szóval: A termékek a Kiosztás szabályairól szóló EU-rendelet I. mellékletében leírt releváns meghatározás hatálya alá tartoznak⁴²?
- b) A termékek éves mennyisége.

Termékosztályozás

Az a) pontban feltett kérdés megválaszolásához a hitelesítőnek ismernie kell a kiosztás szabályairól szóló EU-rendeletben szereplő termékmeghatározásokat, valamint az alkalmazandó NACE- és PRODCOM-nómenklatúrákat. Ha vita folyik a

⁴² A meghatározások részletes ismertetése a 9. sz. útmutató dokumentumban olvasható.

termékek osztályozását illetően, a hitelesítőnek ezt a létesítmény szerinti tagállam nemzeti statisztikai hivatalával kell tisztáznia.

A kvantitatív termelési adatok (többek között a fűtésértékesítési adatok) meghatározásához az üzemeltető a saját pénzügyi-számviteli rendszereiből általában meg tudja adni az adatokat, például a szállítóleveleket, számlákat és/vagy az előállítás során használt elszámolási jegyzőkönyveket. A megadott adatokat gyakran elektronikus adatbázisrendszerekben tárolják, és az üzemeltető pénzügyi hitelesítő ellenőrzi őket. A hitelesítőnek mérlegelnie kell az alábbi problémákat:

- A múltbeli tevékenységi szintre vonatkozó adatok esetében a legtöbb esetben az előállított értékesíthető termékek mennyisége számít. Ha értékesítési adatokat alkalmaznak, a termelési adatok meghatározásához éves készletmennyiség-korrekciót kell rajtuk végezni. Ha pedig az üzemeltető pénzügyi-számviteli éve nem esik egybe a naptári jelentéstételi évvel, ugyanúgy megfelelő módosításokat kell végezni.

Pénzügyi ellenőrzések és egyéb szemlék eredményeinek figyelembevétele

- Előfordulhat, hogy a hitelesítőnek figyelembe kell vennie az adó- vagy vámhatóságok részére, illetve pénzügyi szabályozásokkal összefüggően végzett független, külső szemlék eredményeit. A hitelesítő feladatai közé tartozik azonban annak értékelése, hogy a NIMs alapadat-hitelesítéséhez tartozó hatókör és előírt szintű bizonyossági fok céljából indokolt-e az ilyen szemlék során létrejött véleményekre támaszkodni. Ha szükséges, a hitelesítőnek további hitelesítési tevékenységeket is el kell végeznie.

7.1.7 CO₂-kibocsátásáthelyezés

A hitelesítőknél tudatában kell lenniük a különböző ágazatok jelentős CO₂-kibocsátásáthelyezési kitétségeinek kockázatával, valamint mindennek a kiosztási szabályokra gyakorolt hatásával. Ha egy ágazatot vagy alágazatot jelentős CO₂-kibocsátásáthelyezési kitétség kockázata jellemez, akkor felkerül a kibocsátásáthelyezési (CLL-) listára, a felsorolt ágazatokat és alágazatokat kiszolgáló létesítményrészek pedig 100 %-os ingyenes kiosztásra lesznek jogosultak. A Bizottság új, 2021 és 2030 között érvényes kibocsátásáthelyezési listát vezetett be, amely azonosítja a 4. kereskedési időszakhoz meghatározott új CO₂-kibocsátásáthelyezési szabályok szerinti, 100 %-os ingyenes kiosztásra jogosult ágazatokat és tevékenységeket. Annak az értékelése, hogy valamely (al)ágazat a listára kerülhet-e, elvben a NACE-nómenklatúra szerinti kódjukon⁴³ alapul, bár számos alszektor esetében annak alapját a részletezettebb PRODCOM-osztályozás szerinti kódok képezik. A hitelesítőknél meg kell erősíteniük, hogy az alapadat-jelentésben szereplő NACE-/PRODCOM-kódok összhangban vannak-e az üzemeltető által rendelkezésre bocsátott egyéb bizonyítékokkal; vagy igazolható oka van annak, hogy a már feltüntetett kódot megváltoztatták. A hitelesítőknél tudatában kell lenniük az ingyenes kiosztási szintek torzulásának lehetőségével az alapadat-jelentésekben hibásan használt kódok miatt, vagy azért, mert egyes ágazatokat úgy osztottak fel,

⁴³ A kibocsátásáthelyezési lista a NACE 2. felülvizsgálatán alapul, a megfelelő PRODCOM 2010 kóddal. Lásd az 2. útmutató dokumentum 4.1. szakaszát.

hogy egyes (részletezettebb kóddal⁴⁴ rendelkező) alágazatok szerepelnek a kibocsátásáthelyezési listán, mások pedig nem. A hitelesítőknek alaposan ellenőrizniük kell a kibocsátásáthelyezési listát, és ügyelniük kell arra, hogy az üzemeltetők a megfelelő NACE-/PRODCOM-kódot használják az alapadat-/új belépési adatjelentésben. A CO₂-kibocsátásáthelyezés hatásáról a 2. sz. útmutató dokumentumban olvasható további információ.

7.1.8 A kiosztások módosítása

Előfordulhat, hogy változás történik a létesítmények működésében, ami hatással van az eredeti kiosztásra: például olyan ismert kapacitásváltozás következik be, amely a változás után nem sokkal hatással van az előállítási/termelési szintekre. A hitelesítőnek tudatában kell lennie ezekkel a változásokkal, és ellenőriznie kell, hogy mi változott meg a létesítmény működésében az alapidőszak során. A 4. kereskedési szakasz kezdete után továbbhaladva a létesítményekhez tartozó kiosztás csak az éves tevékenységiszint-jelentésben feltüntetett változások alapján módosul.

7.1.9 Beolvadások/kiválások

A Kiosztás szabályairól szóló EU-rendelet 25. cikke előírja a beolvadás vagy kiválás eredményeként létrejövő új létesítmények üzemeltetői számára, hogy benyújtsák a tulajdonlásról szóló dokumentációt az illetékes hatóság részére. Amikor beolvadás vagy kiválás történik, a hitelesítőnek át kell tekintenie a kapcsolódó dokumentációt, és ellenőriznie kell, hogy az érintett létesítményhez tartozó NIMs alapadat-jelentés pontos-e, hogy miként került sor a létesítmény beolvadására vagy kiválására, és hogy milyen hatással van mindez a létesítményrészekre. Ez fontos információ lesz az értékelésben annak megállapításához, hogy a kiosztási adatok pontosak-e.

7.2 Szükséges különleges szakértelmek

Az 5.2. szakaszban leírtaknak megfelelően az EU ETS hitelesítőknek és a vezető hitelesítőnek ismerniük kell a Kiosztás szabályairól szóló EU-rendelet szerinti különös szabályokat és útmutatásokat, továbbá rendelkezniük kell a kiosztási adatok nyomonkövetési és jelentési szempontjaival kapcsolatos ismeretekkel és tapasztalatokkal. Ezen túlmenően a csoportban kell lennie legalább egy olyan személynek, aki rendelkezik az adatok gyűjtéséhez, nyomon követéséhez és jelentéséhez kapcsolódó konkrét műszaki szempontok értékeléséhez szükséges műszaki szakértelemmel és tudással. Ez lehetővé teszi a hitelesítő számára, hogy megismerje a szóban forgó létesítményt és létesítményrészeket, és ellenőrizze a nyomonkövetési módszer alkalmazását és az MMP végrehajtását. Ellenkező esetben a hitelesítő nem képes értékelni az adatok lényegi pontosságát és a nyomonkövetési terv helyes végrehajtását. Az alábbi táblázatból megállapítható, hogy milyen műszaki ismeretekre és tudásra van szükség a nyomon követés és jelentés konkrét műszaki szempontjainak értékeléséhez.

⁴⁴ A „részletezettebb” kifejezés azt jelenti, hogy a PRODCOM-kódok több számjegye releváns.

Külső szakértelem és szaktudás elemei	Példák a műszaki szakértelemmel kapcsolatos ismeretekre és készségekre
Az MMP szempontjainak értékelése	<p>Képes legyen értékelni és megérteni:</p> <ul style="list-style-type: none"> • hogyan történik az MMP végrehajtása a létesítményben; • hogyan lehet ellenőrizni az alapadat-jelentést az MMP tekintetében; • hogyan kell elemezni az információkat és az adatokat annak igazolásához, hogy az MMP megfelelő, és folyamatban van a végrehajtása; • hogyan kell ellenőrizni az MMP-t a Kiosztás szabályairól szóló EU-rendelet alapján, ha az MMP-t nem hagyták jóvá, és hogyan kell kezelni az észszerűtlen költségek vagy a műszaki megvalósíthatatlanság szempontjait, ha az illetékes hatóság nem hagyja jóvá ezeket a szempontokat.
Konkrét tevékenység és technológia	<ul style="list-style-type: none"> • Legyen képes azonosítani és megérteni, hogy mely kulcsfontosságú műveletek befolyásolják az üzemeltető kiosztási adatait; • rendelkezzen általános ismeretekkel az iparági technológiákról abban az ágazatban, amelyben a létesítmény a tevékenységét végzi.
A létesítményrészre és a kibocsátási forrásokra/forrásanyagokra vonatkozó határok	<p>Értse és ismerje:</p> <ul style="list-style-type: none"> • a technológiai kibocsátások szerinti létesítményrészekkel, a hulladékgázokkal kapcsolatos fogalmakat, a hulladékgázokkal és a bennük lévő hőtartalom korrekciójával kapcsolatos fogalmakat; a biztonsági fáklyázást stb.; • a létesítményrész-határokat; • a termék-referenciaértékek és a rendszerhatárok meghatározását; • a tüzelőanyag és a villamos energia felcserélhetőségét; • tartalék-referenciaérték szerinti létesítményrész meghatározását; • az adatok létesítményrészekhez való hozzárendelését; • forrásanyagok és kibocsátó források teljességének értékelését; • az ÜHG-kibocsátáshoz kapcsolódó termelési bemeneteket és kimeneteket.
Mennyiségi meghatározás, nyomon követés és jelentés, beleértve a vonatkozó műszaki és ágazati kérdéseket	<p>Képes legyen érteni és ismerje a nyomon követéshez és a jelentéshez kapcsolódó módszereket, ami olyan készségeket igényel, mint például:</p> <ul style="list-style-type: none"> • az alapadatok gyűjtésének paraméterei; • a villamos energia és a hő felcserélhetőségének ismerete; • a speciális témakörök, például a CWT-tényezők és a kapcsolódó tevékenységi szintek meghatározási módjának ismerete, valamint egyéb speciális

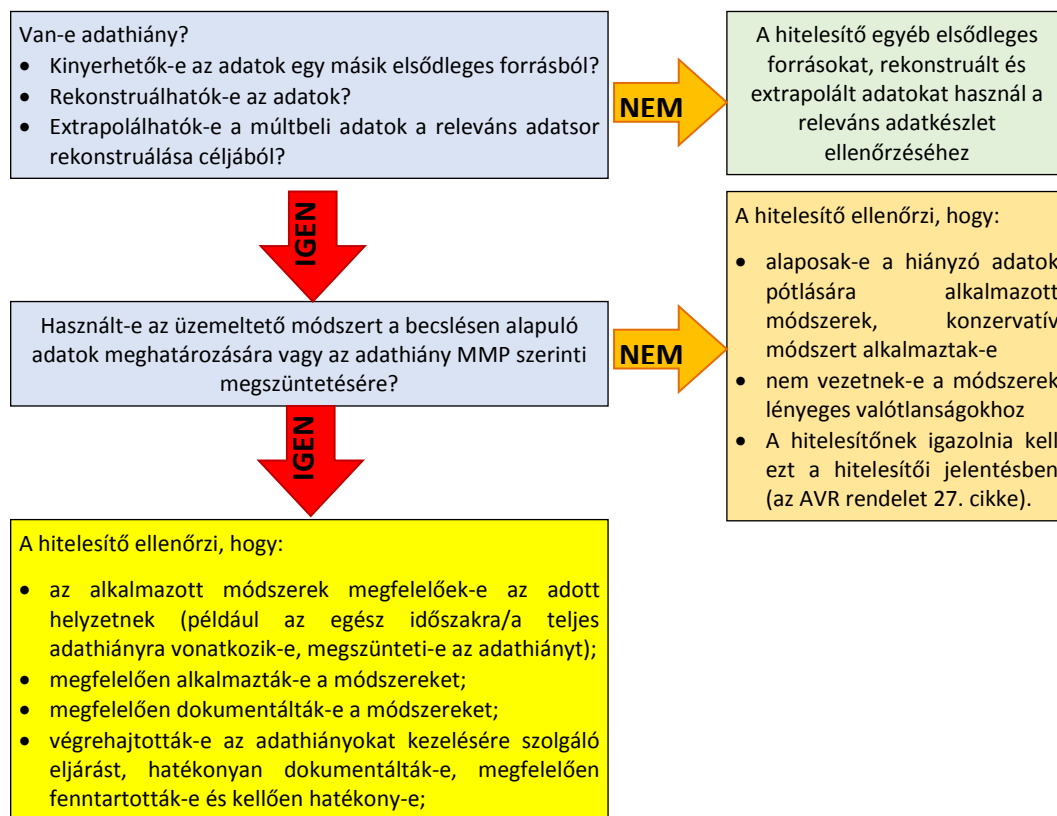
Külső szakértelem és szaktudás elemei	Példák a műszaki szakértelemmel kapcsolatos ismeretekre és készségekre
	<p>referenciaértékek;</p> <ul style="list-style-type: none"> • a kiosztásra jogosult nettó hőáramok meghatározására szolgáló módszerek ismerete a tartalék-referenciaérték szerinti létesítményrészekre vonatkozóan; a mérhető hőre vonatkozó közvetett adatok meghatározására szolgáló módszerek ismerete; valamint a hővel kapcsolatos kibocsátás kiszámítására szolgáló módszerek ismerete a kapcsolt hő- és villamos energia szerinti létesítményekben; • a legpontosabb adatforrások, valamint az észszerűtlen költségek és a műszaki megvalósíthatatlanság értékelése; • annak megállapítása, hogy az adathiányok pótlására használt módszerek megfelelnek-e a konzervatív becslésekkel kapcsolatos elvárásoknak, és nem vezetnek-e lényeges valótlanságokhoz.
Az üzemeltető szervezetével és minőségbiztosításával kapcsolatos ismeretek	<ul style="list-style-type: none"> • az üzemeltető egyedi adatkezelése és kockázatértékelése; • az üzemeltető specifikus ellenőrzési tevékenységei az adatkezeléssel kapcsolatban; • általános szervezet a nyomon követés és a jelentés vonatkozásában, valamint az ellenőrzési környezet, amelyben az üzemeltető számviteli rendszere működik; • a nyomon követésről és jelentéstételről szóló EU-rendeletben említett eljárások; például adatkezelési tevékenységek és ellenőrzési tevékenységek eljárásai; valamint a létesítményen belüli nyomonkövetési és jelentéstételi felelősségi körök kezelésének eljárásai.
A hitelesítési megállapodásokkal kapcsolatos ismeretek	<ul style="list-style-type: none"> • az üzemeltetővel kötött szerződések vagy más megállapodások ismerete az olyan konfliktusok kezelése céljából, amelyek hatással lehetnek a hitelesítésre (például az időbeosztás az üzemeltetővel kötött szerződésekben); • annak megértése, hogyan kell alkalmazni a lényegesség fogalmát az alapadatokra, és különösen az adatsorok olyan szempontjaira, amelyeknek nincs meghatározott lényegességi küszöbértékük.

7.3 A kiosztás szabályairól szóló EU-rendelet kapcsolódó adatszolgáltatásai esetén felmerülő adathiányok kezelése

Az adathiányokat a hitelesítő azonosíthatja az analitikai jellegű vizsgálatok és a részletes adathitelesítés során, vagy maga az üzemeltető is megteheti. Az alábbi 3. ábra azt mutatja be, mit kell ellenőriznie a hitelesítőnek adathiányok esetén.

A hosszabb idő alatt többször előforduló adathiány azt jelezheti, hogy a belső ellenőrzési tevékenységek nem működtek megfelelően. A hitelesítő ezért értékeli az adathiányok gyakoriságát, valamint az ilyen adathiányok elkerülése érdekében

végrehajtott ellenőrzési tevékenységeket. A hitelesítő értékeli, hogy a belső ellenőrzési tevékenységek hatékonyak-e⁴⁵ (például hogy az adatok automatikus átadására használt informatikai rendszerek biztonságosak és megfelelően működnek-e, valamint hogy az üzemeltető bevezetett-e manuális ellenőrzéseket az adathiányok megszüntetése érdekében, és történik-e rendszeres adathitelesítés a problémák azonosítása érdekében, mielőtt azok adathiányhoz vezetnének).

3. ábra: Az adathiányok kezelése

⁴⁵ A hitelesítőnek tisztában kell lennie azzal, hogy egyes 2019-ben jelentendő adatokat az eredeti létrehozásuk során nem arra szánták, hogy alapadatként/referenciaértékként használják őket. A hitelesítőnek ebben az összefüggésben kell értékelnie az ellenőrzési tevékenységek hatékonyságát, vagyis azokat az ellenőrzéseket kell figyelembe vennie, amelyek az adatok létrehozásakor érvényben voltak.

8 1. melléklet – A hitelesítői jelentés

8.1 A hitelesítői jelentés főbb elemei

A hitelesítői jelentés teljes egészében a bejelentett alapadatokra vonatkozik; ezt a Bizottság jelentési formanyomtatványa tartalmazza, ahogy az az „Összefoglaló” oldalon szerepel⁴⁶ a kiosztási adatsorra vonatkozóan, valamint ahogy a referenciaértékeket tartalmazó oldal(ak)on⁴⁷ megtalálható a referenciaérték-frissítési adatsorra vonatkozóan (amennyiben releváns a létesítmény esetében).

A hitelesítői jelentés tartalmára vonatkozó főbb követelmények listáját az Akkreditációról és a hitelesítésről szóló EU-rendelet 27. cikkének (3) bekezdése tartalmazza. Az alapadat-jelentésekhez kapcsolódó hitelesítői jelentések tartalma hasonló az éves kibocsátási hitelesítői jelentés tartalmához. Néhány elem azonban csak a NIMs alapadat-jelentésekben fordul elő, így például annak megerősítése, hogy a hitelesítő ellenőrizte az MMP-t, és hogy az megfelel a Kiosztás szabályairól szóló EU-rendeletnek (olyan esetekben, amikor a hitelesítő végezte az MMP hitelesítését).

A hitelesítői jelentések az alábbi információkat tartalmazzák:

- A hitelesítőre vonatkozóan:
 - A hitelesítő megnevezése és címe
 - Az EU ETS vezető hitelesítő, hitelesítő(k), külső szakértő(k) és független bíráló neve
 - A hitelesítő által feljogosított személy neve és aláírása, valamint az aláírás dátuma
 - A helyszíni szemle/szemlék dátuma és időtartama, valamint hogy ki bonyolította le
- A létesítmény üzemeltetőjére vonatkozóan:
 - A létesítmény és a kötelezett üzemeltető megnevezése és címe
 - A létesítmény egyedi azonosítója
 - A létesítménynél a NIMs alapadat-jelentésért felelős kapcsolattartó neve, címe, telefonszáma és e-mail-címe
- A üzemeltető jelentésére vonatkozóan:
 - A végleges hitelesített NIMs alapadatjelentés címére és dátumára vonatkozó hivatkozás (ha a hitelesítői jelentés nem szerepel magában az alapadat-jelentésében)
 - A hitelesített alapidőszak [2014–2018 vagy 2019–2023]

⁴⁶ Jelentési formanyomtatvány, K_Summary

⁴⁷ Jelentési formanyomtatvány, F_ProductBM és/vagy G_Fall-back

- A hitelesítendő adatokat tartalmazó alapjelentés releváns oldalaira (például az összefoglalóra és a termék-referenciaértékre és/vagy tartalék-referenciaértékre vonatkozó oldalak, amennyiben releváns, mivel ezek az oldalak tartalmazzák a termék-referenciaértékek frissítéséhez szükséges adatokat)
- A hitelesítő szakvélemény alapjául szolgáló információkat, éspedig:
 - a különböző felek (az üzemeltető illetékes hatósága és a hitelesítő) céljai, hatóköre és felelősségi körei
 - a hitelesítéshez alkalmazott kritériumok, így például:
 - az MMP (az érvényességi időt és a változatra vonatkozó információkat feltüntetve), és hogy jóváhagyta-e már az illetékes hatóság
 - a Kiosztás szabályairól szóló EU-rendeletet és a kapcsolódó útmutató
 - az Akkreditációról és a hitelesítésről szóló EU-rendelet és a kapcsolódó útmutató és szabványok
 - a hitelesítés hatóköre
- ha az MMP esetében nem szerezték meg az illetékes hatóság jóváhagyását, annak igazolása, hogy az MMP összhangban van a Kiosztás szabályairól szóló EU-rendelettel.
- A hitelesítés során azonosított fennálló hibák
 - minden olyan megállapított valótlanság vagy eltérés leírása, amelyet nem korrigáltak a hitelesítői jelentés kibocsátásáig;
 - a hitelesítés során feltárt, a Kiosztás szabályairól szóló EU-rendeletnek való meg nem felelések ismertetése;
 - annak igazolása, hogy az adathiányok megszüntetésére alkalmazott módszer(ek) megalapozottak, és tudományos/műszaki elveken alapulnak, emellett, hogy a módszer(ek) lényeges valótlanságot eredményeznek-e, vagy sem;
 - (adott esetben) a javításra vonatkozó javaslatok;

annak érdekében, hogy egyértelműen feltüntessék a hitelesítői szakvéleményében szereplő következtetések alapjául szolgáló bizonyítékokat.

A Bizottság kidolgozott egy formanyomtatványt a hitelesítői jelentéshez és szakvéleményhez, amely tartalmazza az összes feltüntetendő elemet.

9 2. melléklet: Az elérhető útmutató dokumentumok

A Kiosztás szabályairól szóló EU-rendeleten belül felmerülnek olyan speciális kérdéskörök, amelyek további magyarázatot vagy útmutatást igényelnek. A Kiosztás szabályairól szóló EU-rendeletre vonatkozó útmutató dokumentumok célja, hogy a lehető legkonkrétabb és legvilágosabb módon foglalkozzanak ezekkel a témákkal. A Bizottság a kiosztási módszer 4. kereskedési időszakban való alkalmazásakor szükségesnek tartja a maximális szintű harmonizációt.

A Kiosztás szabályairól szóló EU-rendeletre vonatkozó útmutató dokumentumok a Kiosztás szabályairól szóló EU-rendelet következetes értelmezését hivatottak biztosítani, támogatva ezáltal a harmonizációt és megakadályozva a Közösségen belüli esetleges visszaéléseket vagy versenytorzulásokat. Az alábbiakban e dokumentumok teljes listája található:

- 1. sz. útmutató dokumentum – útmutató a térítésmentes kiosztásról szóló általános tudnivalókról:

Ez a dokumentum a kiosztási eljárásról ad általános áttekintést, és elmagyarázza a kiosztási módszer alapjait. Emellett ismerteti, miként viszonyulnak egymáshoz a különböző útmutató dokumentumok.

- 2. sz. útmutató dokumentum – a kiosztás létesítmény szintjén történő meghatározásáról szóló útmutató:

Ez a dokumentum kifejti, hogyan működik a kiosztási módszer a létesítmények szintjén, és bemutatja, miként érinti egy ágazat kibocsátás-áthelyezésnek való kitettsége a létesítményekre vonatkozó ingyenes kiosztás megállapítását.

- 3. sz. útmutató dokumentum – NIMs adatgyűjtési útmutató:

Ez az útmutató azt magyarázza el, hogy milyen adatokat kell az üzemeltetőknek benyújtaniuk az illetékes hatóságok felé, és hogyan kell azokat begyűjteni, kitérve az előzetes ingyenes kiosztás megállapításához és a referenciaértékek frissítéséhez szükséges adatokra. A dokumentum az Európai Bizottság által rendelkezésre bocsátott adatgyűjtési formanyomtatvány felépítését tükrözi.

- 4. sz. útmutató dokumentum – útmutató az EU ETS kiosztásra vonatkozó adatszolgáltatások hitelesítéséről:

Ez a dokumentum az EU ETS hitelesítőire és az akkreditációs szervekre vonatkozik. Az útmutató a Nemzeti Végrehajtási Intézkedések⁴⁸ céljából végzett adatgyűjtés és az új belépők általi adatközlések hitelesítési eljárását magyarázza el.

- 5. sz. útmutató dokumentum – útmutató a térítésmentes kiosztásra vonatkozó nyomon követés és jelentéstétel szabályairól

Ez a dokumentum három célt szolgál:

⁴⁸ A 2003/87/EK irányelv 11. cikke.

- a) „gyors útmutatás” biztosítása azon olvasók számára, akik most ismerkednek az EU ETS keretén belüli ingyenes kiosztás témakörével;
- b) áttekintés nyújtása a kiosztás szabályairól szóló EU-rendelet által bevezetett nyomkövetési és jelentéstételi kötelezettségekről, kiegészítve a nyomkövetésről és jelentésről szóló EU-rendeletben (2018/2066 EU végrehajtási rendelet), valamint az akkreditációról és a hitelesítésről szóló EU-rendeletben (2018/2067 EU végrehajtási rendelet) már meghatározott jelenlegi éves megfelelési ciklust; továbbá
- c) útmutatás nyújtása a nyomkövetési módszertani terv követelményeivel és a kiosztás szabályairól szóló EU-rendelet olyan egyéb új elemeivel kapcsolatban, amelyekkel a sorozat más útmutató dokumentumai nem foglalkoznak.

- 6. sz. útmutató dokumentum – útmutató a létesítmények közötti hőátadás szabályairól

Ez a dokumentum azt fejtja ki, hogyan működnek a kiosztási módszerek a létesítmény határain keresztül történő hőátadás esetében.

- 7. sz. útmutató dokumentum – útmutató az új belépő és bezáró létesítményekről, illetve a kiosztás kiigazításáról:

Ez a dokumentum az új belépőkkel, a bezárásokkal és a tevékenységi szint változásával kapcsolatos kiosztási szabályokat hivatott kifejteni.

- 8. sz. útmutató dokumentum – útmutató a hulladékgázokkal és a technológiai kibocsátás szerinti létesítményrészszel kapcsolatos tudnivalókról

Ez az útmutató a technológiai kibocsátások szerinti létesítményrészekre, különösen a hulladékgáz kezelésére vonatkozóan magyarázza el a kiosztási módszert.

- 9. sz. útmutató dokumentum – ágazatspecifikus útmutató:

Ez az útmutató a termék-referenciaértékekről és a kiosztás szabályairól szóló EU-rendeletben felsorolt egyes termék-referenciaértékek rendszerhatáraitól ad részletes leírást. Ezenkívül rögzíti a tevékenységi szintek kiszámításához vagy a kiosztás kiigazításához alkalmazandó speciális módszereket, azokban az esetekben, amikor ez releváns.

- 10. sz. útmutató dokumentum – útmutató a beolvadás és kiválás szabályairól:

Ez a dokumentum azt ismerteti, miként hathat a kiosztásra a létesítmények beolvadása és/vagy kiválása.

A fenti dokumentumjegyzék célja, hogy kiegészítse az Európai Bizottság által az EU ETS 3. kereskedési időszakával kapcsolatban kiadott és – szükség esetén – a 4. kereskedési időszakához aktualizált egyéb útmutató dokumentumokat, elsősorban az alábbiakat:

- Útmutató az EU ETS irányelv I. mellékletének értelmezéséről⁴⁹ (a légi közlekedést nem ideértve); ez a dokumentum útmutatással szolgál az EU ETS irányelv

⁴⁹ https://ec.europa.eu/clima/sites/clima/files/ets/docs/guidance_interpretation_en.pdf

I. mellékletének értelmezéséhez, amely megfelel az EU ETS 2013 utáni hatókörének;

- Útmutató a villamosenergia-termelők azonosításához⁵⁰.

Ezenkívül a Bizottság átfogó útmutató anyagokkal szolgált az EU ETS keretén belüli nyomon követéshez, jelentéshez, hitelesítéshez és akkreditációhoz⁵¹. A jelen dokumentum felhasználójáról feltételezzük, hogy tisztában van legalább a nyomon követés, jelentés, hitelesítés és akkreditáció alapelveivel. Különösen a következő, Akkreditációról és a hitelesítésről szóló EU-rendeletre vonatkozó útmutató dokumentum releváns:

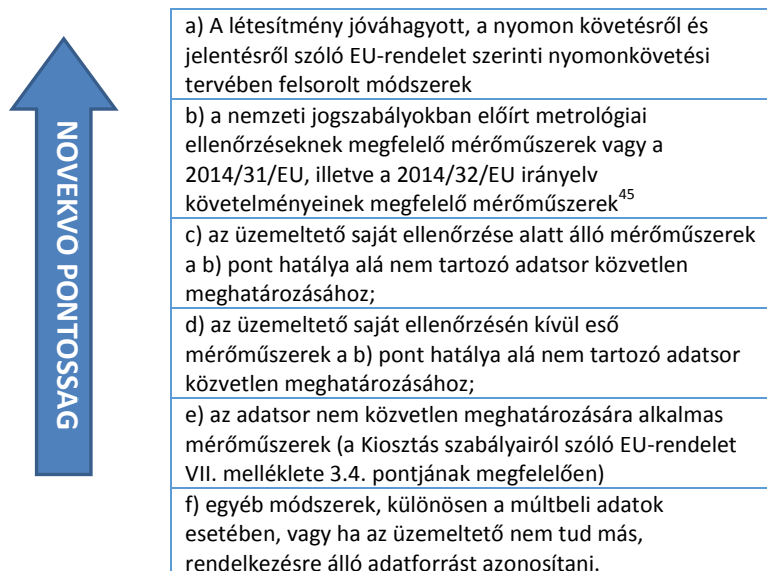
- EGD I – Akkreditációról és a hitelesítésről szóló EU-rendeletre vonatkozó 1. sz. magyarázó útmutató dokumentum
- KGN II.1. – Az Akkreditációról és a hitelesítésről szóló EU-rendeletre vonatkozó II.1. sz. legfontosabb útmutató feljegyzés a hitelesítés hatóköréről
- KGN II.2. – Az Akkreditációról és a hitelesítésről szóló EU-rendeletre vonatkozó II.2. sz. legfontosabb útmutató feljegyzés a kockázatelemzésről
- KGN II.3. – Az Akkreditációról és a hitelesítésről szóló EU-rendeletre vonatkozó II.3. sz. legfontosabb útmutató feljegyzés a folyamatelemzésről
- KGN II.4. – Az Akkreditációról és a hitelesítésről szóló EU-rendeletre vonatkozó II.4. sz. legfontosabb útmutató feljegyzés a mintavételezésről
- KGN II.5. – Az Akkreditációról és a hitelesítésről szóló EU-rendeletre vonatkozó II.5. sz. legfontosabb útmutató feljegyzés a helyszíni szemlékről
- KGN II.7. – Az Akkreditációról és a hitelesítésről szóló EU-rendeletre vonatkozó II.7. sz. legfontosabb útmutató feljegyzés a mintavételezésről
- KGN II.8. – Az AVR-re vonatkozó II.8. sz. legfontosabb útmutató feljegyzés az Akkreditációról és a hitelesítésről szóló EU-rendelet és az EN ISO/IEC 14065 közötti összefüggésekről
- KGN II.9. – Az AVR-re vonatkozó II.9. sz. legfontosabb útmutató feljegyzés az Akkreditációról és a hitelesítésről szóló EU-rendelet és az EN ISO/IEC 17011 közötti összefüggésekről
- KGN II.10. – Az AVR-re vonatkozó II.10. sz. legfontosabb útmutató feljegyzés az információcseréről

⁵⁰ https://ec.europa.eu/clima/sites/clima/files/ets/docs/guidance_electricity_generators_en.pdf

⁵¹ https://ec.europa.eu/clima/policies/ets/monitoring_en#tab-0-1 – lásd különösen a „Quick guides” (Gyors útmutatók) szakaszt.

10 3. melléklet: Az adatforrások pontossági hierarchiája

A Kiosztás szabályairól szóló EU-rendelet VII. mellékletének 4. pontjában meghatározott, lehető legnagyobb pontosságot kínáló adatforrások hierarchiája az alábbi ábrákon látható.

Kizárólag a 4. ábra a) és b) pontjában felsorolt adatforrások tekinthetők a legpontosabb adatforrásoknak; az a) pontban említett adatforrást csak olyan mértékben kell használni, amennyiben az adott adatsorra vonatkozik. A 4. ábra c)–f) pontjában említett adatforrások a c) ponttól az f) pontig csökkenő sorrendben egyre kevésbé tekinthetők pontos adatforrásnak.

4. ábra: Az anyag- és tüzelőanyag-mennyiségek mennyiségmeghatározására szolgáló adatforrások (Kiosztás szabályairól szóló EU-rendelet, VII. melléklet, 4.4. pont)

a) a nemzeti jogszabályokban előírt metrológiai ellenőrzéseknek megfelelő mérőműszerek vagy a 2014/31/EU, illetve a 2014/32/EU irányelv követelményeinek megfelelő mérőműszerek ⁴⁵
b) az üzemeltető saját ellenőrzése alatt álló mérőműszerek, az a) pont hatálya alá nem tartozó adatsor közvetlen meghatározásához
c) az üzemeltető saját ellenőrzése alatt nem álló mérőműszerek, az a) pont hatálya alá nem tartozó adatsor közvetlen meghatározásához
d) az adatsor nem közvetlen meghatározására alkalmas mérőműszerek (a Kiosztás szabályairól szóló EU-rendelet VII. melléklete 3.4. pontjának megfelelően)
e) a nettó mérhető hő meghatározására kiszámolt közelítő érték (a Kiosztás szabályairól szóló EU-rendelet VII. melléklete 7.2. pontjának megfelelően, 3. módszer)
f) egyéb módszerek, különösen a múltbeli adatok esetében, vagy ha az üzemeltető nem tud más, rendelkezésre álló adatforrást azonosítani.

Kizárólag az 5. ábra a) pontjában felsorolt adatforrások tekinthetők a legpontosabb adatforrásoknak. Az 5. ábra c)–f) pontjában említett adatforrások a c) ponttól az f) pontig csökkenő sorrendben egyre kevésbé tekinthetők pontos adatforrásnak. További követelmények a Kiosztás szabályairól szóló EU-rendelet VII. mellékletének 4.5. szakaszában találhatóak

5. ábra: Az energiaáramok mennyiségmeghatározására szolgáló adatforrások (Kiosztás szabályairól szóló EU-rendelet, VII. melléklet, 4.5. pont)

a) A jóváhagyott, a nyomon követésről és jelentésről szóló EU-rendelet szerinti nyomonkövetési tervben felsorolt módszerek a létesítményhez kapcsolódóan
b) A Kiosztás szabályairól szóló EU-rendelet VII. mellékletének 6.1. pontjával összhangban lévő laboratóriumi vizsgálat
c) A Kiosztás szabályairól szóló EU-rendelet VII. mellékletének 6.2. pontjával összhangban lévő laboratóriumi vizsgálat egyszerűsített követelményei
d) A meghatározott forrásokon alapuló állandó értékek (a Kiosztás szabályairól szóló EU-rendelet VII. melléklete 4.6. pontjának d) alpontja)
e) A meghatározott forrásokon alapuló állandó értékek (a Kiosztás szabályairól szóló EU-rendelet VII. melléklete 4.6. pontjának e) alpontja)
f) egyéb, tudományos bizonyítékokon alapuló értékek

Kizárólag a 6. ábra a) és b) pontjában felsorolt adatforrások tekinthetők a legpontosabb adatforrásoknak; a 6. ábra a) pontjában említett adatforrást csak olyan mértékben kell használni, amennyiben az adott adatsorra vonatkozik. Az 6. ábra c)–e) pontjában említett adatforrások a c) ponttól az e) pontig csökkenő sorrendben egyre kevésbé tekinthetők pontos adatforrásnak.

6. ábra: Az anyagok tulajdonságainak meghatározására szolgáló adatforrások (Kiosztás szabályairól szóló EU-rendelet, VII. melléklet, 4.6. pont)

11 4. melléklet: Példa „vezetői nyilatkozatra”

<Az üzemeltető fő kapcsolattartójának neve és beosztása>

<A létesítmény/vállalat címe>

<dátum>

<EU-ETS engedély száma>

Tisztelt Uram/Asszonyom!

Az EU ETS ingyenes kiosztására vonatkozó alapadatok hitelesítése a 4. kereskedési időszak 2021-2025 közötti szakaszához.

Legjobb tudomásunk és meggyőződésünk szerint, valamint a megfelelő vizsgálatok elvégzését követően igazoljuk a(z) [hitelesítő testület neve] számára átadott következő információkat a létesítmény ingyenes kiosztási adataira vonatkozó alapadat-jelentésének hitelesítése tekintetében.

1. Megerősítjük, hogy minden releváns létesítményrész szerepel a jelentésben, és az összesített adatokat hiányosságok vagy kétszeres beszámítások nélkül tüntettük fel, kivéve:
 - *<ide írhatja be a fenti állítás alóli kivételeket (a kivétel magyarázatával), illetve törölheti ezt a részt>*
2. Megerősítjük, hogy a benyújtott alapadat-jelentésben szereplő adatok megfelelnek az ehhez a létesítményhez tartozó nyomonkövetési módszertani tervben (MMP) szereplő előírásoknak (a megfelelő MMP-k keltezése) kivéve:
 - *<ide írhatja be a fenti állítás alóli kivételeket (a kivétel magyarázatával), illetve törölheti ezt a részt>*
3. Megerősítjük, hogy a rendelkezésre álló lehető legpontosabb adatokat használtuk fel a Kiosztás szabályairól szóló EU-rendelet VII. mellékletének 4. szakaszával összhangban: [ide írja be a megfelelő szakaszok számát, pl. 4.4.(a), 4.5.(a), 4.6.(a) stb.], kivéve:
 - *<ide írhatja be a fenti állítás alóli kivételeket (a kivétel engedélyezésének indokolásával; ennek alátámasztására bizonyítékot kell bemutatni), illetve törölheti ezt a részt>*
4. Igazoljuk, hogy az alapadat-jelentésben megadott NACE-/PRODCOM-kódok összhangban vannak a más célokra használt ugyanezen kódokkal, kivéve:
 - *<ide írhatja be a fenti állítás alóli kivételeket (a kivétel engedélyezésének indokolásával; ennek alátámasztására bizonyítékot kell bemutatni), illetve törölheti ezt a részt>*
5. Igazoljuk, hogy a(z) [hitelesítő testület neve] számára rendelkezésre bocsátott bizonyítékok a lehető legteljesebbek az adott létesítményre vonatkozóan, figyelembe véve az Európai Bizottság és a tagállam illetékes hatósága által előírt a kiosztás szabályairól szóló EU-rendeletben szereplő szabályokat és útmutatásokat; kivéve:
 - *<ide írhatja be a fenti állítás alóli kivételeket (a kivétel magyarázatával), illetve törölheti ezt a részt>*
6. Igazoljuk, hogy nincs tudomásunk a fenti rendszer szabályaival kapcsolatos tényleges vagy potenciális meg nem felelésről; kivéve:
 - *<ide írhatja be a fenti állítás alóli kivételeket (a kivétel magyarázatával), illetve törölheti ezt a részt>*
7. Elfogadjuk a ránk háruló felelősséget azon nyomonkövetési és belső ellenőrzési rendszerek tekintetében, amelyeknek célja a hibák vagy valótlanságok megelőzése és észlelése az EU ETS

alapadataiban.

8. A(z) [hitelesítő testület] számára átadtuk kockázatértékelésünk eredményeit, amelyben azt vizsgáltuk, hogy az alapadat-jelentésünk nem tartalmaz-e olyan lényeges valótlanságokat, amelyek hiba, mulasztás vagy a belső ellenőrzés hiánya miatt fordulhatnak elő.
9. Igazoljuk, hogy a fenti kijelentéseket a(z) [létesítmény/vállalat neve] vezetőségétől és személyzetétől kapott információk alapján (és adott esetben a bizonyítékok ellenőrzése alapján) tettük, és ezeket az információkat és bizonyítékokat elegendőnek ítéltük meg az állítások alátámasztásához.
10. Igazoljuk, hogy az alább felsorolt személyek jogosultak nyilatkozatot tenni a létesítmény és az üzemeltető nevében.

[létesítmény/vállalat neve] nevében aláírva

1. A létesítménynél az EU ETS tekintetében eljáró megbízott műszaki szakértelemmel rendelkező felelős:

Aláírás:	
Név [NYOMTATOTT NAGYBETŰKKEL]	
Beosztás:	
Dátum:	

2. Az EU ETS adatkezelési tevékenységeinek független felülvizsgálatát végző személy:

Aláírás:	
Név [NYOMTATOTT NAGYBETŰKKEL]	
Beosztás:	
Dátum:	

3. Felső vezetőségéről:

Aláírás:	
Név [NYOMTATOTT NAGYBETŰKKEL]	
Beosztás:	
Dátum:	

Megjegyzés: Ezt a nyilatkozatot az alábbi személyeknek kell aláírnia:

- 1) Az alapadatok gyűjtéséért és az EU ETS adat- és ellenőrzési környezetének általános felügyeletéért felelős személy;
- 2) Egy olyan személy, aki felülvizsgálta az adatokat, de nem vett részt az EU ETS alapadatok meghatározásában vagy rögzítésében; és
- 3) A vezetői csapat megfelelő tagja a létesítményben, például az ügyvezető igazgató, a létesítményvezető, a vállalati titkár vagy a vezérigazgató.

12 5. melléklet: Összehasonlítás a 2011. évi 4. sz. útmutató dokumentummal

Az alábbi táblázat bemutatja, hogyan feleltethetők meg egymásnak a 2011. évi 4. sz. útmutató dokumentum különböző szakaszai és a jelenlegi, 2019-es változat szakaszai, és hol tárgyalják a legfontosabb témaköröket. Vegye figyelembe, hogy a módosított EU ETS irányelv, a módosított Akkreditációról és a hitelesítésről szóló EU-rendelet és a Kiosztás szabályairól szóló EU-rendelet új szabályai következtében a különböző útmutató dokumentumok releváns szakaszainak tartalma jelentősen megváltozott. A „-” a 2019-es változat új szakaszait, a „*” pedig a 2011. évi változathoz képest jelentős eltéréseket jelöli.

Tartalom	Vonatkozó szakasz		Megjegyzések
	2011 GD4	2019 GD4	
Bevezetés	1	1	
Az útmutató dokumentum státusza	1.1	1.1	
Jogi követelmények	1.2	1.2	*A 2011-es adatgyűjtési gyakorlat óta bekövetkező jogszabályváltozásokat ismerteti
A jelen útmutató dokumentum alkalmazási köre	-	1.3	Az útmutató dokumentum alkalmazási körét ismerteti
Rendelkezésre álló információ	1.3	1.4	Vegye figyelembe, hogy az új szabályok következtében az összes útmutató dokumentum frissült. Ezt ez a szakasz mutatja be.
Útmutatás az adatgyűjtési eljárásához	1.4		Nem szerepel a 2019-es változatban
A Nemzeti Végrehajtási Intézkedéseket megalapozó alapadat-jelentések	-	2	Új szakasz, amely a Nemzeti Végrehajtási Intézkedéseket megalapozó alapadat-jelentések benyújtására és az üzemeltető által rendelkezésre bocsátandó

Tartalom	Vonatkozó szakasz		Megjegyzések
	2011 GD4	2019 GD4	
hitelesítése			információkra vonatkozó követelményeket ismerteti
A Nemzeti Végrehajtási Intézkedéseket megalapozó alapadat-jelentés	-	2.1	Új szakasz, amely azt ismerteti, hogy milyen információkat és adatokat kell tartalmaznia a jelentésnek, amelyeket a hitelesítő értékeli
A nyomonkövetési módszertani terv szerepe	-	2.2	Új szakasz, amely ismerteti az MMP-t, és azt, hogy amennyiben nem szerezték meg hozzá az illetékes hatóság jóváhagyását, akkor a hitelesítőnek a hitelesítés részeként meg kell vizsgálnia, hogy megfelel-e a Kiosztás szabályairól szóló EU-rendelet szabályainak
A „lehető legpontosabb” adatok alkalmazásának körülményei	-	2.3	Új szakasz, amely ismerteti, hogy az üzemeltető elsődleges adatgyűjtésének a lehető legpontosabb adatokon kell alapulnia, és hogy a hitelesítőnek ebben az összefüggésben kell értékelnie az adatokat
A hitelesítők elismerése	2	5	Nem szerepel a 2019-es változatban; felváltotta a hitelesítők akkreditációjáról szóló új szakasz (lásd lentebb) – a hitelesítők Kiosztás szabályairól szóló EU-rendelet tekintetében történő elismerésének teljes folyamata az Akkreditációról és a hitelesítésről szóló EU-rendelet hatálya alá került, ennél fogva ez a szakasz már nem található meg a 4. útmutató dokumentum 2019-es változatában; felváltotta az 5. szakasz.
Akkreditáció és az elismerés egyéb megközelítései	2.1	5	
Új belépők adatainak hitelesítése	-	3	Új fejezet, amely ismerteti, hogy az üzemeltetőnek mit kell tennie, ha új belépőként szeretne kérelmet benyújtani ingyenes kiosztás érdekében. Vegye figyelembe, hogy az új belépő meghatározása módosult a 2011-es útmutatóhoz képest. A hitelesítési követelmények megegyeznek jelen útmutató (4. útmutató dokumentum) 5. fejezetében ismertetettekkel, azzal a kivétellel, hogy erre az esetre az MMP

Tartalom	Vonatkozó szakasz		Megjegyzések
	2011 GD4	2019 GD4	
			validálása nem alkalmazandó. Az MMP-t az illetékes hatóság hagyja jóvá 2020. év végéig, a hitelesítő ettől függetlenül vizsgálja a jóváhagyott MMP összhangját a kiosztás szabályairól szóló EU-rendelettel.
Az éves tevékenységi adatok hitelesítése	-	4	Új fejezet. Jelenleg üres és az AKO-val kapcsolatos jelentéstételre vonatkozó szabályok jóváhagyására vár
A hitelesítők akkreditációja	-	5	Új fejezet az Akkreditációról és a hitelesítésről szóló EU-rendelet szerinti akkreditációról
Akkreditáció	-	5.1	Új fejezet, amely azt ismerteti, hogy az Akkreditációról és a hitelesítésről szóló EU-rendelet szabályait kell alkalmazni a Kiosztás szabályairól szóló EU-rendelettel összefüggő akkreditációra vonatkozóan. A 98. tevékenységi csoportban jártas hitelesítők rendelkeznek a szükséges akkreditációval ahhoz, hogy a Kiosztás szabályairól szóló EU-rendelet szerinti hitelesítést végezzenek. Ehhez igazolniuk kell, hogy rendelkeznek a releváns ágazathoz szükséges akkreditációs hatókörökkel, a nemzeti akkreditáló testület előtt pedig azt kell igazolniuk, hogy rendelkeznek az új kiosztási szabályoknak és a kapcsolódó útmutatásnak megfelelő szakértelmekkel.
A hitelesítőkre vonatkozó, szakértelemmel kapcsolatos követelmények	2.2	5.2	*Ez a fejezet frissült, hogy tükrözze a 2011-es adatgyűjtés óta bekövetkező szabályváltozásokat; emellett ismerteti az Akkreditációról és a hitelesítésről szóló EU-rendeletben előírt, a szakértelmekre vonatkozó követelményeket kiegészítő, a Kiosztás szabályairól szóló EU-rendelet szerinti hitelesítésekhez szükséges követelményeket. A 7.2. szakaszra is hivatkozik, amely részletes példákat tartalmaz a hitelesítők Kiosztás szabályairól szóló EU-rendelet tekintetében elvárt szakértelmére vonatkozóan.

Tartalom	Vonatkozó szakasz		Megjegyzések
	2011 GD4	2019 GD4	
A hitelesítőkre vonatkozó, pártatlansággal kapcsolatos követelmények	-	5.3	Új fejezet, amely kiemeli, hogy az Akkreditációról és a hitelesítésről szóló EU-rendelet szerinti összeférhetetlenségi követelményeket alkalmazni kell a Kiosztás szabályairól szóló EU-rendelet szerinti hitelesítésre vonatkozóan.
Az információcserére vonatkozó követelmények	-	5.4	Új fejezet, amely kiemeli, hogy az Akkreditációról és a hitelesítésről szóló EU-rendelet szerinti, információcserére vonatkozó követelményeket alkalmazni kell a Kiosztás szabályairól szóló EU-rendelet szerinti hitelesítés tekintetében.
A hitelesítési eljárás	3	6	
Általános megközelítés	3.1	6.1	* Frissült, hogy felhívja a figyelmet arra a tényre, hogy az ingyenes kiosztásra vonatkozó adatok hitelesítése az Akkreditációról és a hitelesítésről szóló EU-rendelet hatálya alá került. Ez a fejezet emlékezteti a hitelesítőket arra, hogy munkájukat létesítményrészszinten végzik, és hogy a termék-referenciaértékek és a hő esetében a vizsgált adatok eltérnek az éves, létesítményszintű kibocsátások hitelesítése során vizsgált adatoktól.
A szerződést megelőző kötelezettségek	-	6.1.1	Új fejezet, amely az Akkreditációról és a hitelesítésről szóló EU-rendelet követelményeit tükrözi annak megállapítása céljából, hogy a hitelesítő alkalmas-e az adott hitelesítési szerződésre; és felsorolja azokat a dokumentumokat, amelyeket az üzemeltetőnek rendelkezésre kell bocsátania, hogy segítse az értékelést.
Stratégiai elemzés	-	6.1.2	Új fejezet, amely az Akkreditációról és a hitelesítésről szóló EU-rendelet követelményeit tükrözi a kiosztás szabályairól szóló EU-rendelet szerinti hitelesítés előkészületeit illetően; és felsorolja azokat az információkat és dokumentumokat, amelyeket az üzemeltetőnek rendelkezésre kell bocsátania, hogy segítse az értékelést a Kiosztás szabályairól szóló EU-rendelet szerinti hitelesítések

Tartalom	Vonatkozó szakasz		Megjegyzések
	2011 GD4	2019 GD4	
			tekintetében. Emlékezteti a hitelesítőket arra, hogy meg kell vizsgálniuk a létesítményrészek összetettségét és az összesített adatok eloszlását. Ha a hitelesítő előzetesen már elvégezte az adatszámviteli folyamatok értékelését és az eszközök ellenőrzését stb., ez a szakasz ismerteti, hogy a bizonyítékokat mennyire lehet megbízhatónak tekinteni a Kiosztás szabályairól szóló EU-rendelet szerinti hitelesítések során.
Kockázatelemzés	-	6.1.3	Új fejezet, amely az Akkreditációról és a hitelesítésről szóló EU-rendelet követelményeit tükrözi a Kiosztás szabályairól szóló EU-rendelet szerinti hitelesítés előkészületeit illetően.
Hitelesítési terv	-	6.1.4	Új fejezet, amely az Akkreditációról és a hitelesítésről szóló EU-rendelet követelményeit tükrözi a Kiosztás szabályairól szóló EU-rendelet szerinti hitelesítés előkészületeit illetően.
Folyamatelemzés (részletes hitelesítés)	-	6.1.5	Új fejezet, amely az Akkreditációról és a hitelesítésről szóló EU-rendelet követelményeit tükrözi a részletes hitelesítés lebonyolítását illetően. Meghatározza a konkrét ellenőrzéseket, és hivatkozik az Akkreditációról és a hitelesítésről szóló EU-rendeletre tartozó útmutatók feljegyzéseire.
Helyszíni szemlék	-	6.1.6	Új fejezet, amely az Akkreditációról és a hitelesítésről szóló EU-rendelet követelményeit tükrözi a helyszíni szemléket illetően. Az Akkreditációról és a hitelesítésről szóló EU-rendelet megköveteli a Kiosztás szabályairól szóló EU-rendelet szerinti hitelesítések szempontjából releváns helyszínek egyszer vagy akár több alkalommal való meglátogatását, attól függően, hogy a hitelesítő kockázatelemzésében hány szemlét határozott meg.

Tartalom	Vonatkozó szakasz		Megjegyzések
	2011 GD4	2019 GD4	
A valótlanágok, eltérések és meg nem felelések kezelése	-	6.1.7	Új fejezet, amely megfogalmazza a hitelesítők és üzemeltetők kötelességeit, amennyiben meg nem feleléseket, eltéréseket és/vagy valótlanágokat tárnak fel (amelyeket meghatároznak az ellenőrzés során), ideértve a korrigálási kötelezettséget is.
A hitelesítés eredményeire vonatkozó következtetés levonása	-	6.1.8	Új fejezet, amely megfogalmazza az Akkreditációról és a hitelesítésről szóló EU-rendelet által előírt követelményeket a hitelesítő következtetéseit illetően; emellett ismerteti a megfelelő bizonyítékok iránti igényt; valamint a „vezetői nyilatkozat” beszerzésének helyes gyakorlatát az üzemeltető vezetőségétől, amelyben minden olyan információt és bizonyítékot feltüntettek, amelyek ahhoz szükségesek, hogy a hitelesítő elvégezze a munkáját. Ez a fejezete független műszaki felülvizsgálatra és a belső hitelesítő dokumentációra is kitér.
A hitelesítés hatóköre	3.2	6.2	*frissített fejezet, amely ismerteti az Akkreditációról és a hitelesítésről szóló EU-rendelet követelményeit és kitér az egyes hitelesítések során érintett kérdésekre, a bizonyossági szint kérdésére és a kiosztási adatok hitelesítésére vonatkozó elvekre. Ez a szakasz ismerteti, hogyan ellenőrzi a hitelesítő az adatokat, ha megszerezték az MMP-hez az illetékes hatóság jóváhagyását, illetve ha nem.
Adatértékelés	-	6.3	Új fejezet, amely példákat tartalmaz a Kiosztás szabályairól szóló EU-rendelet szerinti adatokra és az MMP-hez előírt konkrét ellenőrzésekre vonatkozóan, és ismerteti az üzemeltető adatkorrekcióval és (adott esetben) az MMP frissítésével kapcsolatos kötelezettségét. Az adathiányok becslése és hitelesítése esetében alkalmazott megközelítéséről is itt esik szó. A szakasz elmagyarázza, mit jelent az „konzervatív” kifejezés a Kiosztás szabályairól szóló EU-rendelet szerinti adatokkal összefüggően (szemben az éves kibocsátás számviteli rendszeréhez kapcsolódó

Tartalom	Vonatkozó szakasz		Megjegyzések
	2011 GD4	2019 GD4	
			meghatározásával).
A módszertani jelentés minőségének értékelése	3.3		Nem szerepel a 2019-es változatban
Választott módszerek	3.5	6.4	
Bizonyossági szint	3.5.1	6.4.1	*meghatározza a bizonyossági szintet, és rámutat a 2019-es adatgyűjtési ciklus kihívására a múltbeli adatok visszatekintő jellege miatt, és arra a tényre is, hogy ezeket az adatokat nem feltétlenül abból a célból gyűjtötték, amelyet most a Kiosztás szabályairól szóló EU-rendelet megkövetel. Emlékezteti a hitelesítőket arra, hogy a hitelesítési munka keretében fejlesztési javaslatokat adhatnak annak érdekében, hogy az adatgyűjtés jövőbeli ciklusai megbízhatóak legyenek.
Lényegesség	3.5.2	6.4.2	*Kifejti a lényegesség jellemzőit abban a két kontextusban, amelyben alkalmazzák (a hitelesítői tervezést és a következtetés levonását illetően). Megállapítja az Akkreditációról és a hitelesítésről szóló EU-rendelet meghatározott konkrét kvantitatív küszöbértékeket; és kifejti, hogyan kell az adatsorok többi részét (megállapított küszöbértékek nélkül) értékelni, a kvalitatív lényegességet is figyelembe véve. Azt is kifejti, milyen további tényezőket kell a hitelesítőnek figyelembe vennie a lényegesség elemzése során (kvalitatív értékelés).
A hitelesítői jelentés és szakvélemény	3.6	6.5	* részletezi a hitelesítői jelentésre és szakvéleményre vonatkozó követelményeket; ismerteti a hitelesítők által adható különböző véleményeket, és bemutatja azokat a körülményeket, amelyek esetében a hitelesítőknek mindenképpen bele kell foglalniuk a meghatározott hibákat a jelentésbe és a szakvéleménybe, emellett arra

Tartalom	Vonatkozó szakasz		Megjegyzések
	2011 GD4	2019 GD4	
			is kitér, hogyan kell ezeket a hibákat bemutatni.
A kedvezőtlen hitelesítő szakvélemények kezelése	3.4	6.6	*megállapítja, hogy csak olyan üzemeltetőknek adható ingyenes kiosztás, akik megfelelőnek értékelt adatokat nyújtanak be.
A Nemzeti Végrehajtási Intézkedések alapadataival kapcsolatos különleges témakörök	4	7	
Az uniós kibocsátás-kereskedelmi rendszerről szóló irányelv 10a. cikkének (1) bekezdésében előírt közösségi szintű, teljes mértékben harmonizált végrehajtási intézkedések alapelvei	4.1	7.1	
A létesítményrész-határok értékelése	-	7.1.1	*a létesítményrész-határok és a kapcsolódó fogalommeghatározások (például villamosenergia-termelő, mérhető és nem mérhető hő, technológiai kibocsátások szerinti létesítményrészek, hulladékgázok stb.) értékeléséhez szükséges szempontokat ismerteti, és kitér a kibocsátási források és forrásanyagok teljességének ellenőrzésére. Emlékezteti a hitelesítőket arra, hogy szükséges meggyőződniük arról, hogy nem lehetnek átfedések vagy adathiányok a létesítmény egészére vonatkozóan

Tartalom	Vonatkozó szakasz		Megjegyzések
	2011 GD4	2019 GD4	
A legpontosabb rendelkezésre álló adatforrások	-	7.1.2	Új fejezet, amely ismerteti a Kiosztás szabályairól szóló EU-rendelet követelményeit az üzemeltetők számára annak igazolására, hogy az adatok „a lehető legpontosabbak”; az új fejezet azt is kifejti, hogy ez milyen feladatokat ró a hitelesítőre a múltbéli kibocsátással összefüggően, és továbbhaladva említést tesz az ingyenes kiosztás meghatározása érdekében történő adatgyűjtés következő ciklusairól.
Észszerűtlen költségek és a műszaki megvalósíthatatlanság	-	7.1.3	Új fejezet, amely ismerteti, hogyan értékelik a hitelesítők az észszerűtlen költségeket vagy a műszaki megvalósíthatatlanságot, ha az üzemeltető arra hivatkozik, hogy el kellett térnie a legpontosabb elérhető adatforrásoktól (a 3. mellékletben felsorolva).
Egyszerűsített bizonytalansági értékelés	-	7.1.4	Új fejezet, amely az üzemeltetők által használtbizonytalansági vizsgálatok Kiosztás szabályairól szóló EU-rendelet szerinti módját ismerteti a 3. mellékletben felsorolt adathierarchiáktól történő eltérés esetén.
A termék-referenciaértékek alkalmazásának értékelése	-	7.1.5	Új fejezet, amely olyan konkrét ellenőrzésekre sorol fel példákat, amelyeket a hitelesítőnek a termék-referenciaértékek adataival kapcsolatosan kell elvégeznie.
Termékmeghatározások és termelési adatok	-	7.1.6	Új fejezet, amely a hitelesítő által elvégzendő két konkrét ellenőrzést ismerteti, melyeket az üzemeltető által választott termék-referenciaértékekhez kapcsolódva kell elvégeznie: annak ellenőrzése, hogy a Kiosztás szabályairól szóló EU-rendelet I. mellékletének meghatározása alapján a megfelelő termék-referenciaérték került kiválasztásra, illetve a termék előállítási mennyisége megfelelően került

Tartalom	Vonatkozó szakasz		Megjegyzések
	2011 GD4	2019 GD4	
			meghatározásra. A szöveg külön felhívja a figyelmet arra, hogy a hitelesítőnek értenie kell a Kiosztás szabályairól szóló EU-rendelet szerinti termékmeghatározást, valamint a NACE- és PRODCOM-kódokat; valamint arra, hogy ismerni kell a kiigazítási követelményeket olyan esetekben, ahol a termékadatokat nem a kiosztási követelmények teljesítéséhez szükséges jelentések időszakban gyűjtik.
CO ₂ -kibocsátásáthelyezés	-	7.1.7	Új fejezet, amely azt ismerteti, hogy a hitelesítők kötelesek ismerni a kibocsátásáthelyezés kockázatát, az új kibocsátásáthelyezési listát, valamint azt, hogy az üzemeltetők a kódok téves kiválasztásával „torzíthatják a rendszert”. Hivatkozás történik a 2. útmutató dokumentumra.
A kiosztások módosítása	-	7.1.8	Új fejezet, amely azokat a körülményeket ismerteti, amelyek fennállása esetén egy létesítmény működésében bekövetkezett változások hatással lehetnek az ingyenes kiosztásokra. A szöveg hivatkozik a tevékenységi színtről szóló éves jelentésre, amelyhez a szabályok véglegesítését követően a 4. szakaszban szerepel majd az útmutatás.
Beadvadások/kiválások	-	7.1.9	Új fejezet, amely a hitelesítő által elvégzendő ellenőrzéseket ismerteti arra az esetre, ha beadvással/kiválással érintett létesítmény hitelesítését végzi.
Szükséges különleges szakértelmek	4.2	7.2	* konkrét példákkal szolgál a kiosztáshoz kapcsolódó szakértelmekre, amelyekről a hitelesítőnek az akkreditációs folyamat részeként bizonyítania kell tudni. Elsősorban az MMP-hez, a létesítményrész-határokhöz, az olyan konkrét mennyiségmeghatározási fogalmakhoz, mint a hő és a villamos energia felcserélhetősége, a CWT-tényező, a nettó hőáram megállapítása, a legpontosabb adatforrások értékelése stb. kapcsolódóan.

Tartalom	Vonatkozó szakasz		Megjegyzések
	2011 GD4	2019 GD4	
A kiosztás szabályairól szóló EU-rendelettel kapcsolódó adatszolgáltatások során felmerülő adathiányok kezelése	-	7.3	Új fejezet, amely azt ismerteti, hogyan lehet megállapítani, ha adathiány áll fenn, és hogyan lehet felismerni annak a jeleit, ha a belső ellenőrzési rendszer hibás vagy nem működik megfelelően.
Termékmeghatározások és termelési adatok	4.3		Nem szerepel a 2019-es változatban
A formanyomtatvány-funkciók használata	4.4		Nem szerepel a 2019-es változatban
1. melléklet	5	8	
A hitelesítői jelentés főbb elemei	5.1	8.1	* a kiosztás szabályairól szóló EU-rendelettel kapcsolódó hitelesítői jelentés és szakvélemény fő elemeit ismerteti, és hozzáigazítja azokat a Kiosztás szabályairól szóló EU-rendelet követelményeihez. A szöveg hivatkozik a Bizottság formanyomtatványára, amely jellegében konzisztens az éves kibocsátás-hitelesítés jelentésével és szakvéleményével.
Javasolt hitelesítői nyilatkozat	5.2		A 2019-es változatban nem szerepel – a szöveg hivatkozik a Bizottság hitelesítői jelentés formanyomtatványára.
Általános rész	5.2.1		
Kedvező hitelesítő szakvélemény	5.2.2		

Tartalom	Vonatkozó szakasz		Megjegyzések
	2011 GD4	2019 GD4	
Kedvező hitelesítő szakvélemény megjegyzésekkel	5.2.3		
Kedvezőtlen hitelesítő szakvélemény	5.2.4		
Kapacitás kísérleti hitelesítése	5.3		A 2019-es változatban nem szerepel, mivel már nem alkalmazandó
2. melléklet: Az elérhető útmutató dokumentumok	5.4	9	* hivatkozik az ingyenes kiosztás adatgyűjtési folyamatára vonatkozó útmutató dokumentumok frissített listájára. A 2011-es állapothoz képest új útmutatási megjegyzéseket tartalmaz.
3. melléklet: Az adatforrások pontossági hierarchiája	-	10	Új melléklet, amely a Kiosztás szabályairól szóló EU-rendeletben megadott „lehető legpontosabb adatok” hierarchiáit ismerteti.
4. melléklet: Példa „vezetői nyilatkozatra”	-	11	Új melléklet, amelyben olyan „vezetői nyilatkozatra” található példa, amelyet a hitelesítők „jó gyakorlatként” használnak arra, hogy további biztosítékot szerezzenek az üzemeltetőktől az összes releváns adat (a hitelesítő számára a munkája elvégzéséhez szükséges adat) rendelkezésre bocsátására vonatkozóan.
5. melléklet: Összehasonlítás a 2011. évi 2. sz. útmutató dokumentummal	-	12	